ÎN 7 ZILE
POMENIREA DE-DUMNEZEU-PURTĂTOAREI
MAICII NOASTRE CASIANA

LA VECERNIE

Prosomiile. Ἦχος ϟ Πα ⊥ Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Π

Ce lei cres cu te de pru un că în le gea Do om

nu u lui π ϥ slă vi tei Ca si a na să-i a du cem cân ta

re π ϥ că pu ru rea pe si i ne cu os te neli si hăs

tre ești cu ră țin du se π ϥ îm bel șu gat a pri mi it a le

Du hu lui ⚘ prea cu ra te lu mi nă ă ri i le ⚘

Π

Pe mie lu șea ua cu ra a tă a'm pă ră te eș tii

ce tăți π ϥ năs cu tă cu-a Fe cioa rei ma re bu nă vo in

ță π ϥ pe sfân ta Ca si a a na să o cin stim cea fru

moa a să și de bunneam π ϥ că stră lu ci t-a în lu u me

cu pust ni cești ne vo in țe și cu ha a rul de sus ⚘

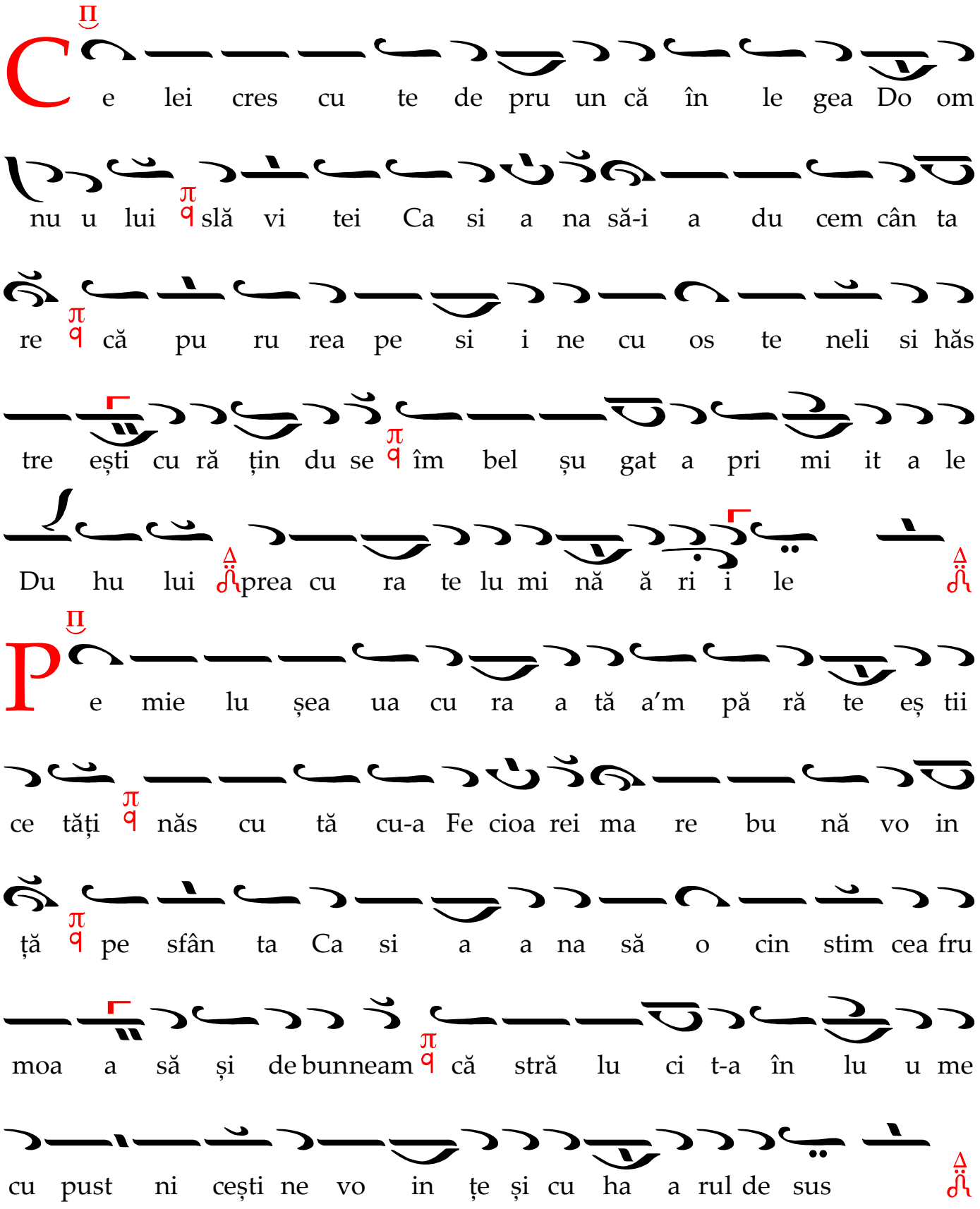

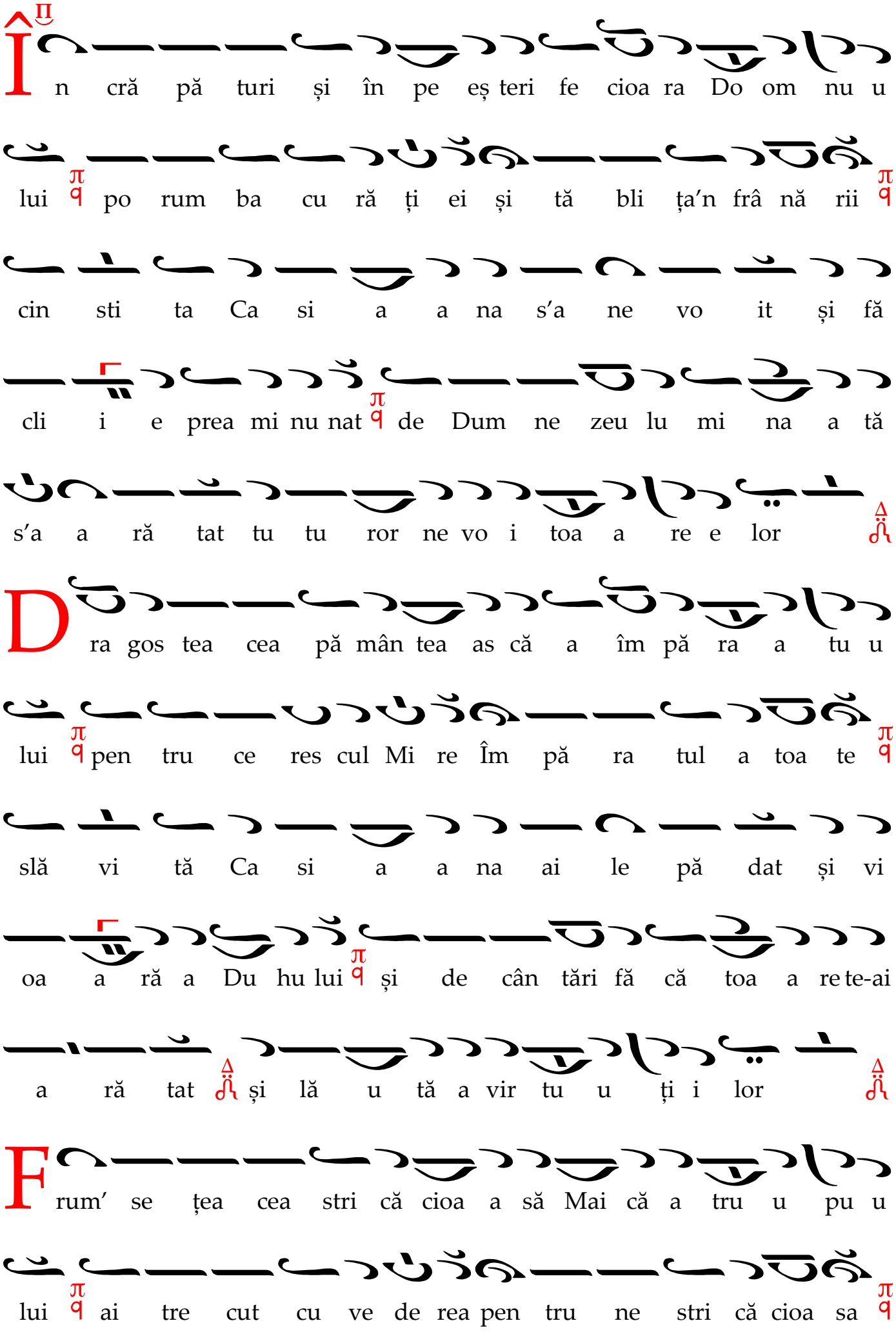
In cră pă turi și în pe eș teri fe cioa ra Do om nu u
lui po rum ba cu ră ți ei și tă bli ța'n frâ nă rii
cin sti ta Ca si a a na s'a ne vo it și fă
cli i e prea mi nu nat de Dum ne zeu lu mi na a tă
s'a a ră tat tu tu ror ne vo i toa a re e lor
Dra gos tea cea pă mân tea as că a îm pă ra a tu u
lui pen tru ce res cul Mi re Îm pă ra tul a toa te
slă vi tă Ca si a a na ai le pă dat și vi
oa a ră a Du hu lui și de cân tări fă că toa a re te-ai
a ră tat și lă u tă a vir tu u ți i lor
Frum' se țea cea stri că cioa a să Mai că a tru u pu u
lui ai tre cut cu ve de rea pen tru ne stri că cioa sa

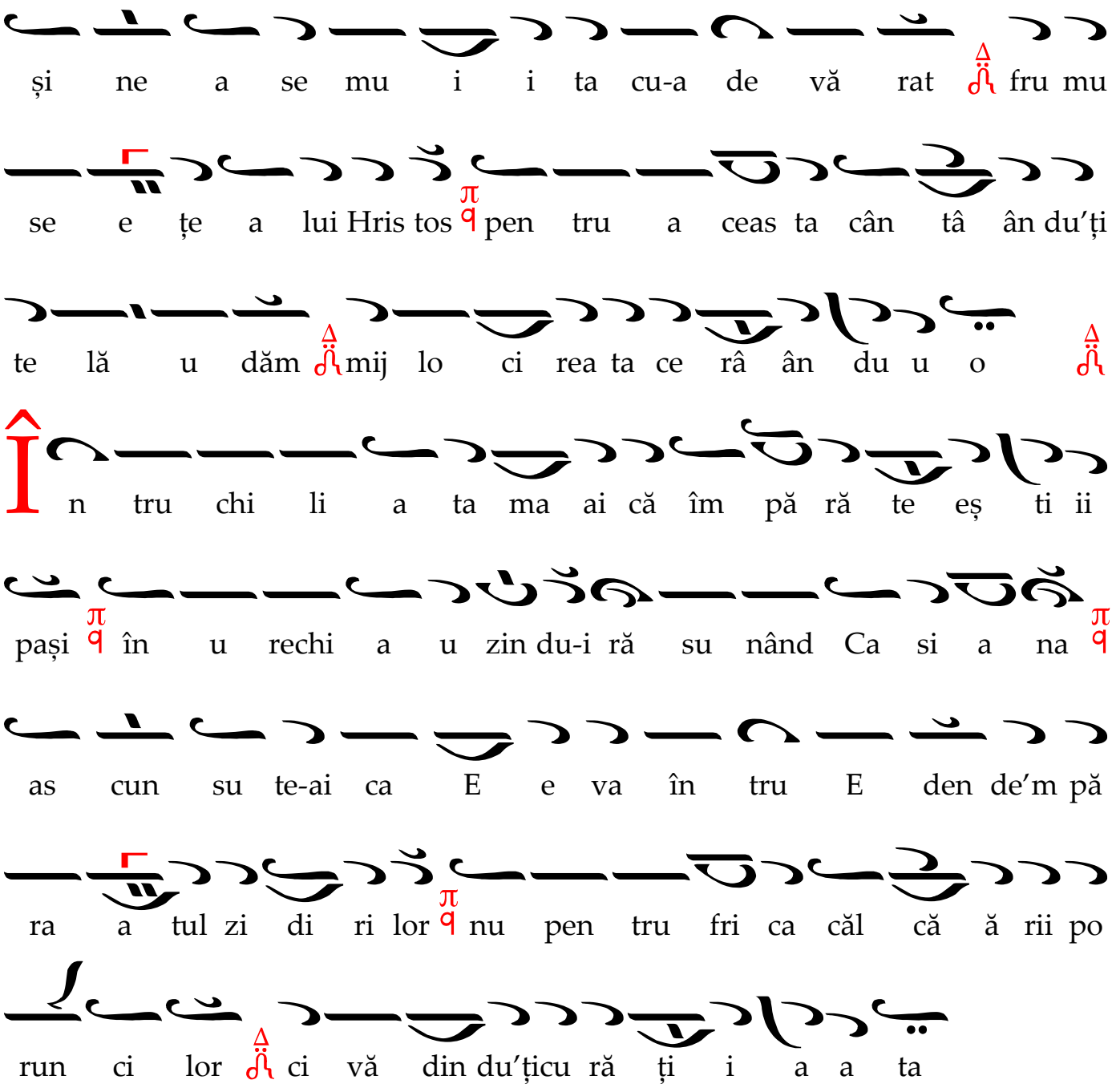

Slavă. Ἦχος λ Πα

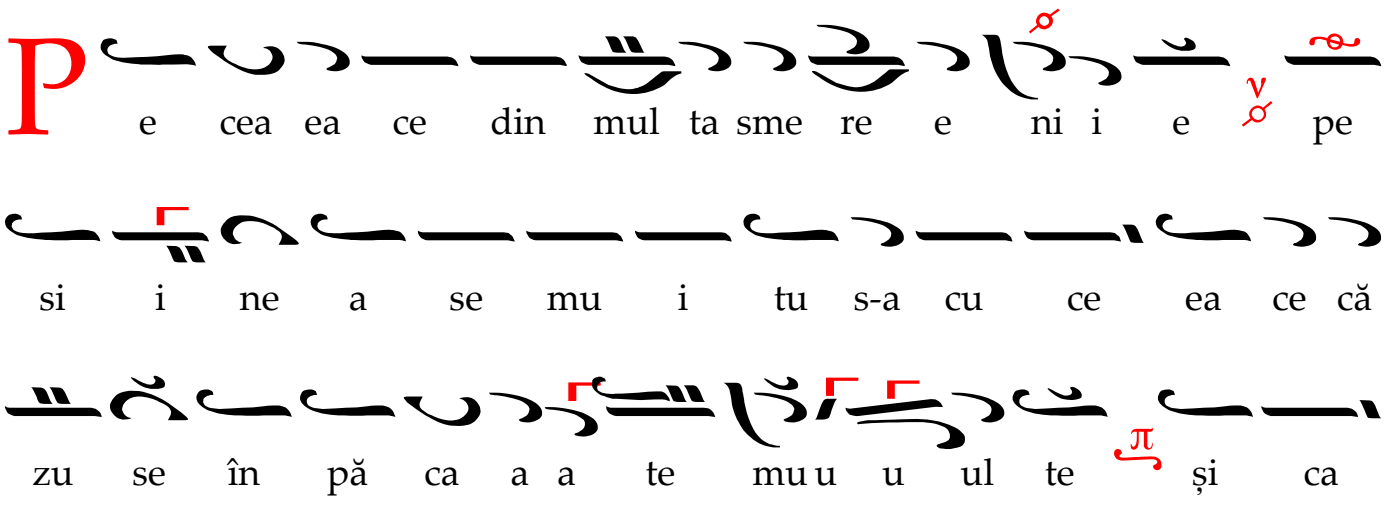

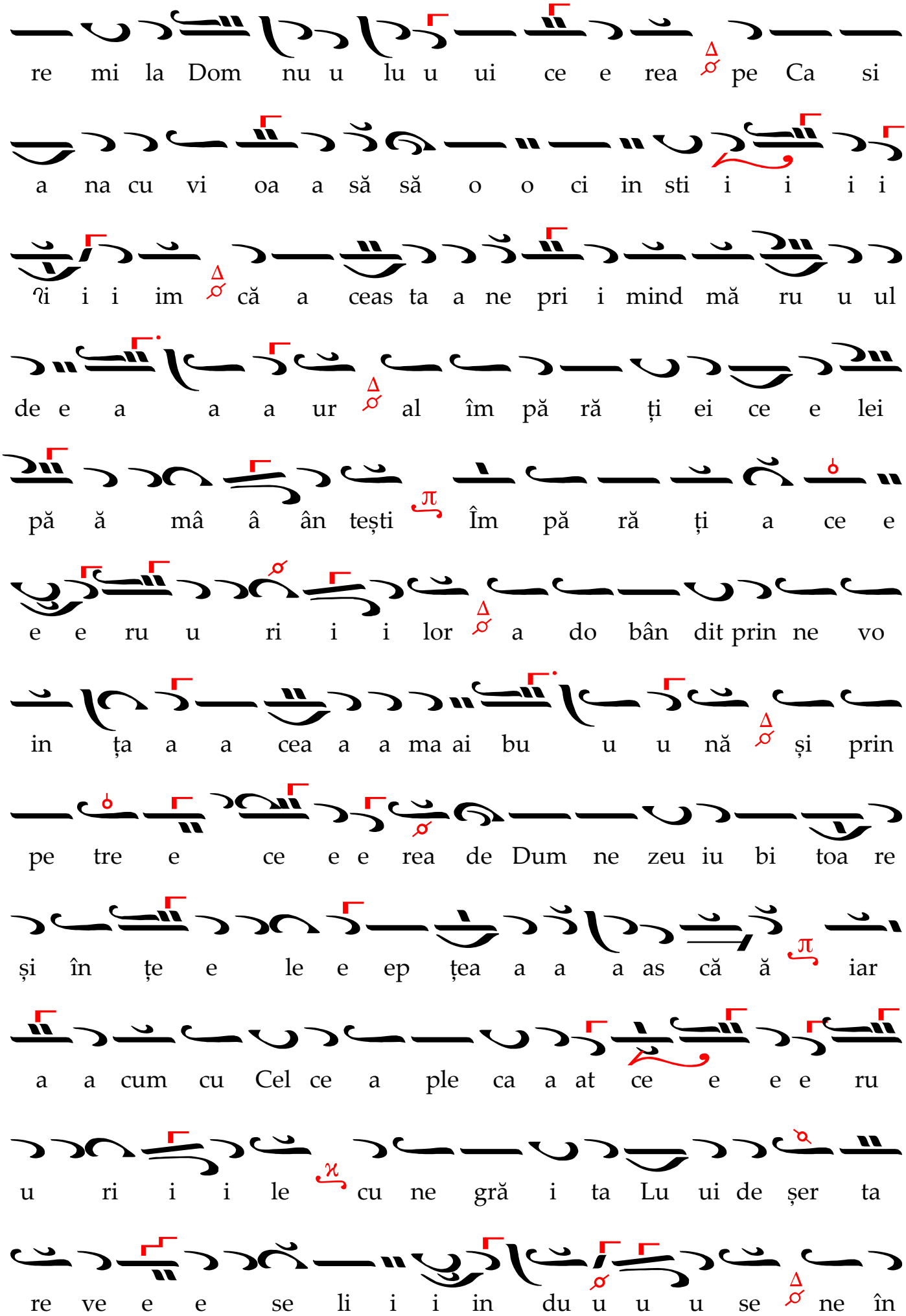
re mi la Dom nu u lu u ui ce e rea pe Ca si
a na cu vi oa a să să o o ci in sti i i i i
i i i im că a ceas ta a ne pri i mind mă ru u ul
de e a a a ur al îm pă ră ți ei ce e lei
pă ă mâ â ân tești Îm pă ră ți a ce e
e e ru u ri i i lor a do bân dit prin ne vo
in ța a a cea a a ma ai bu u u nă și prin
pe tre e ce e e rea de Dum ne zeu iu bi toa re
și în țe e le e ep țea a a a as că ă iar
a a cum cu Cel ce a ple ca a at ce e e e ru
u ri i i le cu ne gră i ta Lu ui de șer ta
re ve e e se li i i in du u u u se ne în

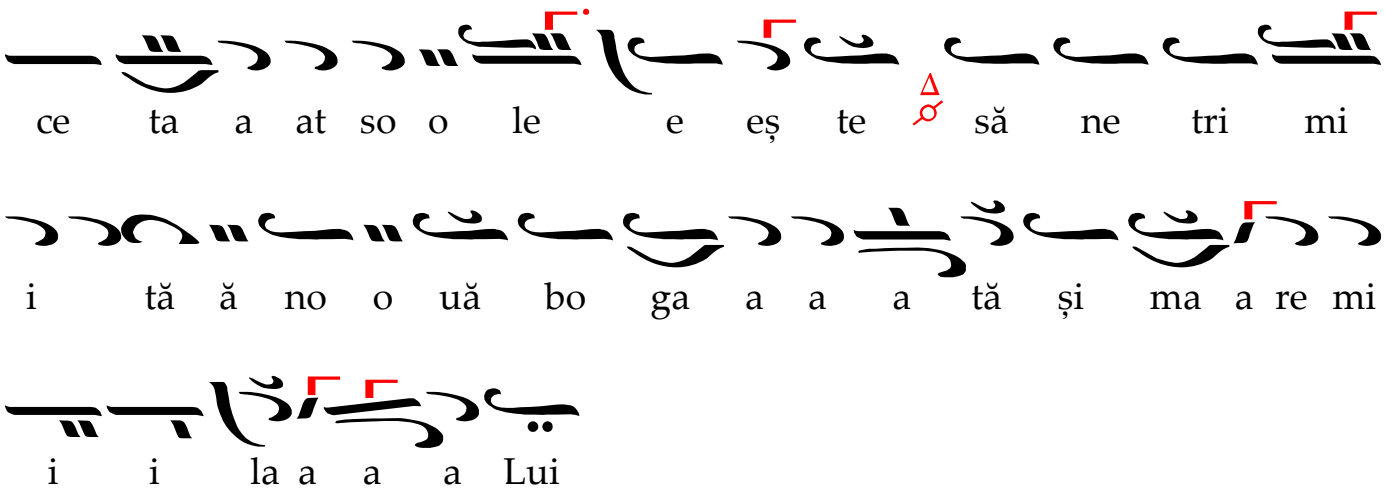

Și acum Ἦχος λ΄ Πα

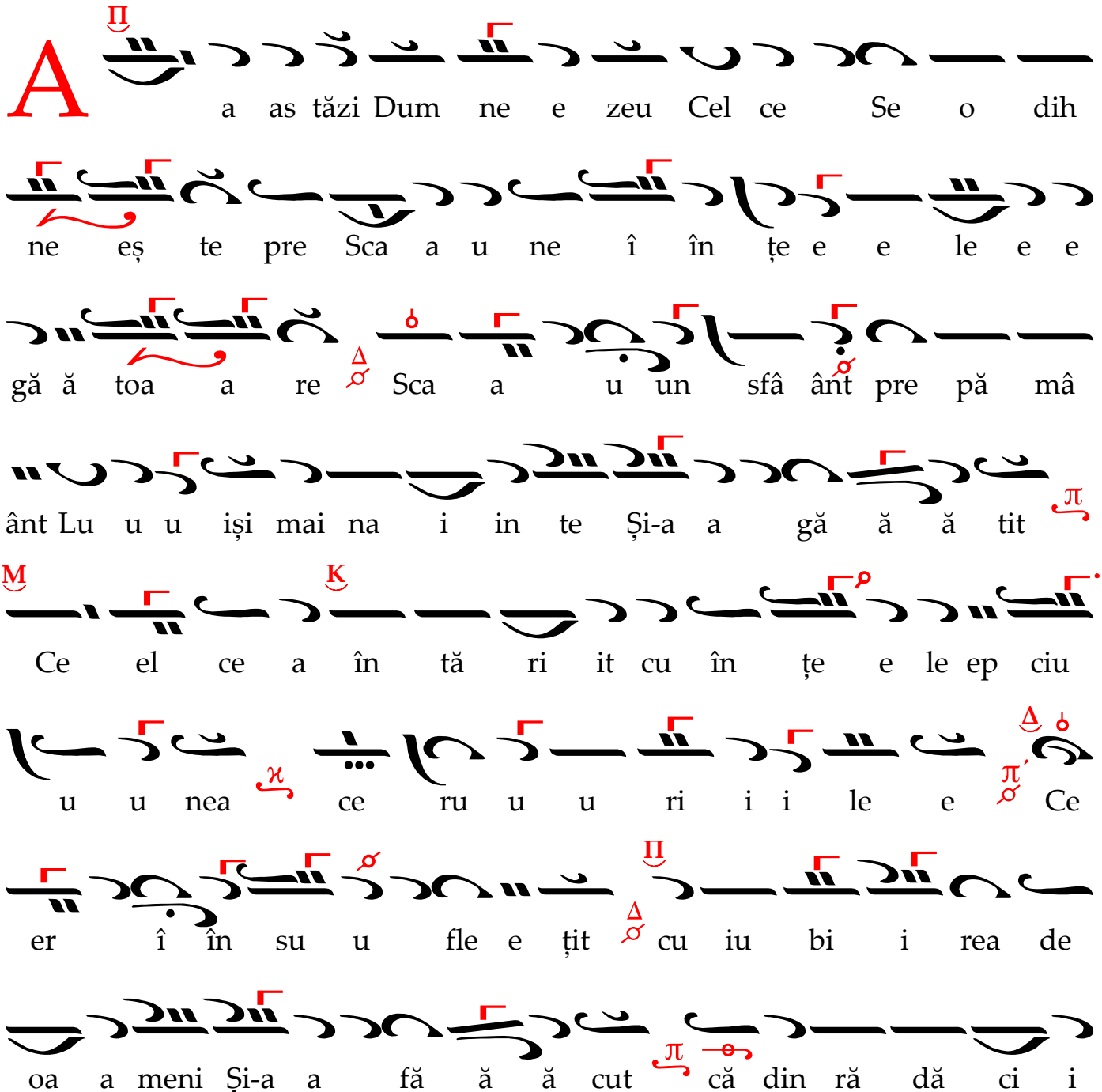

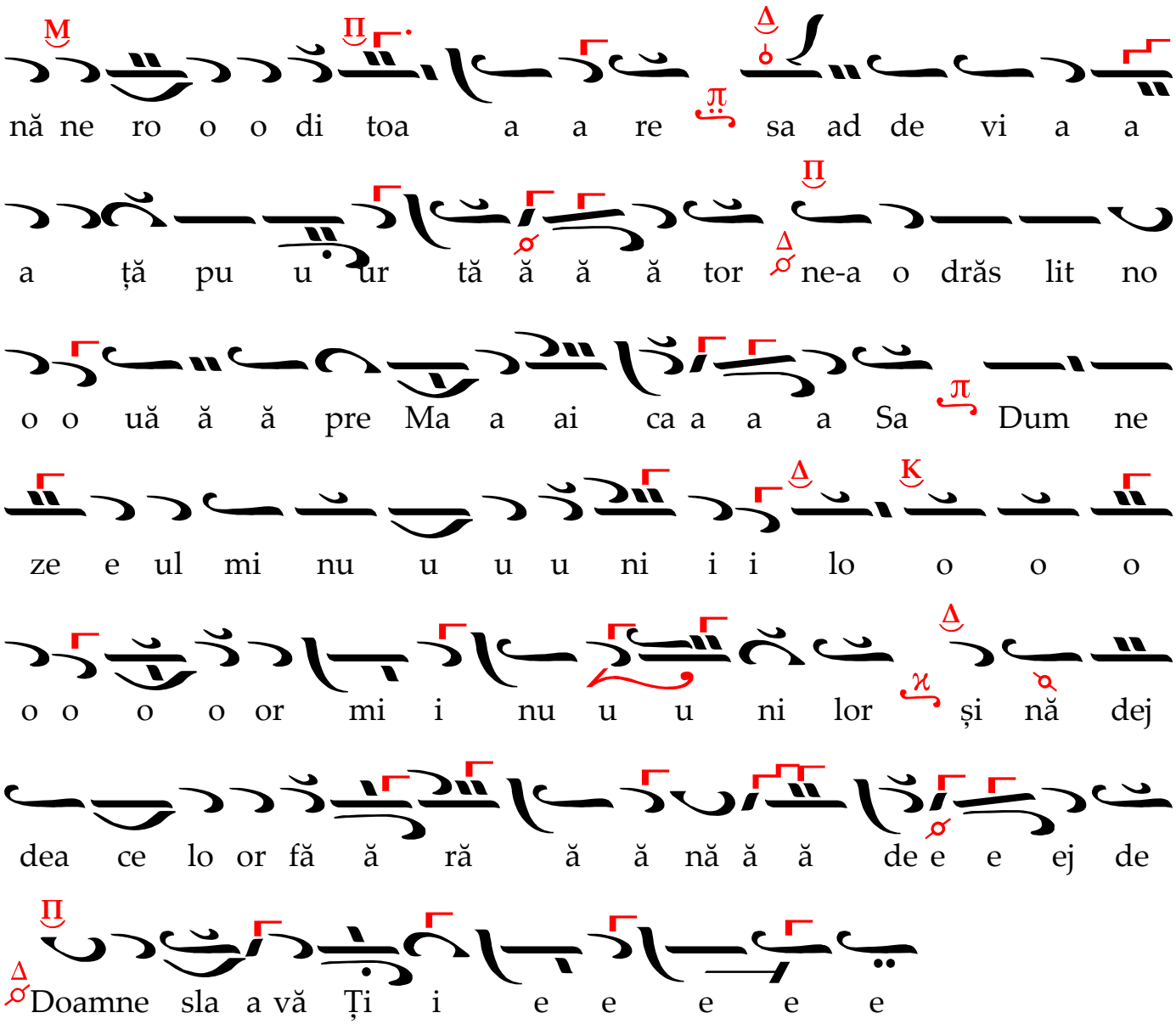

La Litie, Idiomelele. Ἦχος Πα

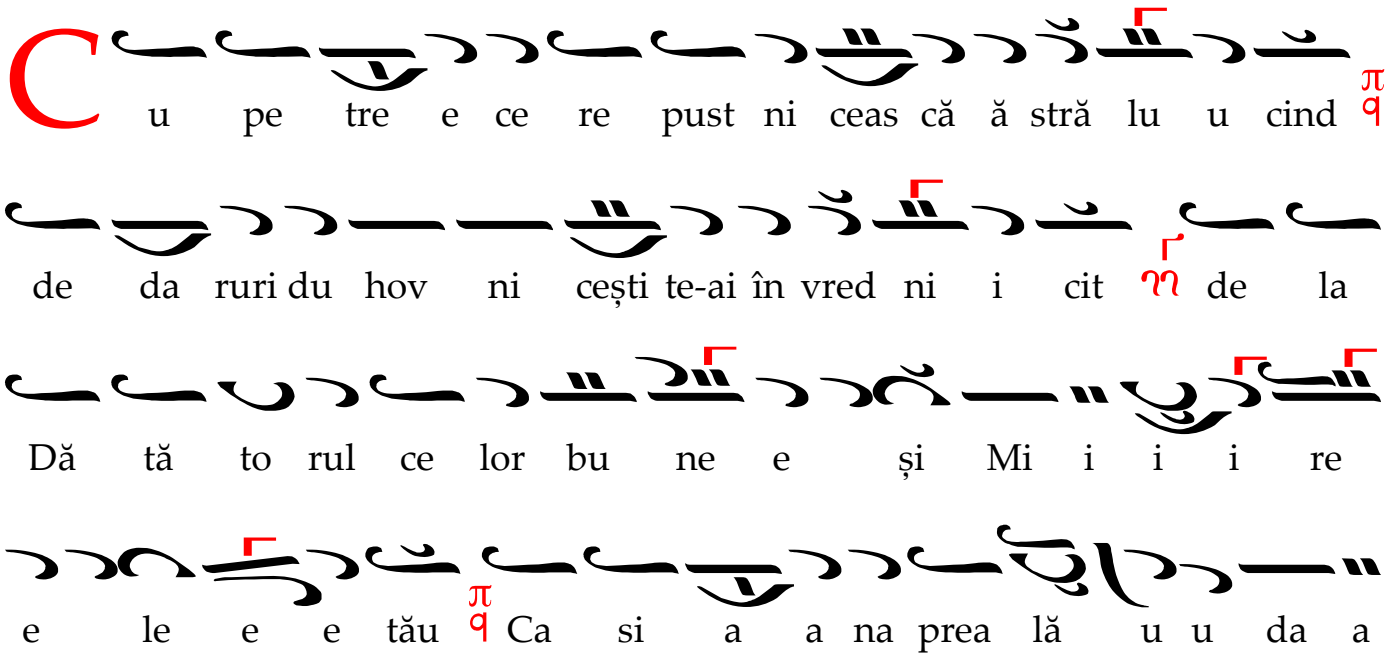

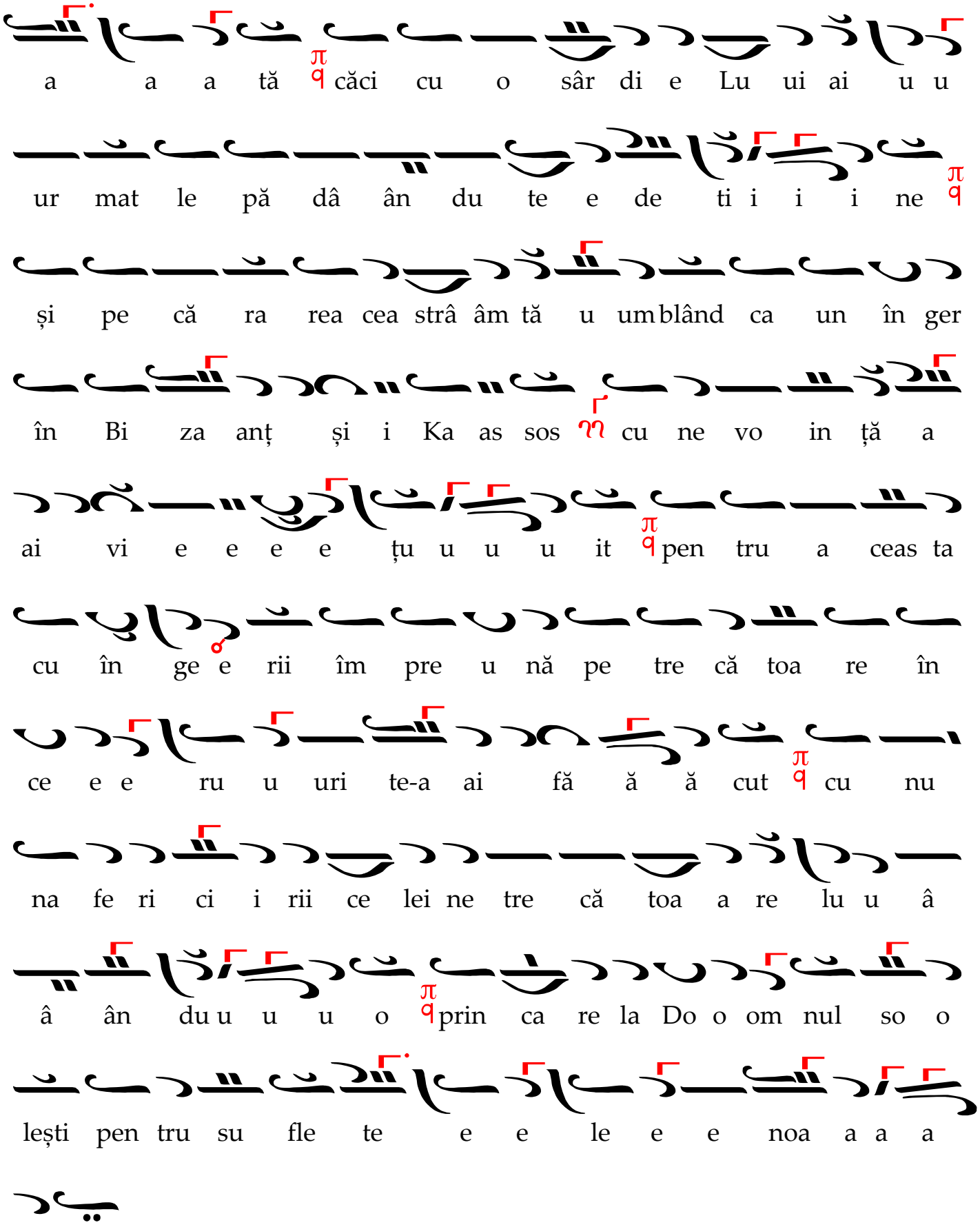
a a a tă căci cu o sâr di e Lu ui ai u u
ur mat le pă dâ ân du te e de ti i i i ne
și pe că ra rea cea strâ âm tă u um blând ca un în ger
în Bi za anț și i Ka as sos cu ne vo in ță a
ai vi e e e e țu u u u it pen tru a ceas ta
cu în ge e rii îm pre u nă pe tre că toa re în
ce e e ru u uri te-a ai fă ă ă cut cu nu
na fe ri ci i rii ce lei ne tre că toa a re lu u â
â ân du u u u o prin ca re la Do o om nul so o
lești pen tru su fle te e e le e e noa a a a
as tre

Ἦχος δι

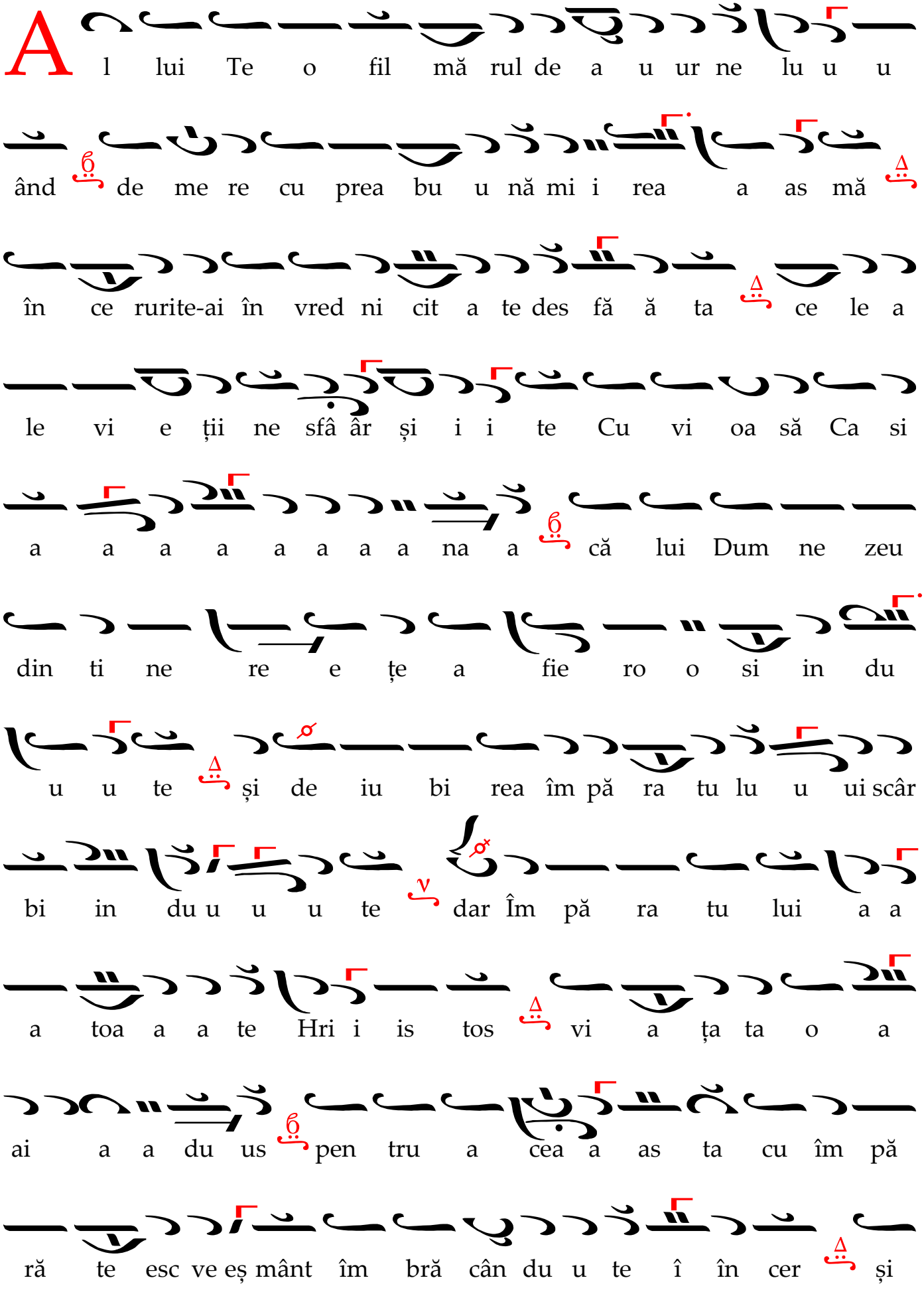
A l lui Te o fil mă rul de a u ur ne lu u u
ând de me re cu prea bu u nă mi i rea a as mă
în ce rurite-ai în vred ni cit a te des fă ă ta ce le a
le vi e ții ne sfâ âr și i i te Cu vi oa să Ca si
a a a a a a a a a na a că lui Dum ne zeu
din ti ne re e țe a fie ro o si in du
u u te și de iu bi rea îm pă ra tu lu u ui scâr
bi in du u u u te dar Îm pă ra tu lui a a
a toa a a te Hri i is tos vi a ța ta o a
ai a a du us pen tru a cea a as ta cu îm pă
ră te esc ve eș mânt îm bră cân du u te î în cer și

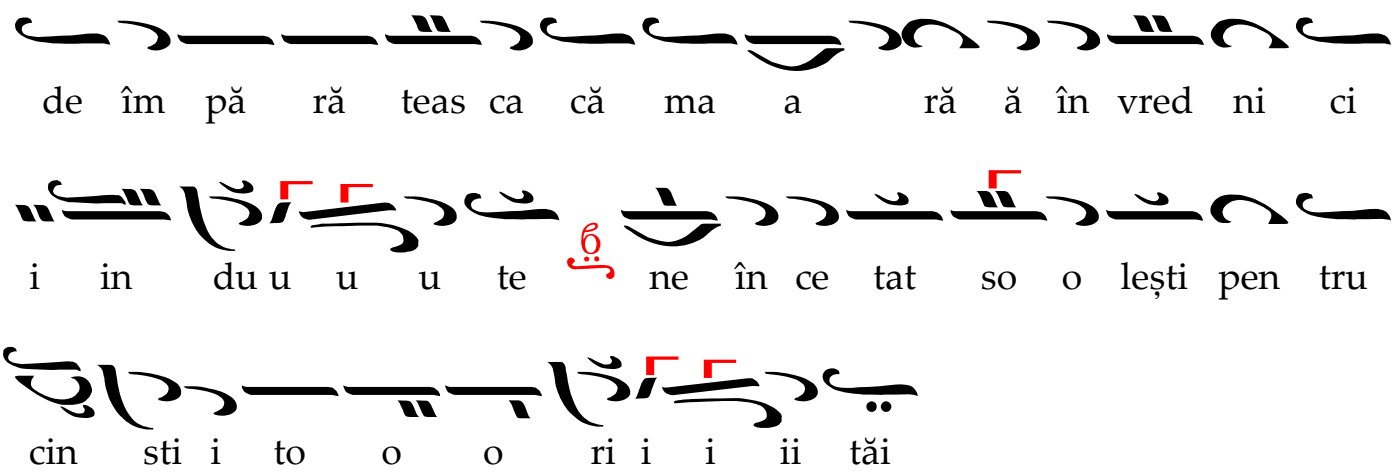

Slavă. Ἦχος Πα

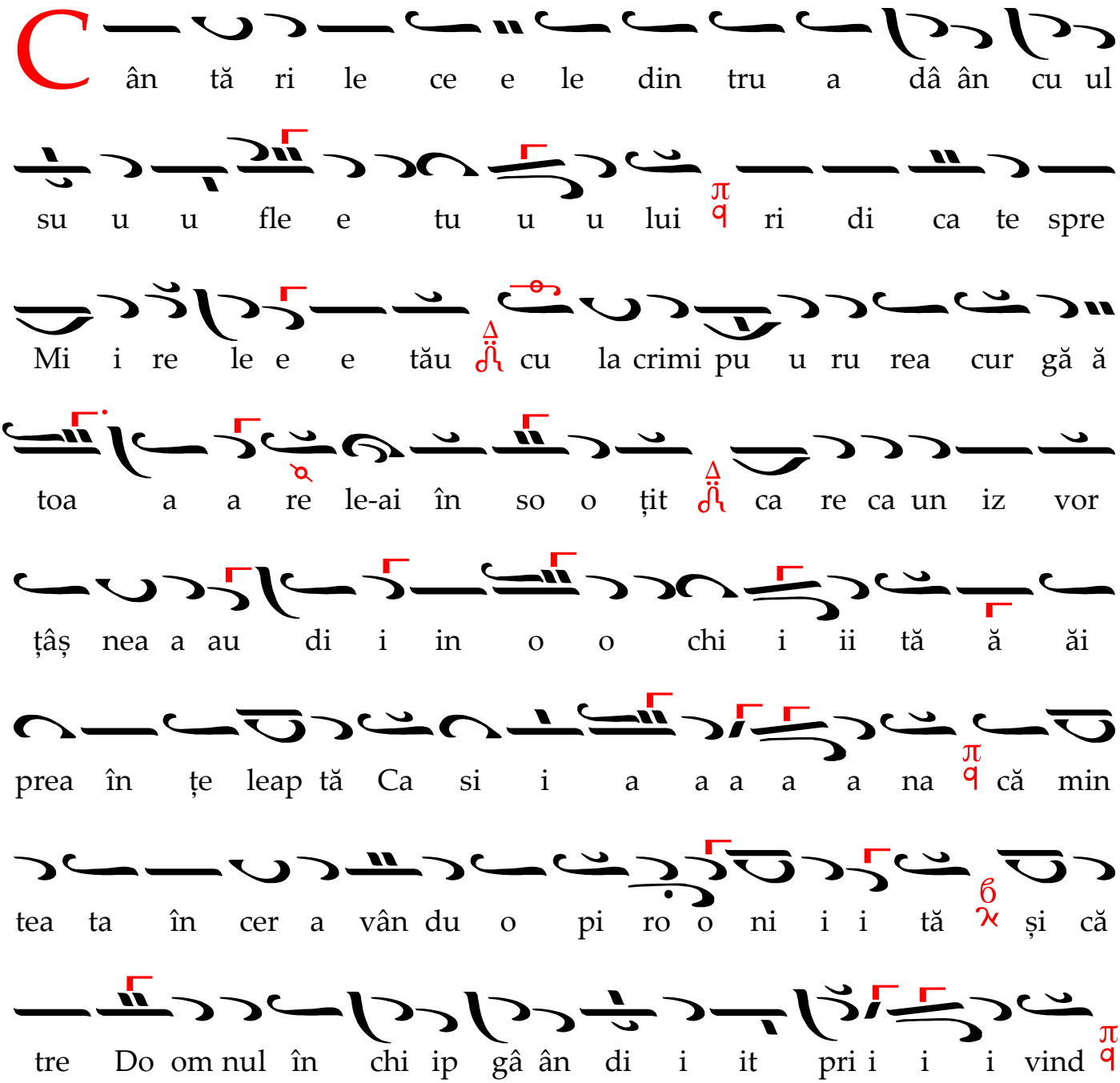

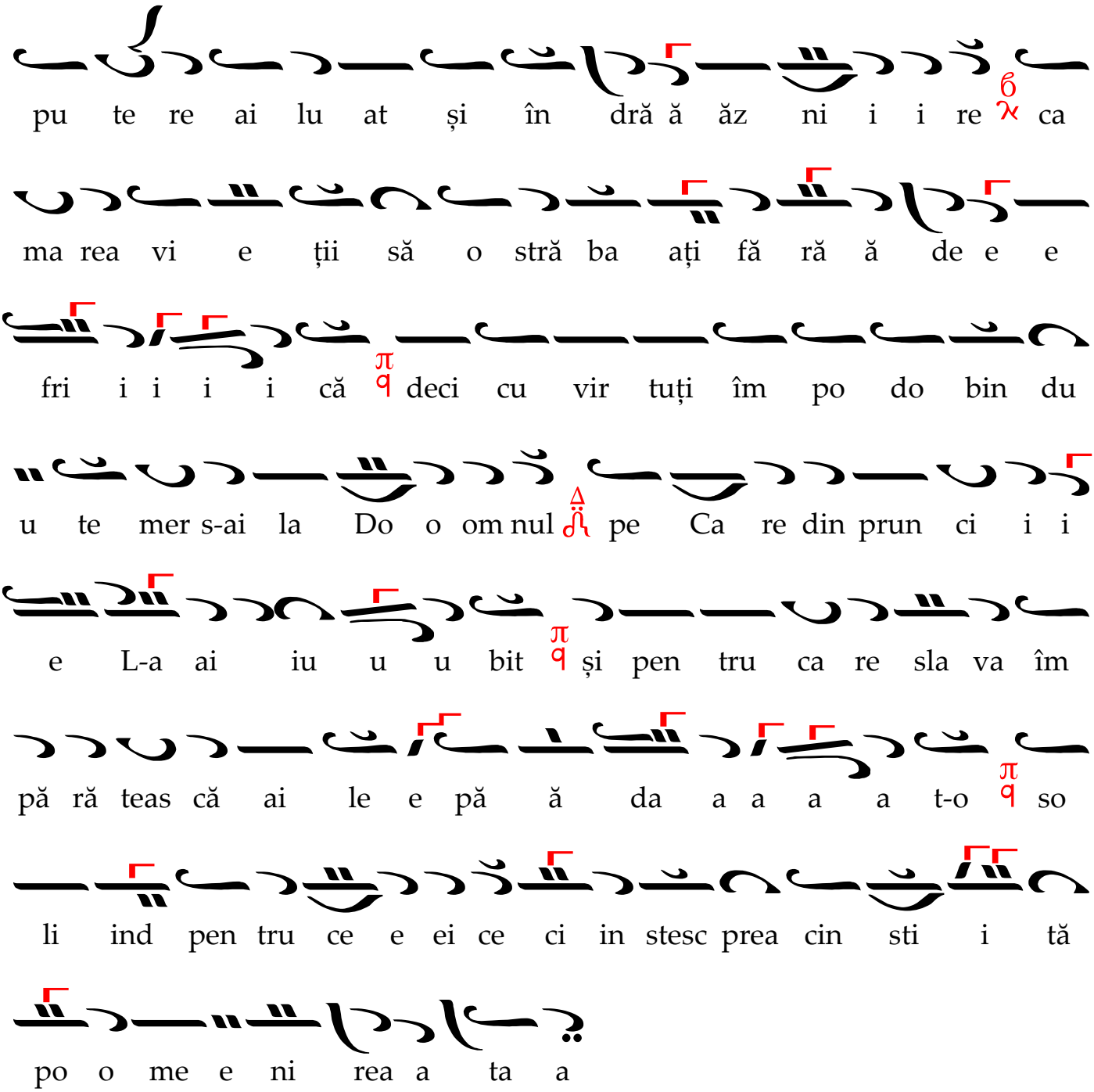

Și acum. Ἦχος Πα

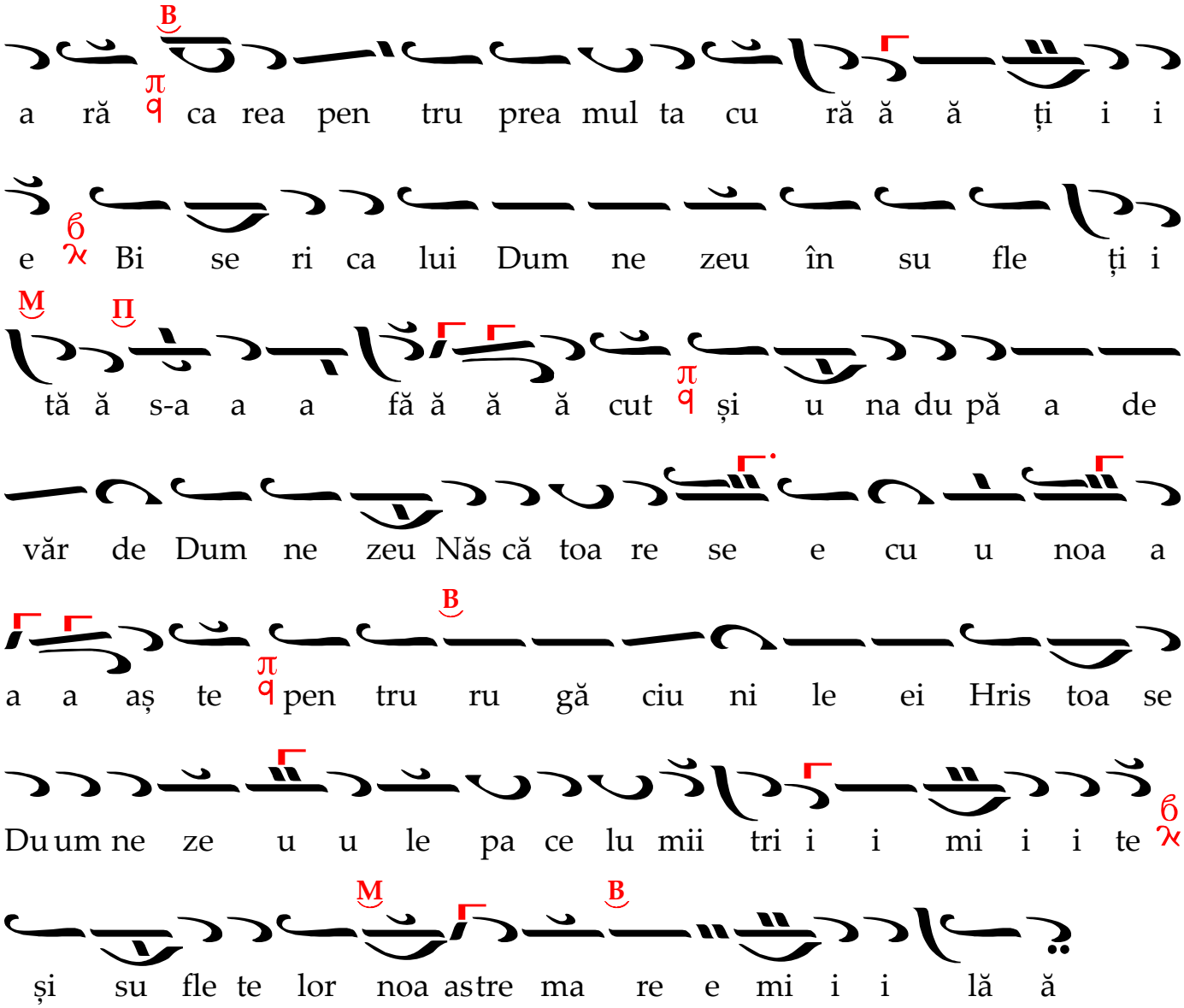

La Stihoavnă

Ἦχος Πα Χαίροις ἀσκητικῶν (Bucură-te cămara)

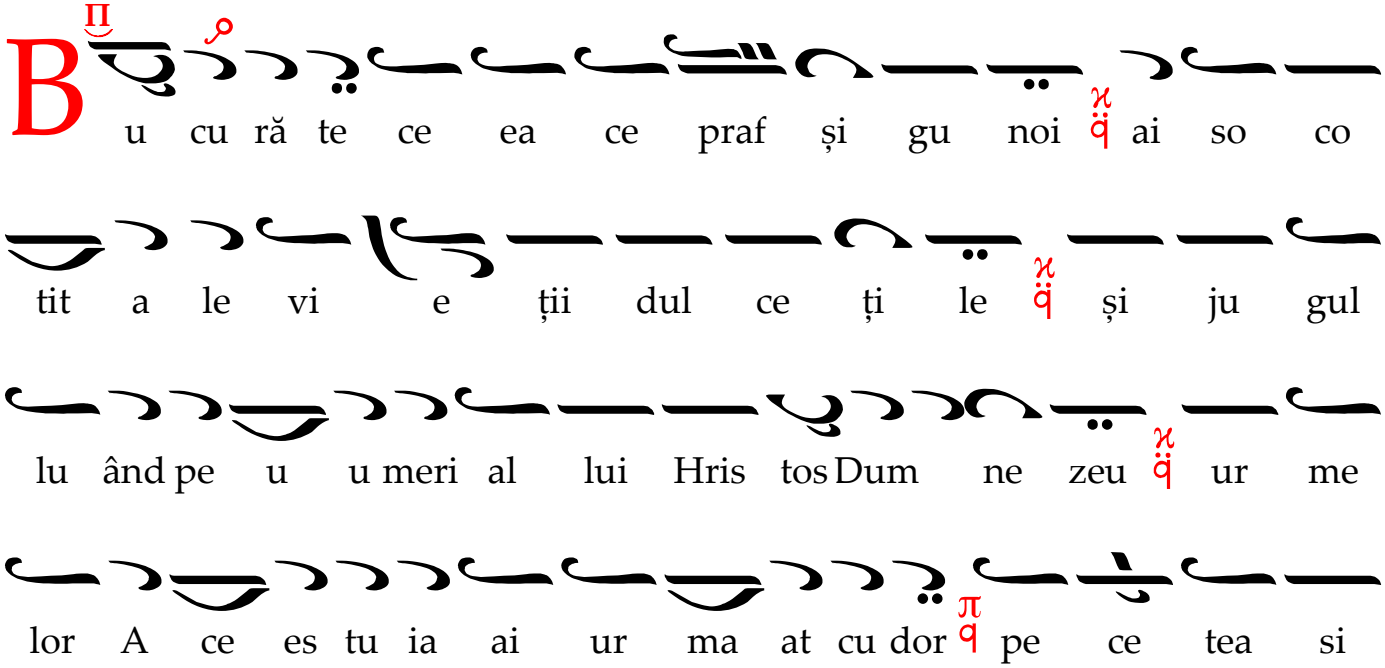

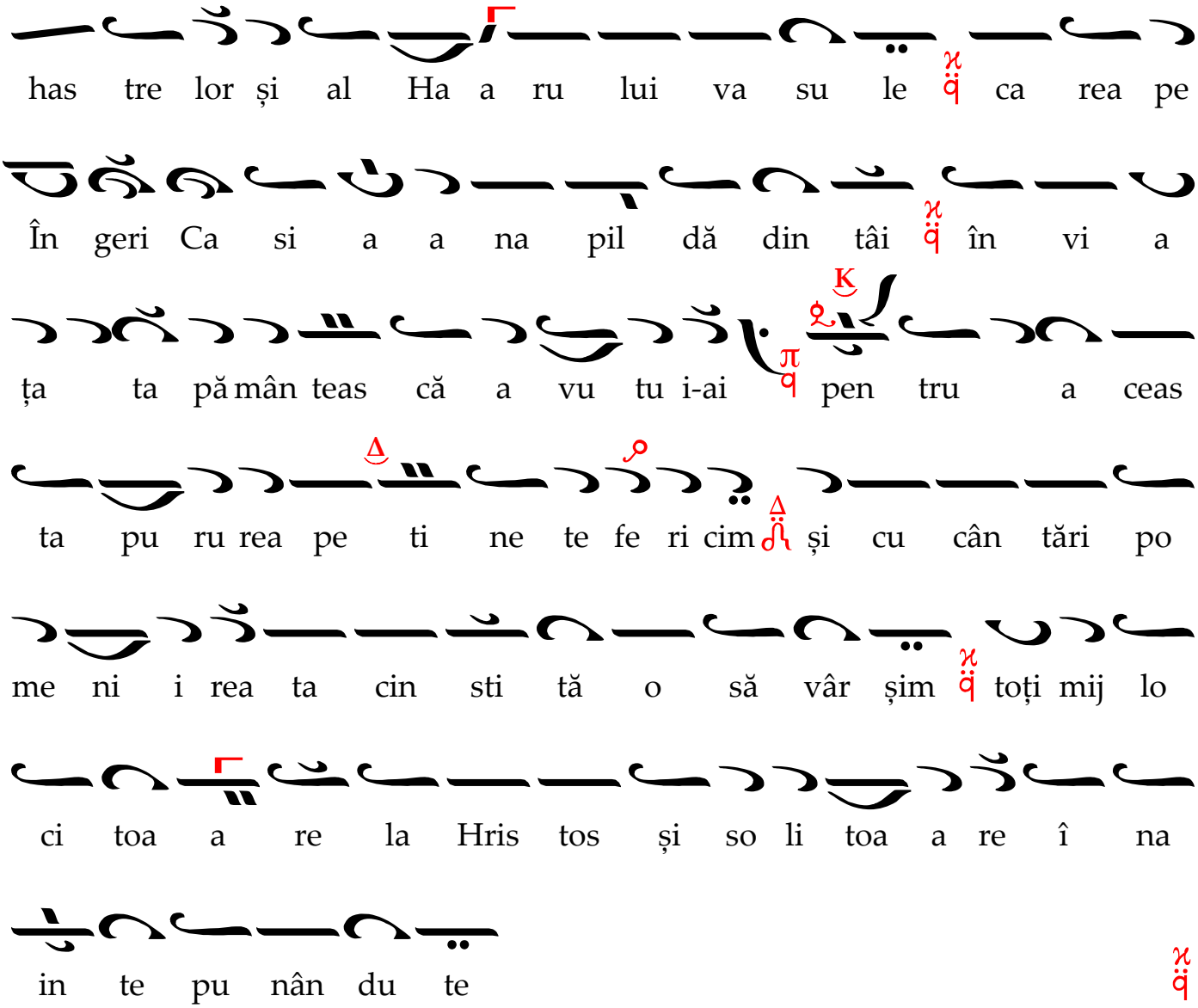

Stih: Așteptând, am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine, și a auzit rugăciunea mea.

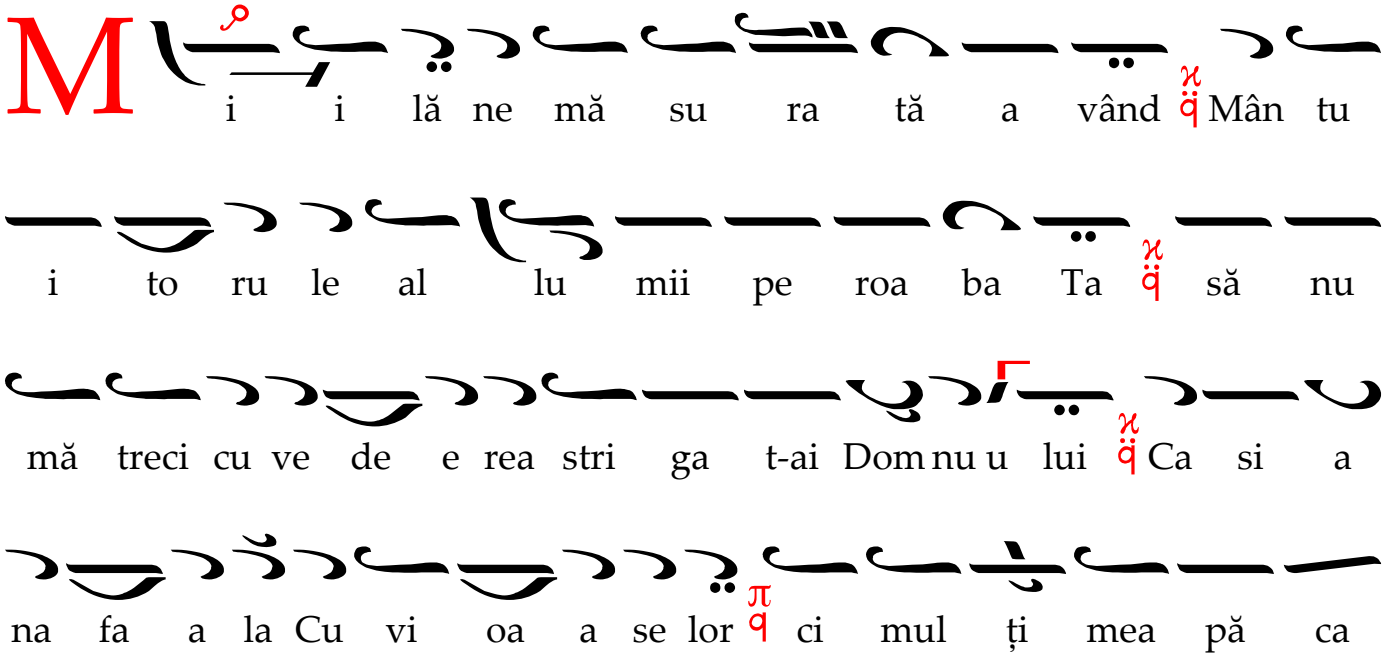

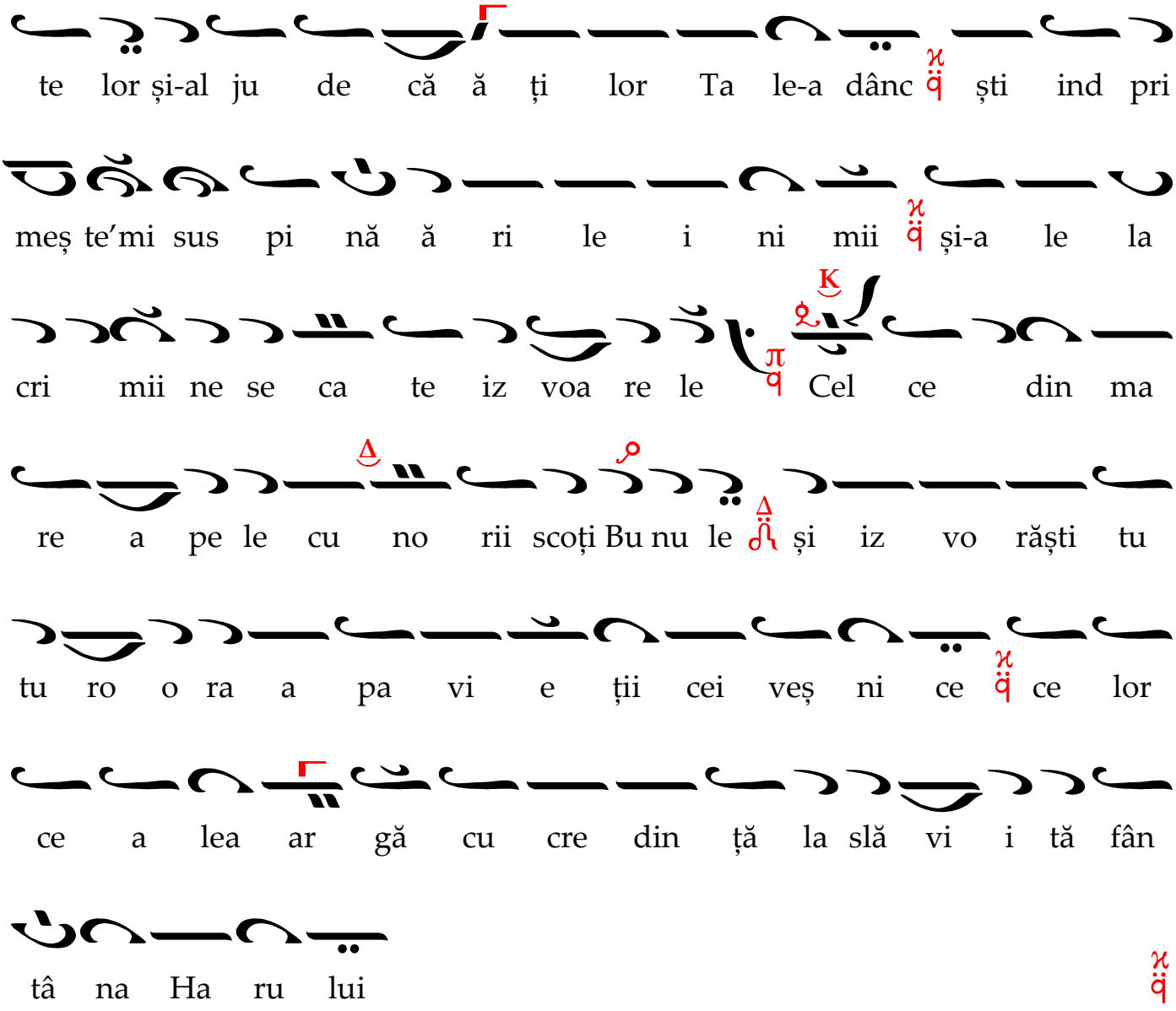

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.

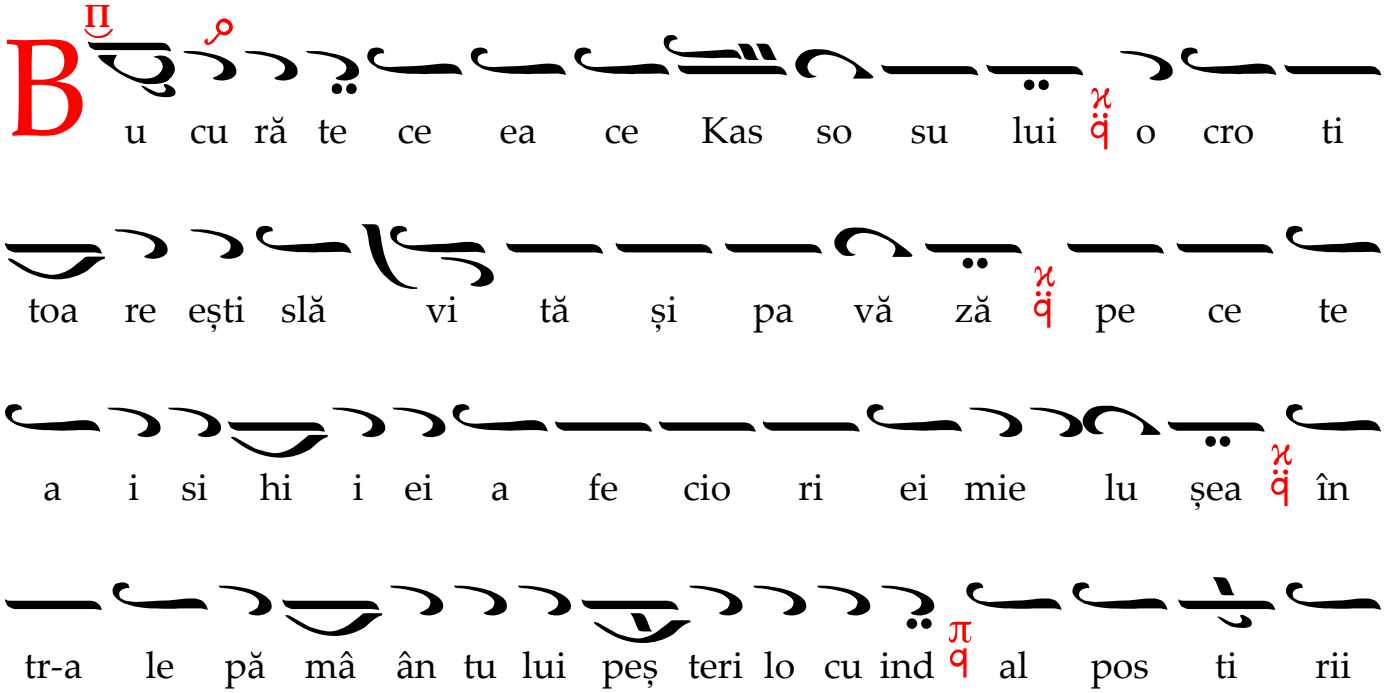

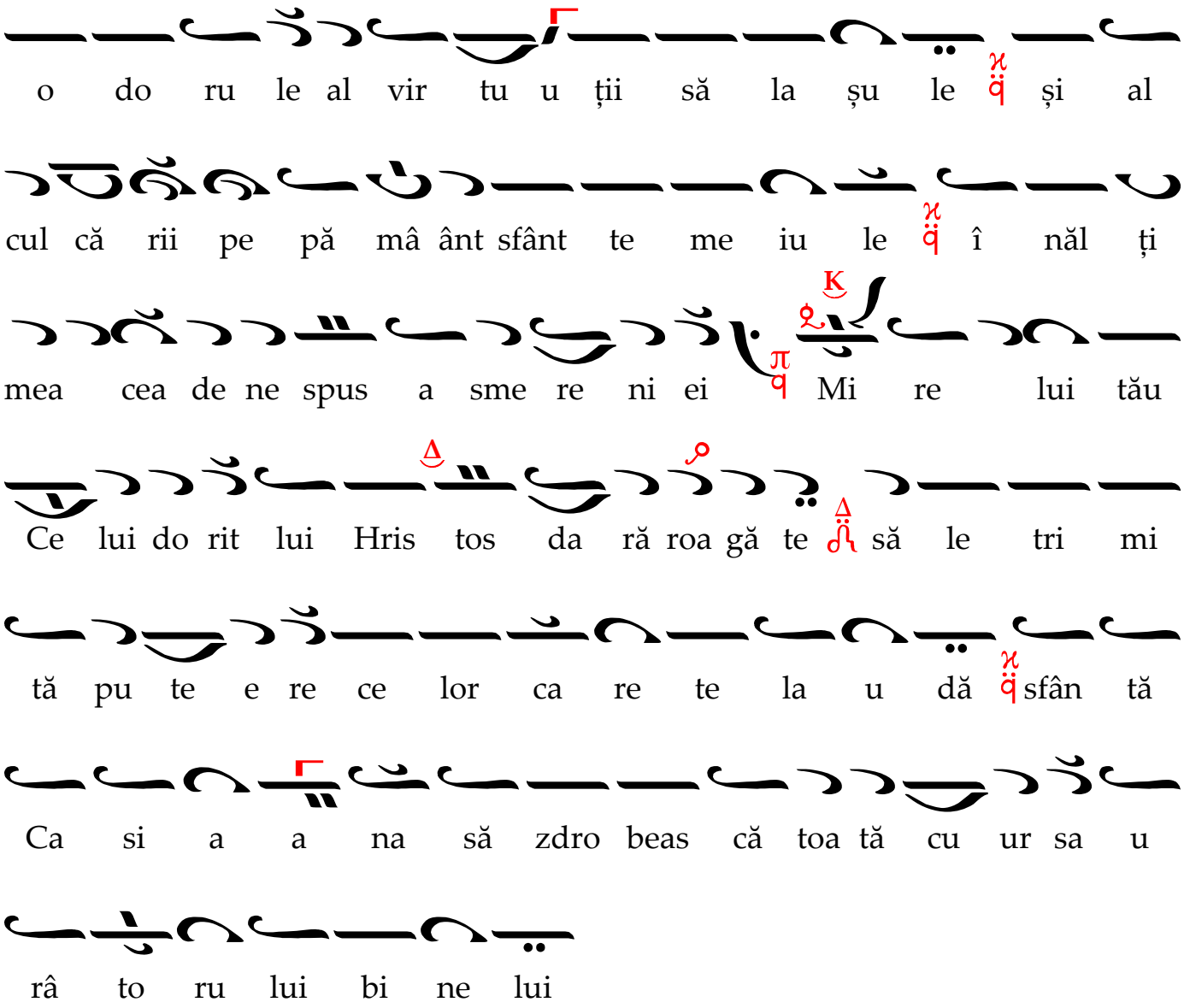

Slavă. Ἦχος πλ. Νη

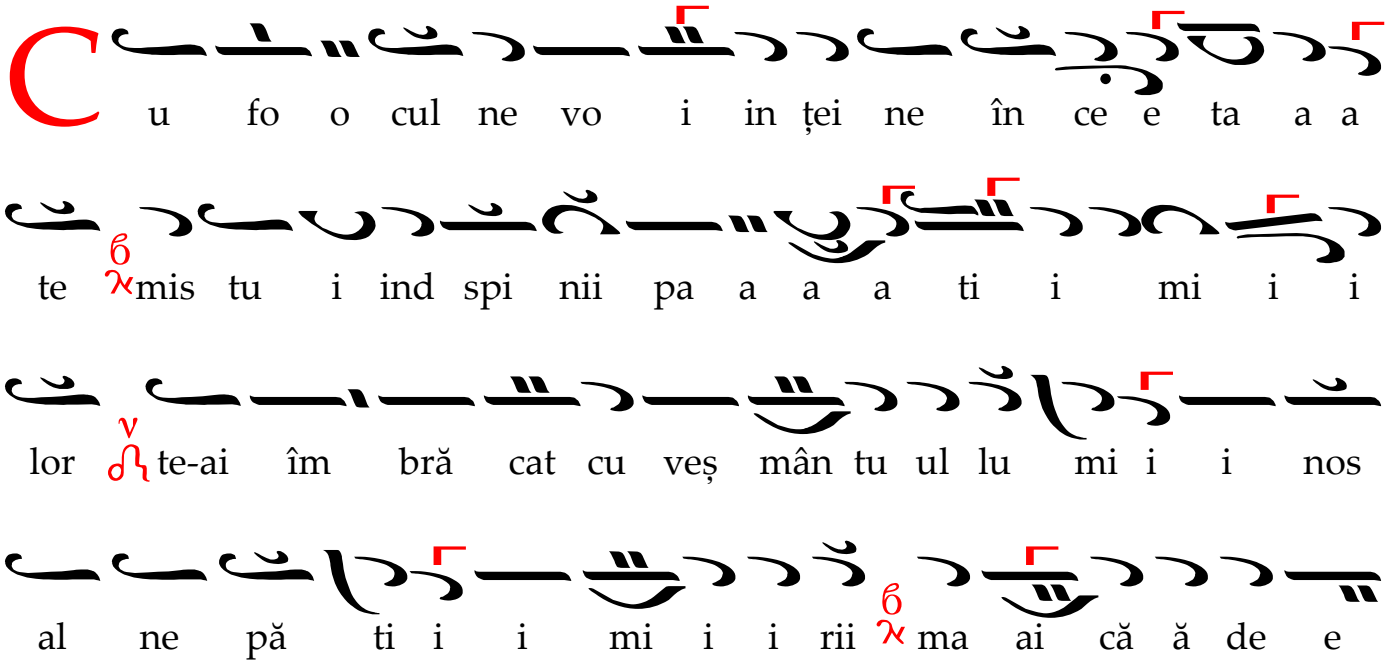

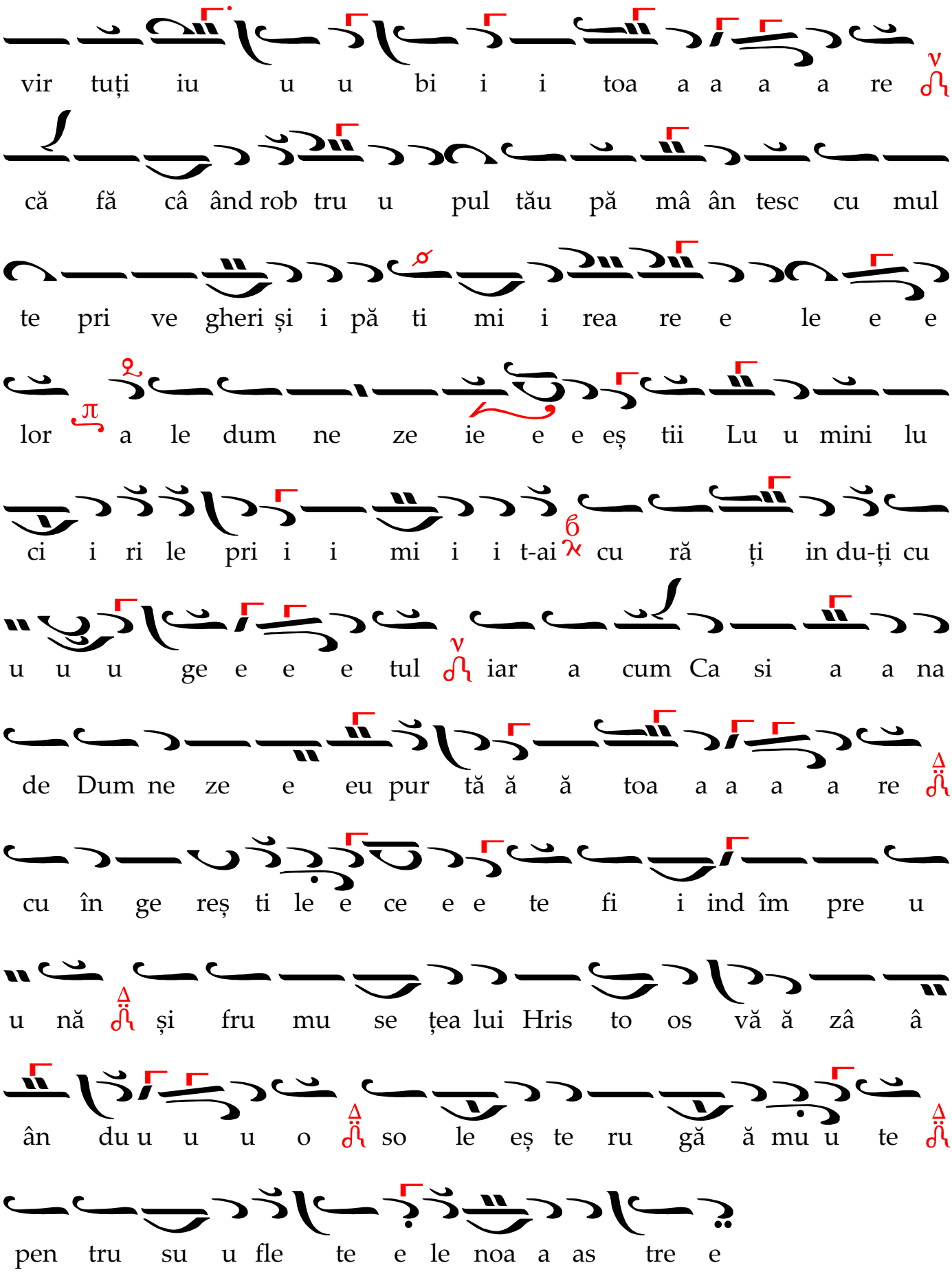
vir tuți iu u u bi i i toa a a a a re
că fă câ ând rob tru u pul tău pă mâ ân tesc cu mul
te pri ve gheri și i pă ti mi i rea re e le e e
lor a le dum ne ze ie e e eș tii Lu u mini lu
ci i ri le pri i i mi i i t-ai cu ră ți in du-ți cu
u u u ge e e e tul iar a cum Ca si a a na
de Dum ne ze e eu pur tă ă ă toa a a a a re
cu în ge reș ti le e ce e e te fi i ind îm pre u
u nă și fru mu se țea lui Hris to os vă ă zâ â
ân du u u u o so le eș te ru gă ă mu u te
pen tru su u fle te e le noa a as tre e

Și acum. A Praznicului. Ἦχος πλ. Νη

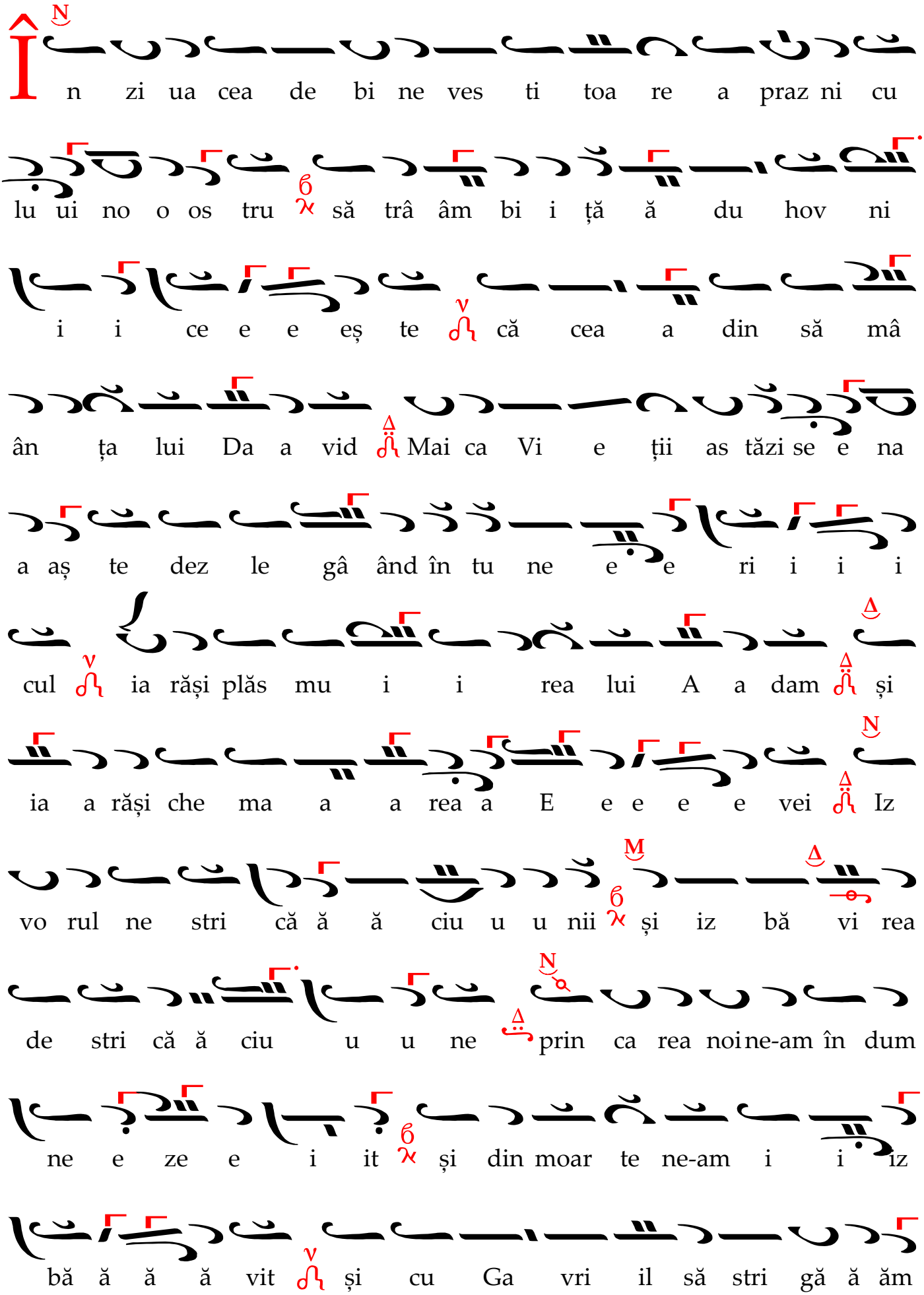

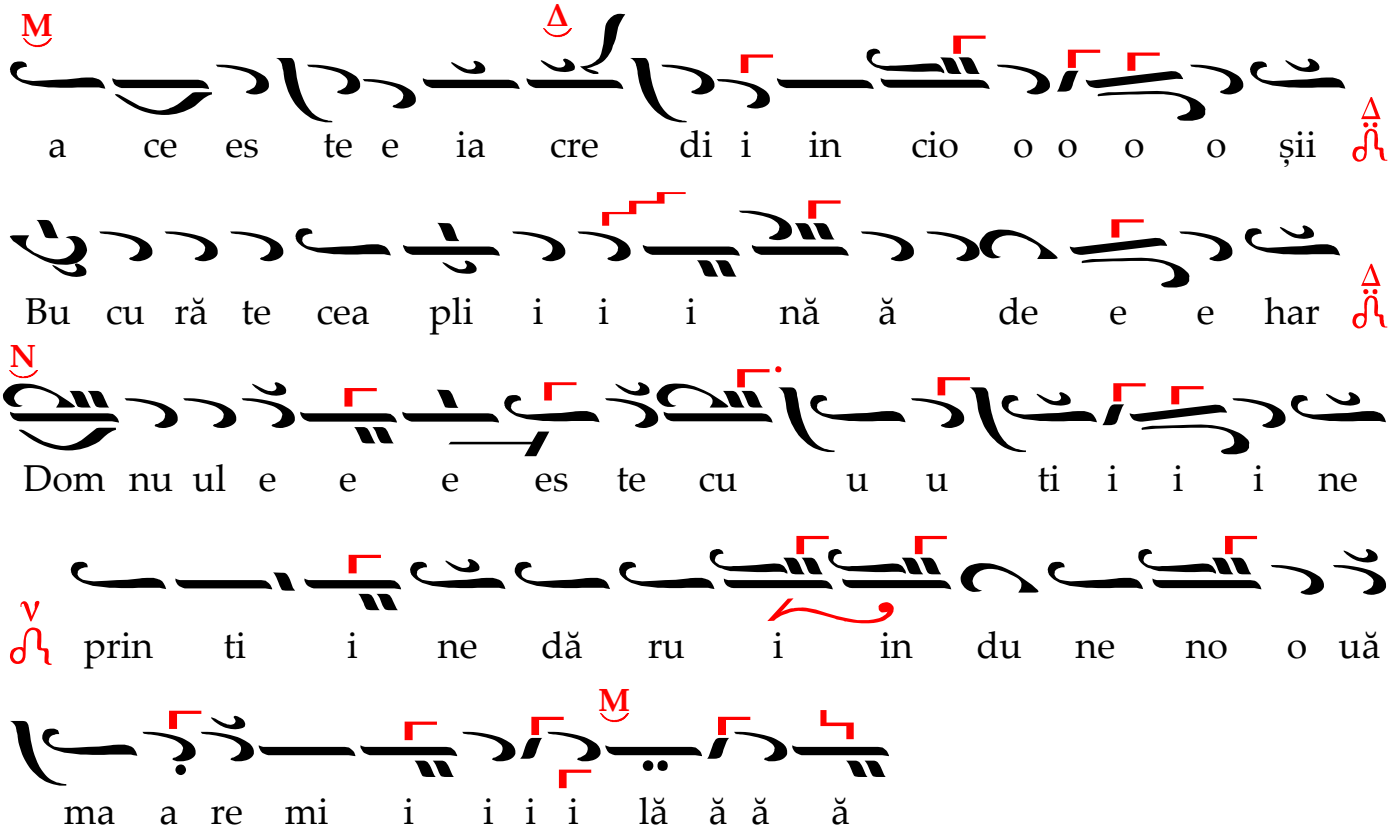

Troparul

Ἦχος πλ. δ Πα Τὸν συνάναρχον Λόγον

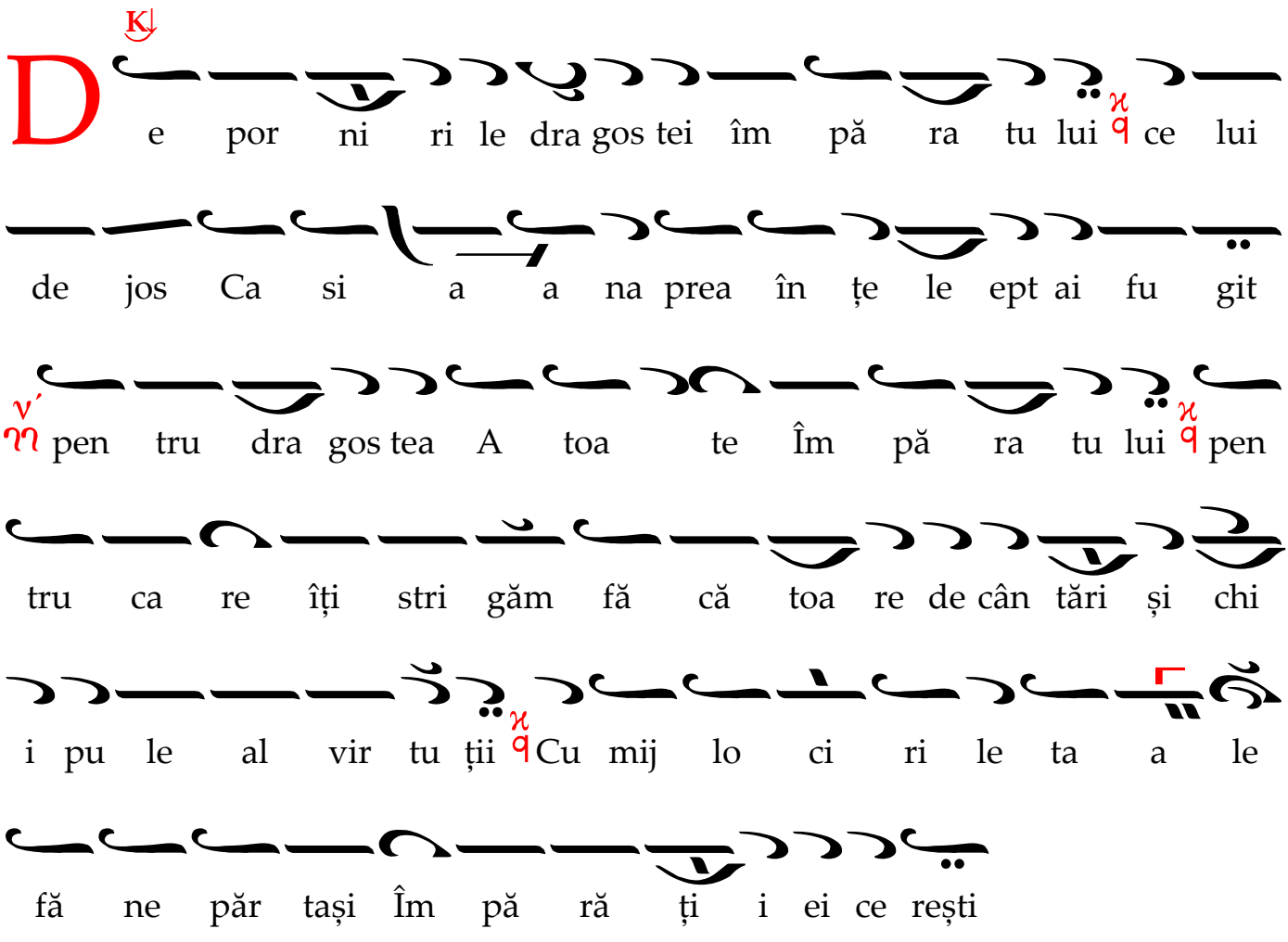

LA UTRENIE

După întâia Stihologie, Sedealna

Ἦχος δ΄ Κε Τὸν τάφον Σου

Slavă. Și acum. A Înainte-prăznuirii. Asemeni.

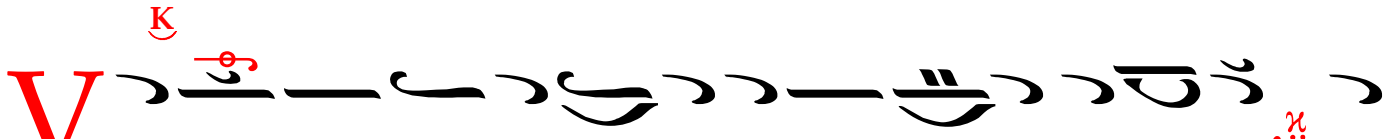

prea a mar

După a doua Stihologie, Sedealna

Ήχος Δι Ταχὺ προκατάλαβε

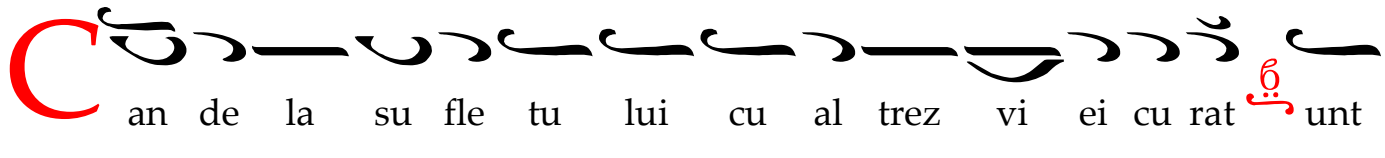

Can de la su fle tu lui cu al trez vi ei cu rat unt

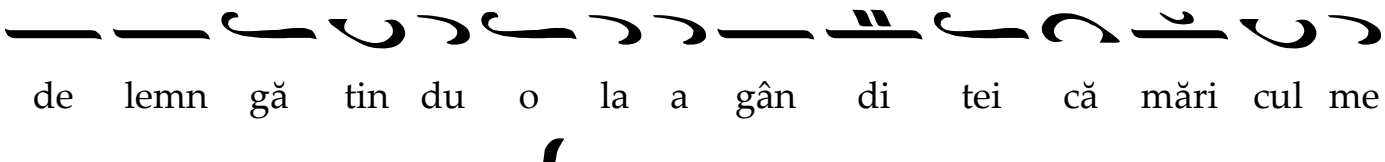

de lemn gă tin du o la a gân di tei că mări cul me

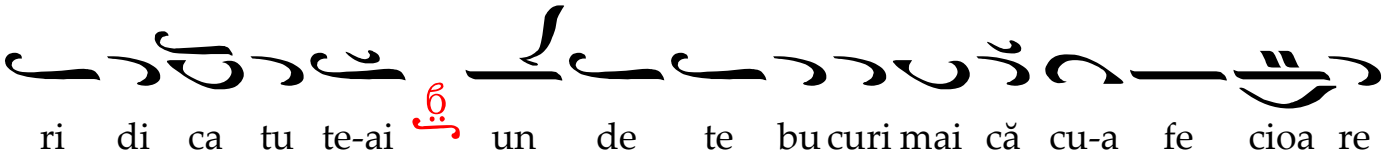

ri di ca tu te-ai un de te bu curi mai că cu-a fe cioa re

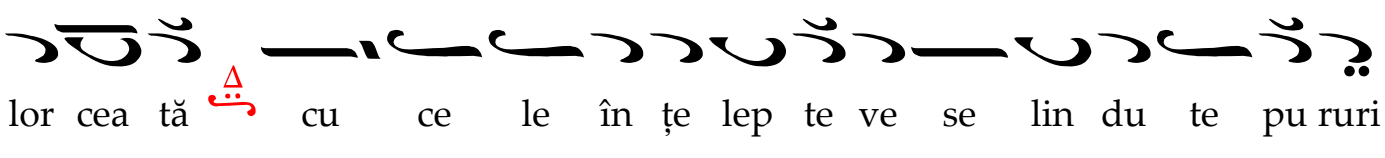

lor cea tă cu ce le în ţe lep te ve se lin du te pu ruri

de Cel do rit Ca si a a na de Mi re le tău Hris tos

Slavă. Și acum. A praznicului. Asemeni.

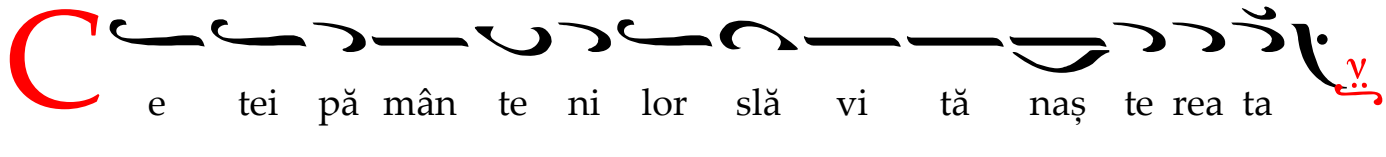

Ce tei pă mân te ni lor slă vi tă naș te rea ta

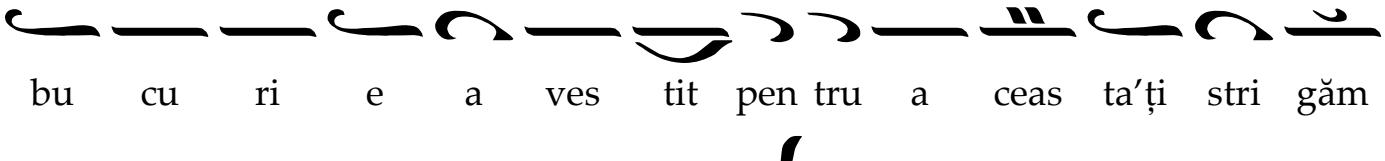

bu cu ri e a ves tit pen tru a ceas ta'ți stri găm

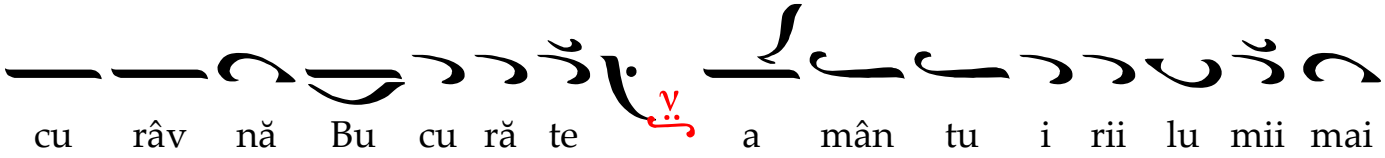

cu râv nă Bu cu ră te a mân tu i rii lu mii mai

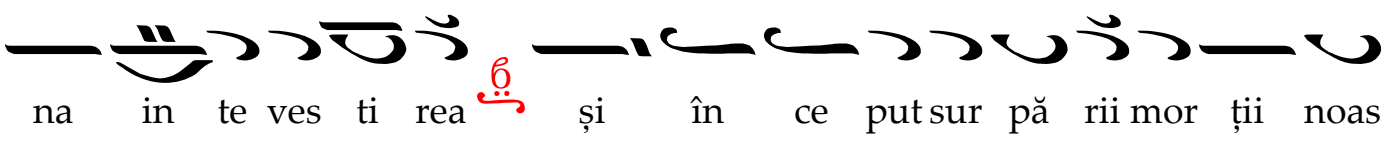

na in te ves ti rea și în ce put sur pă rii mor ții noas

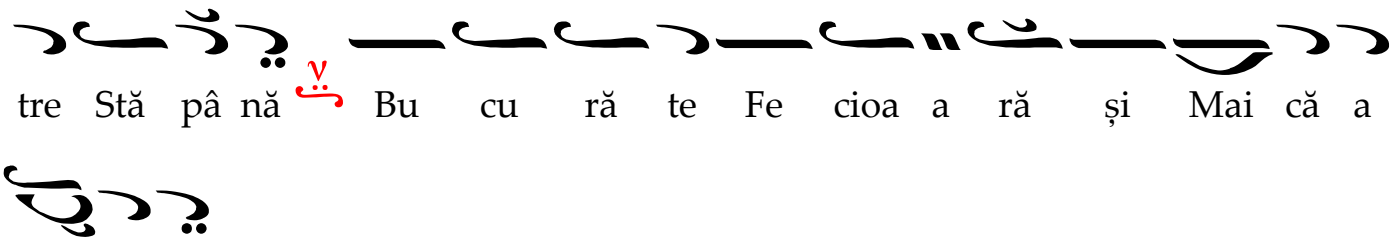

După Polieleu, Sedealna

Ἦχος γ̈ Γα Τὴν ὡραιότητα

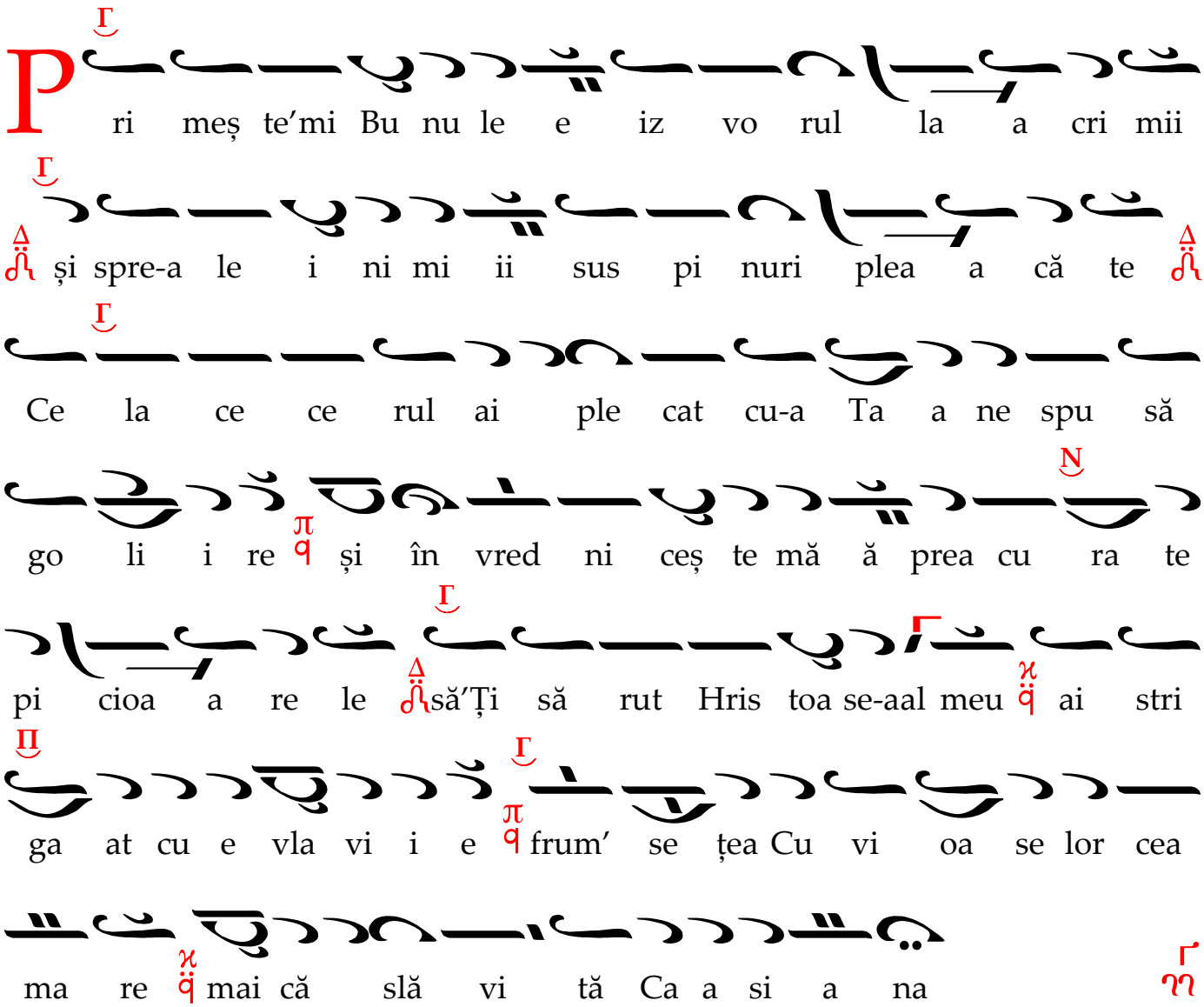

Slavă. Și acum. A Înaintepăznuirii. Asemeni.

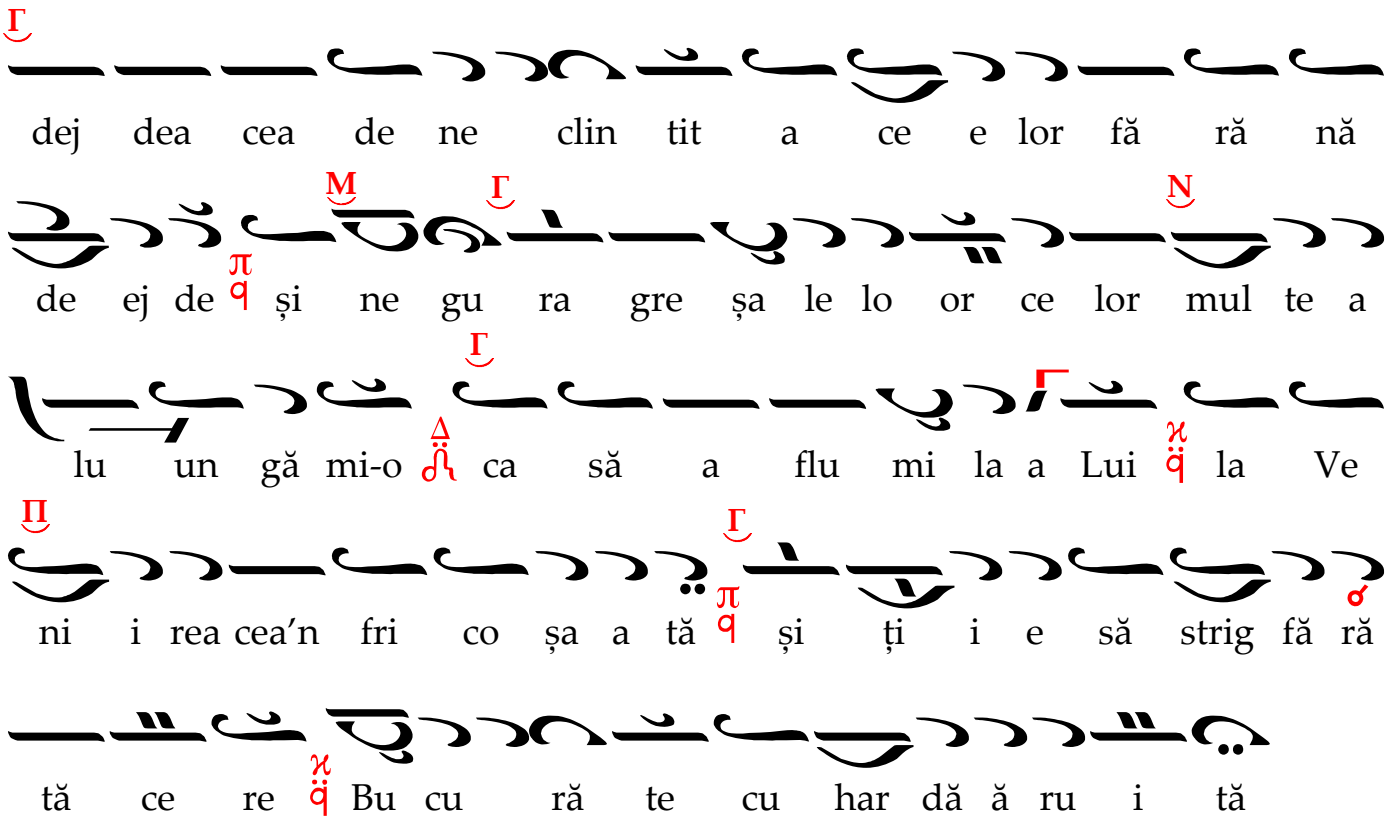

Prochimenul. Ἦχος πλ. Βου

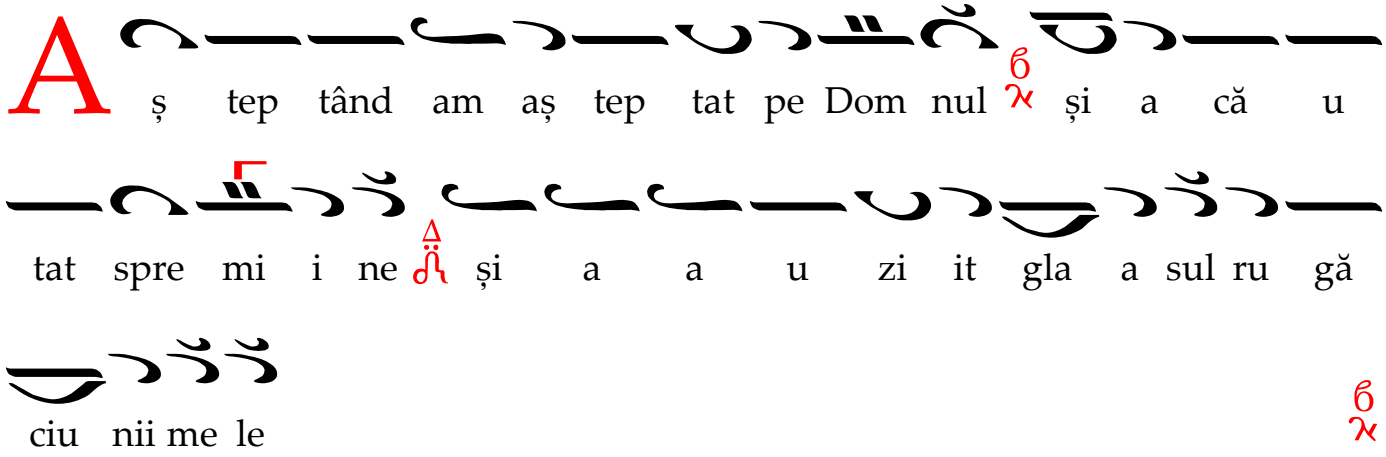

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele, și a îndreptat pașii mei.

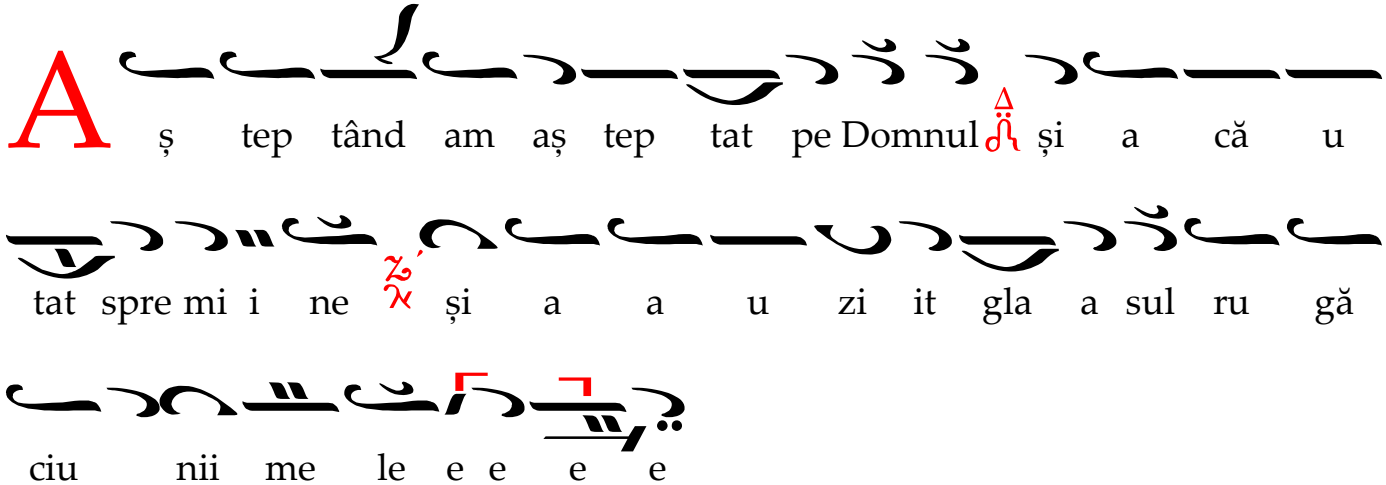

Canonul

Peasna I-a

Ἦχος Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

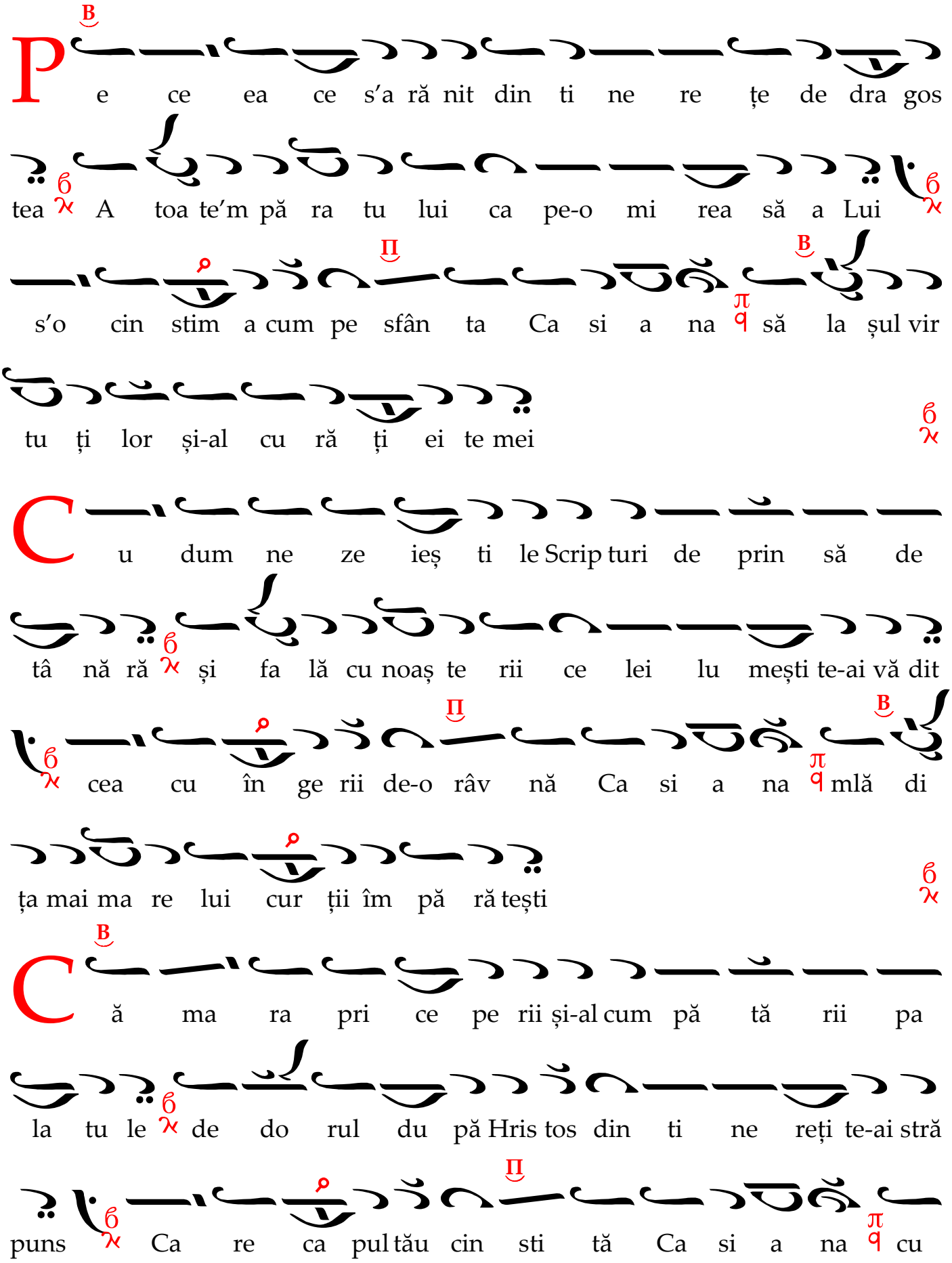

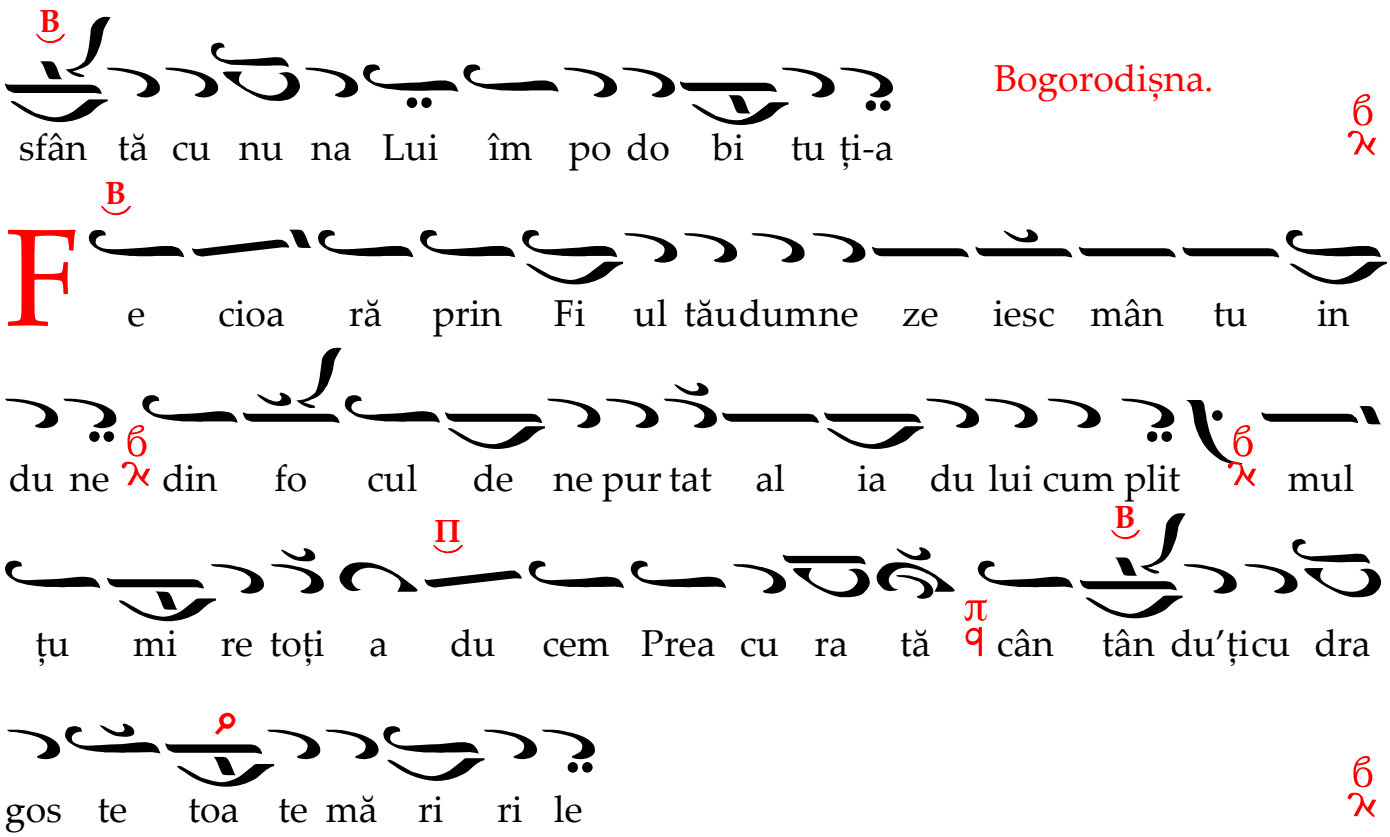
sfân tă cu nu na Lui îm po do bi tu ți-a
Bogorodișna.
F e cioa ră prin Fi ul tăudumne ze iesc mân tu in
du ne din fo cul de ne pur tat al ia du lui cum plit mul
țu mi re toți a du cem Prea cu ra tă cân tân du’țicu dra
gos te toa te mă ri ri le
Peasna a III-a: Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.
D o ri t-ai slă vi tă Ca si a na tă ri i e’m
bră când de la Hris tos pe tre ce rea în li niș te cu ru
gă ciu uni și pos tiri și cu’m pă ra tul tu tu ror cu min
te’n trea a gă a te u ni
C u do o rul Zi di to ru lui ră ni tă de
ce le ce se stri că ai fu git și-a ve ri le să ra ci lor
slă vi tă îm păr țin du le co moa ră ai a flat în cer ne

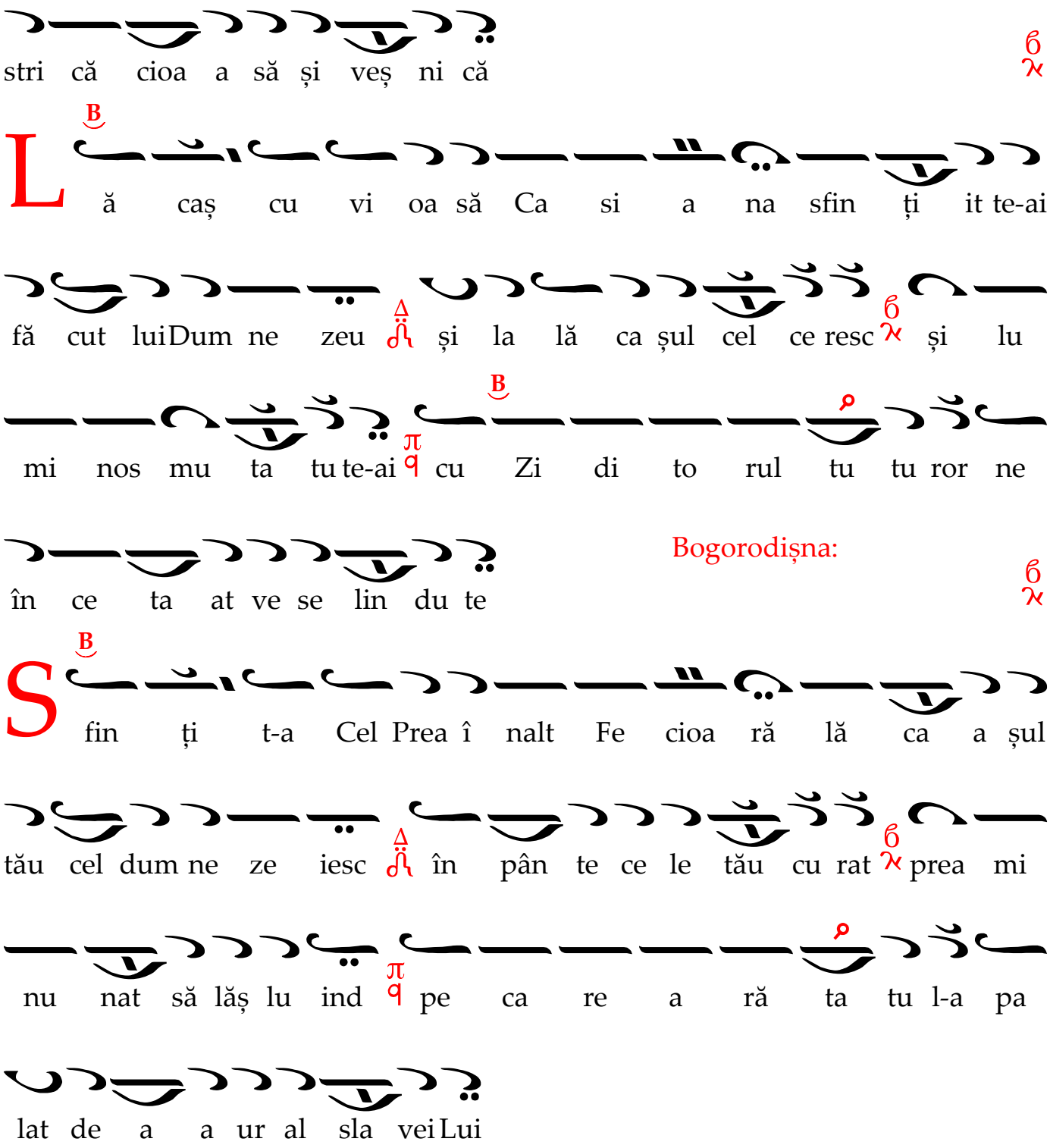

Sedealna. Ἦχος πλ. Γα Θείας πίστεως.

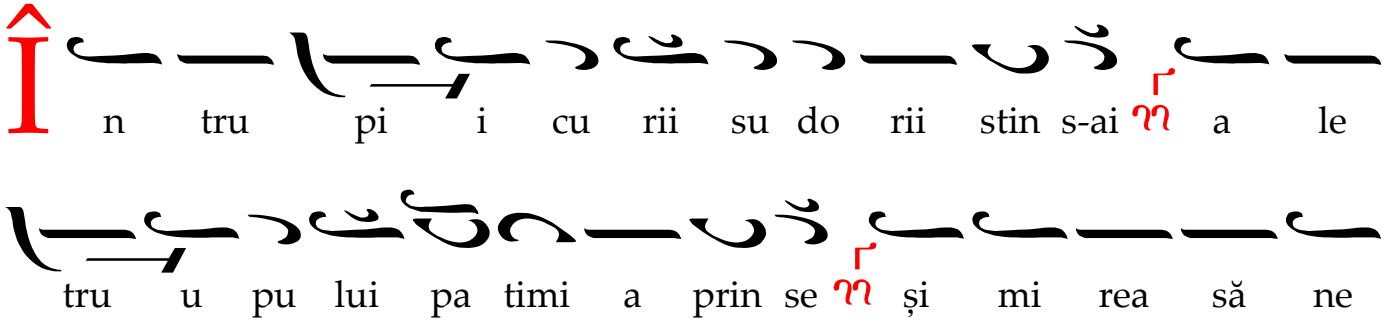

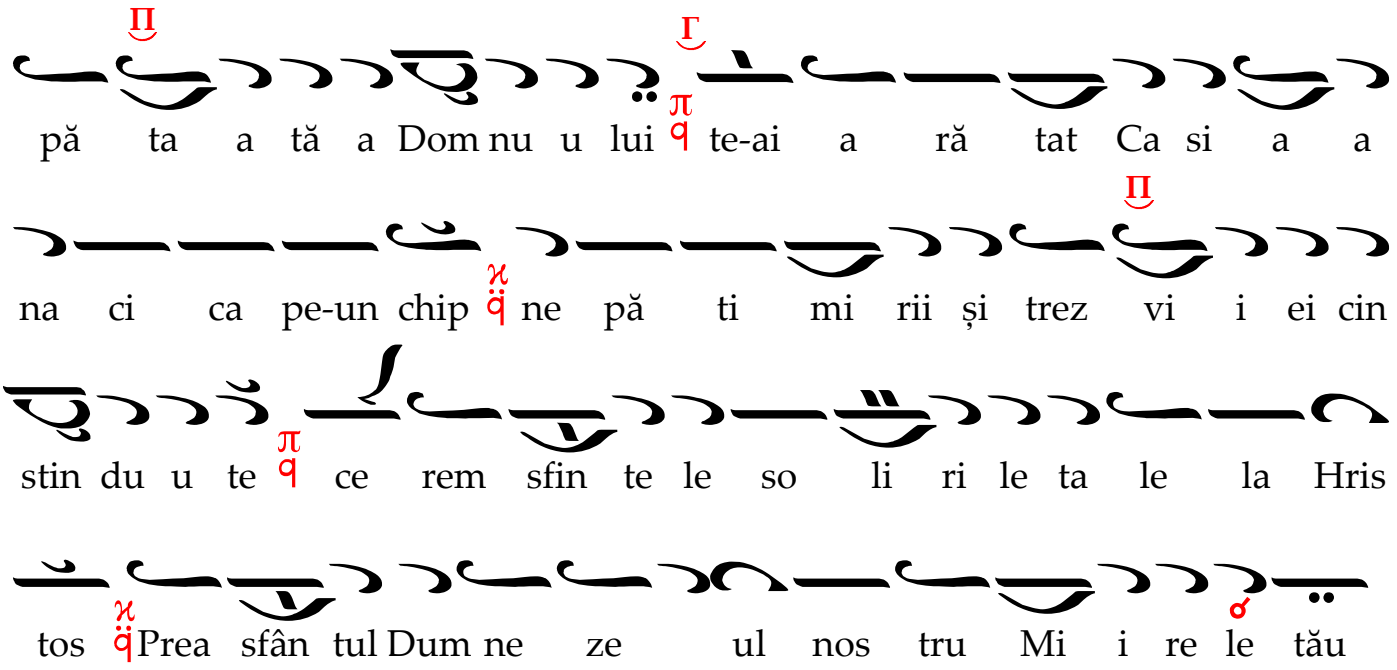

Slavă. Și acum. A Prazniculului. Asemeni.

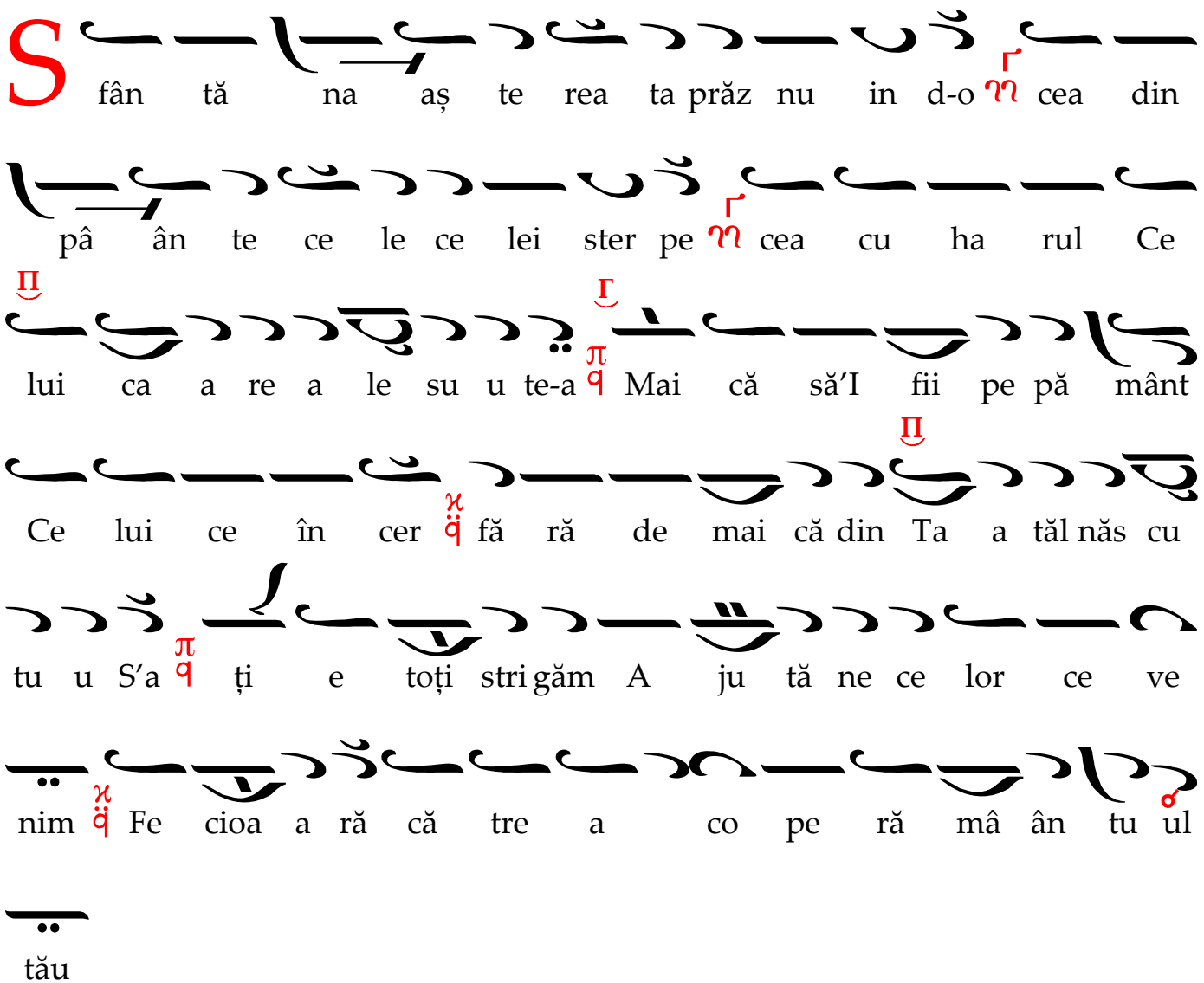

Peasna a IV-a

Ἦχος δ΄ Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

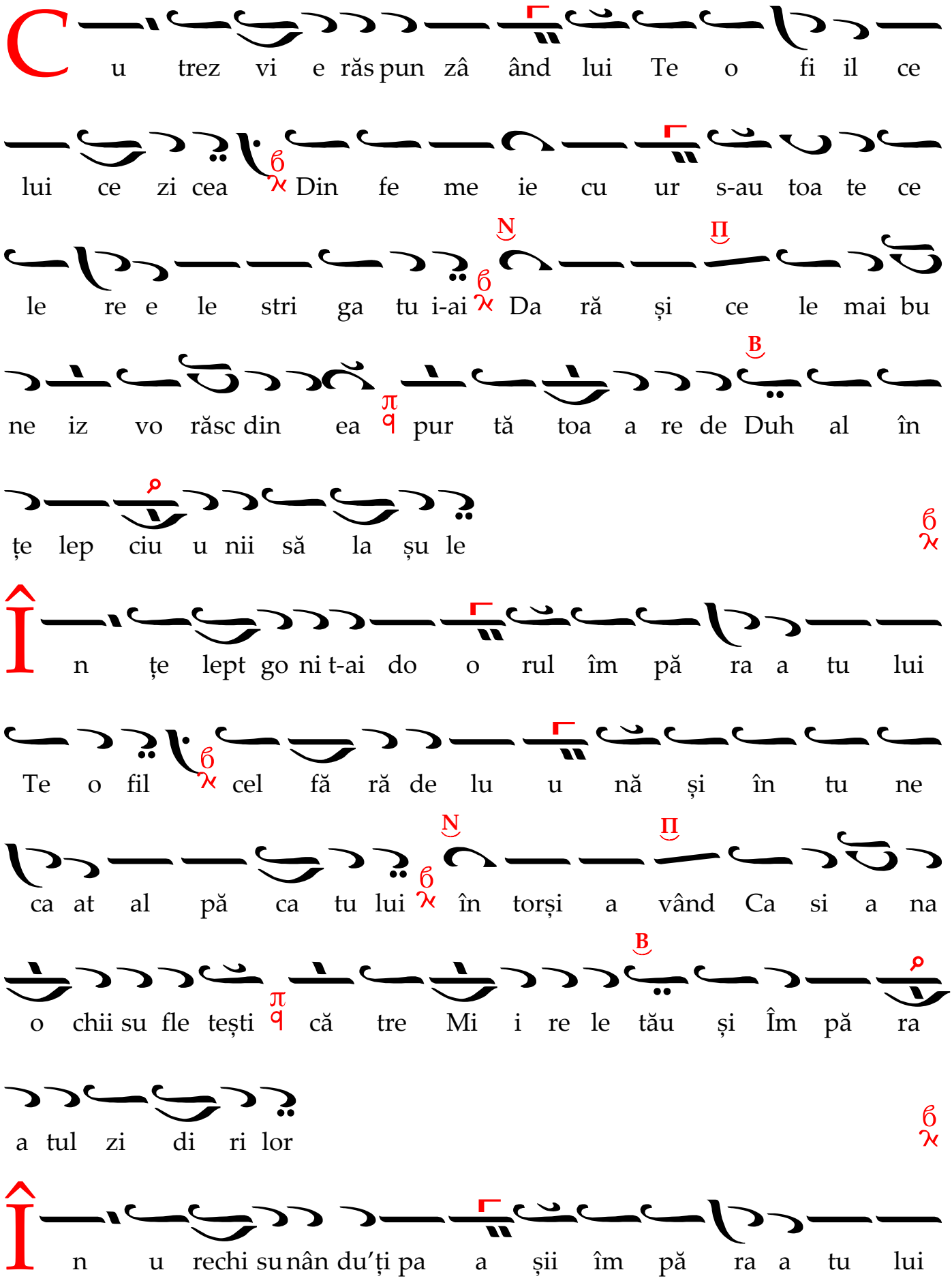

Bogorodișna.

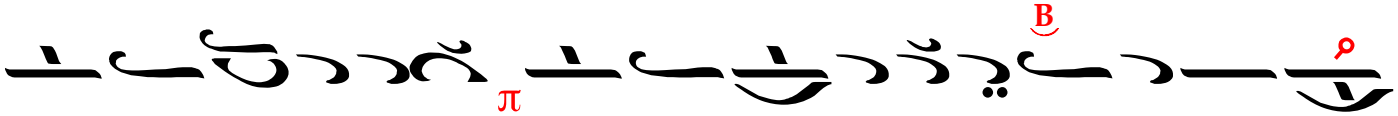

Peasna a V-a: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

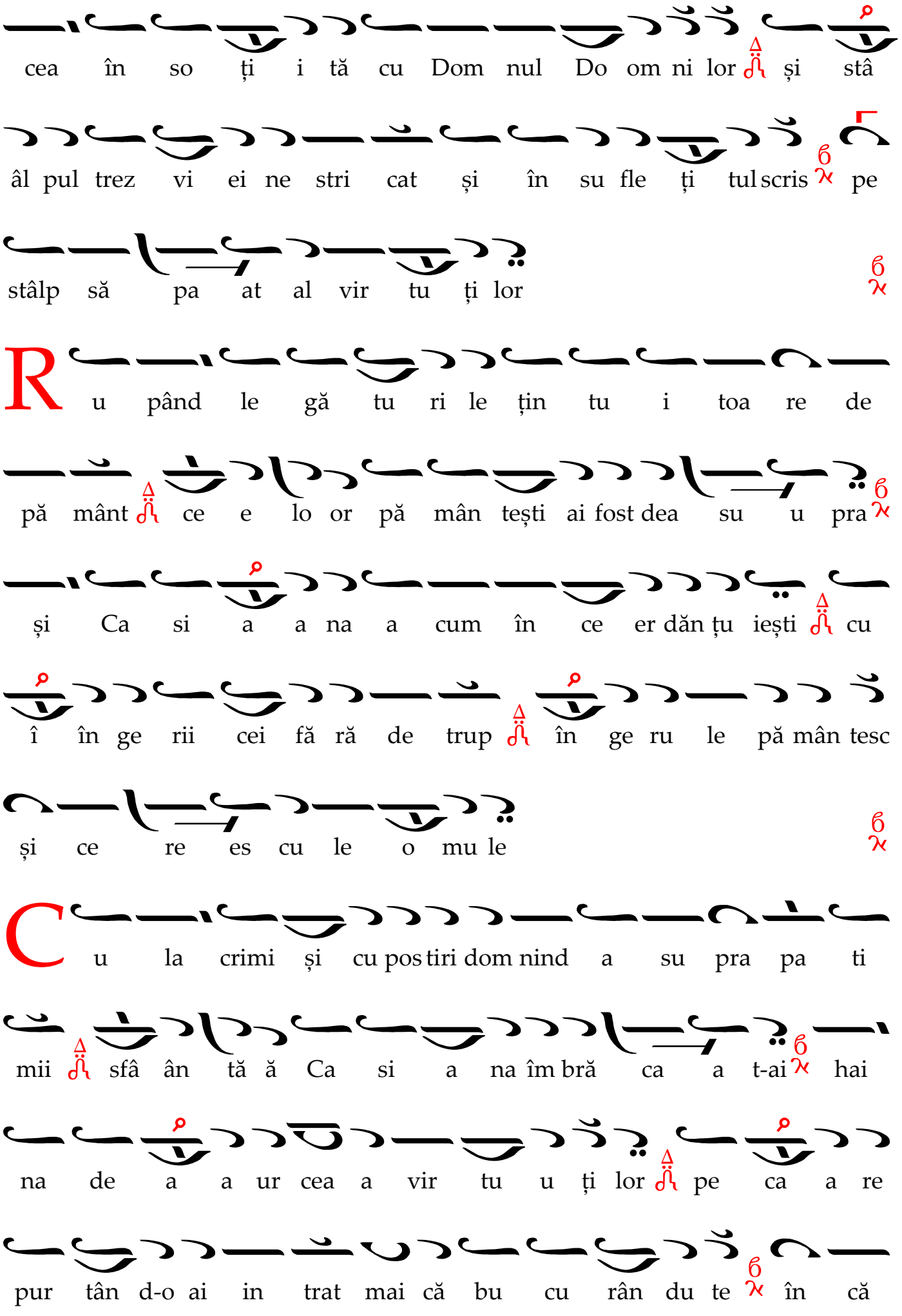
cea în so ți i tă cu Dom nul Do om ni lor și stâ
âl pul trez vi ei ne stri cat și în su fle ți tul scris pe
stâlp să pa at al vir tu ți lor
Ru pând le gă tu ri le țin tu i toa re de
pă mânt ce e lo or pă mân tești ai fost dea su u pra
și Ca si a a na a cum în ce er dăn țu ieși cu
î în ge rii cei fă ră de trup în ge ru le pă mân tesc
și ce re es cu le o mu le
Cu la crimi și cu pos tiri dom nind a su pra pa ti
mii sfâ ân tă ă Ca si a na îm bră ca a t-ai hai
na de a a ur cea a vir tu u ți lor pe ca a re
pur tân d-o ai in trat mai că bu cu rân du te în că

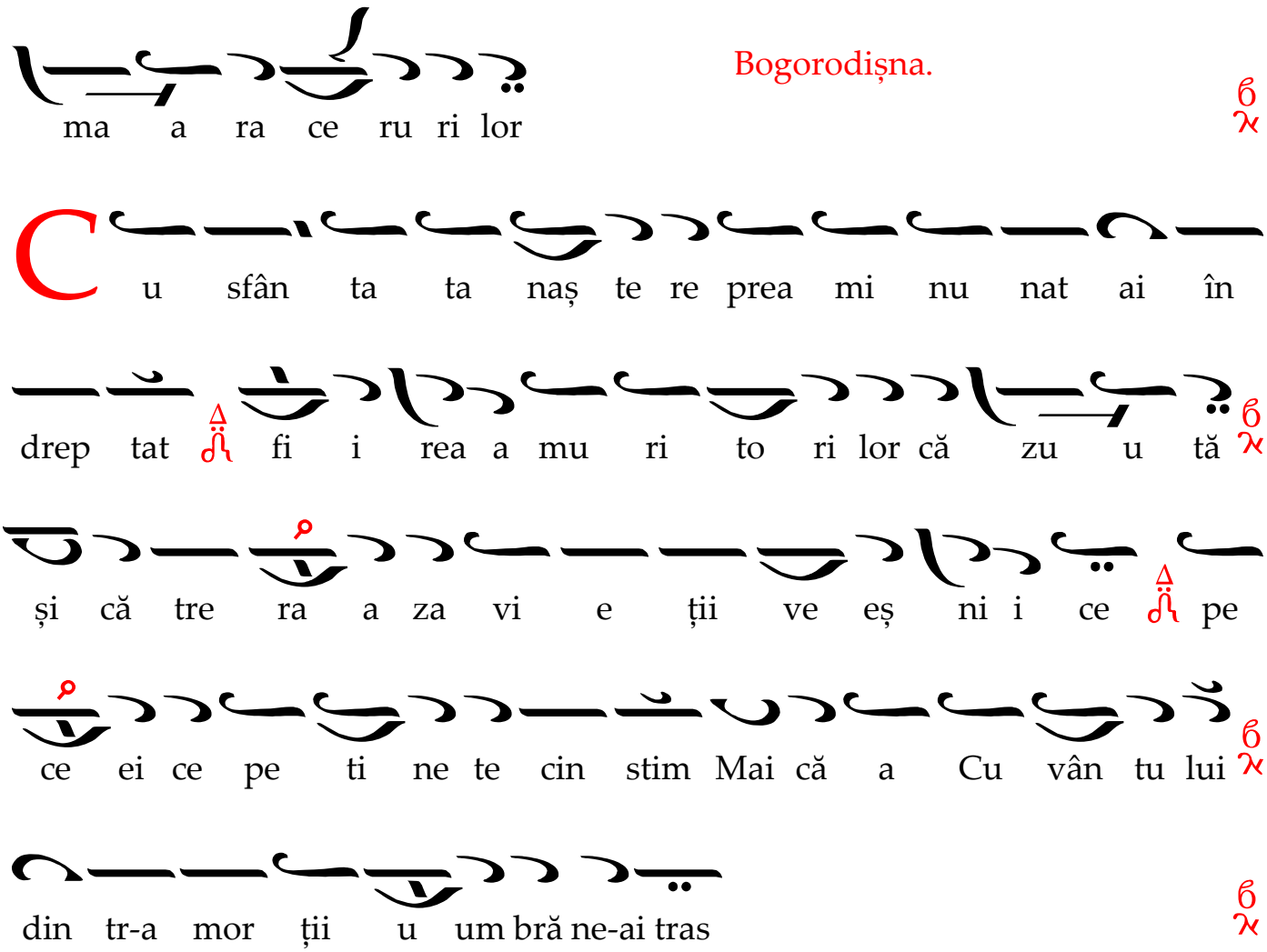
Bogorodișna.
ma a ra ce ru ri lor
Cu sfân ta ta naș te re prea mi nu nat ai în
drep tat fi i rea a mu ri to ri lor că zu u tă
și că tre ra a za vi e ții ve eș ni i ce pe
ce ei ce pe ti ne te cin stim Mai că a Cu vân tu lui
din tr-a mor ții u um bră ne-ai tras
Peasna a VI-a: Τὴν θείαν ταύτην.
Că mă ă rii ce lei dum ne ze iești ca o mi rea să
sfâ ân tă a Dom nu lui în vred ni ci tu te-ai pen tru a
ceas ta te lă u dăm pe ti ne Ca si a na slă
vind pe Dum ne zeu
Um blând că ră ri le Sfin ți lor și a de să vâr

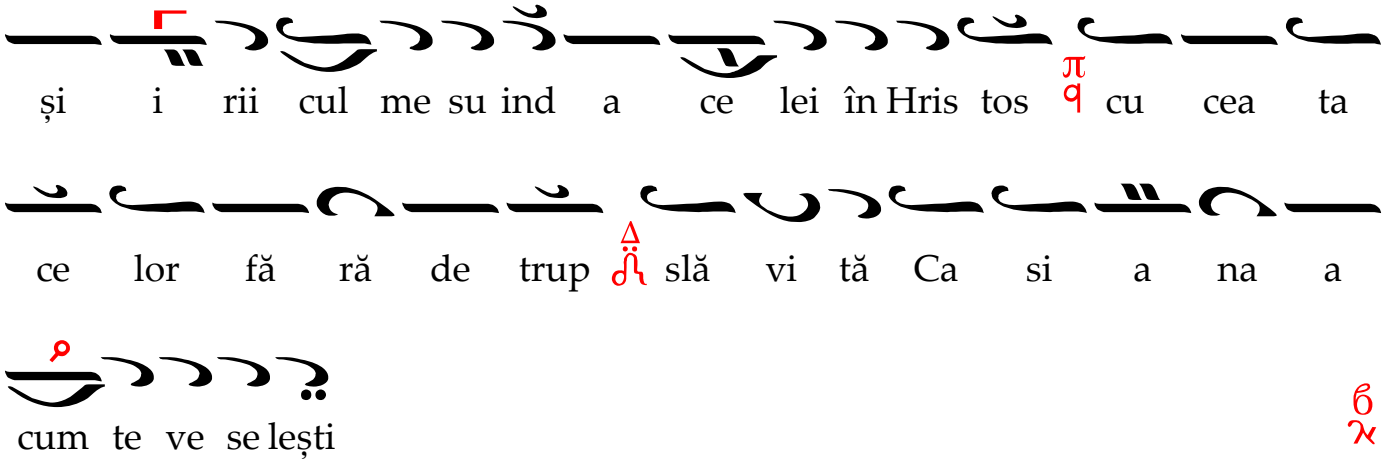

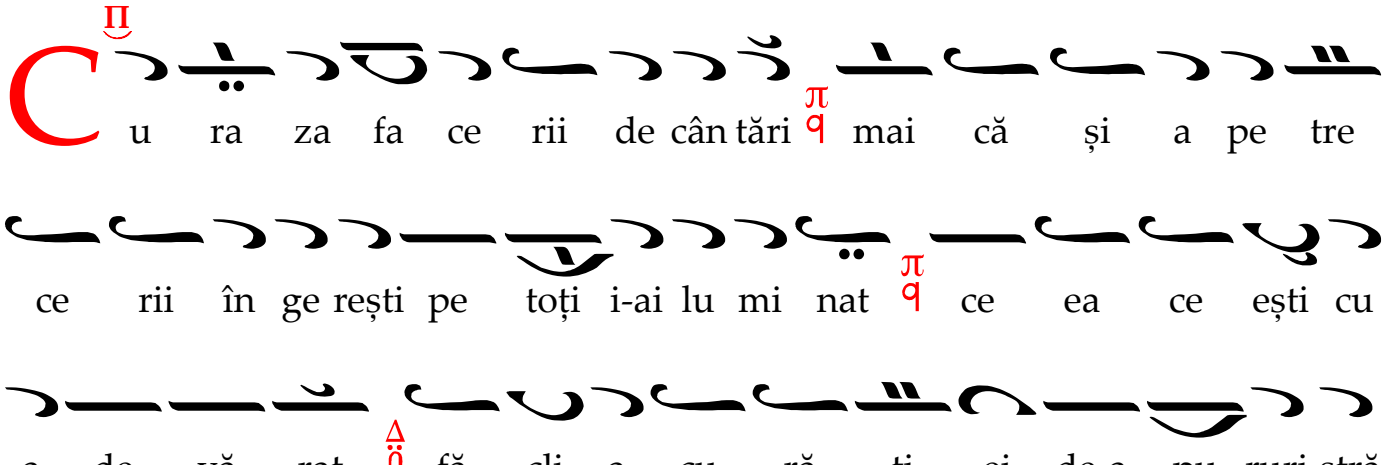

Bogorodișna:

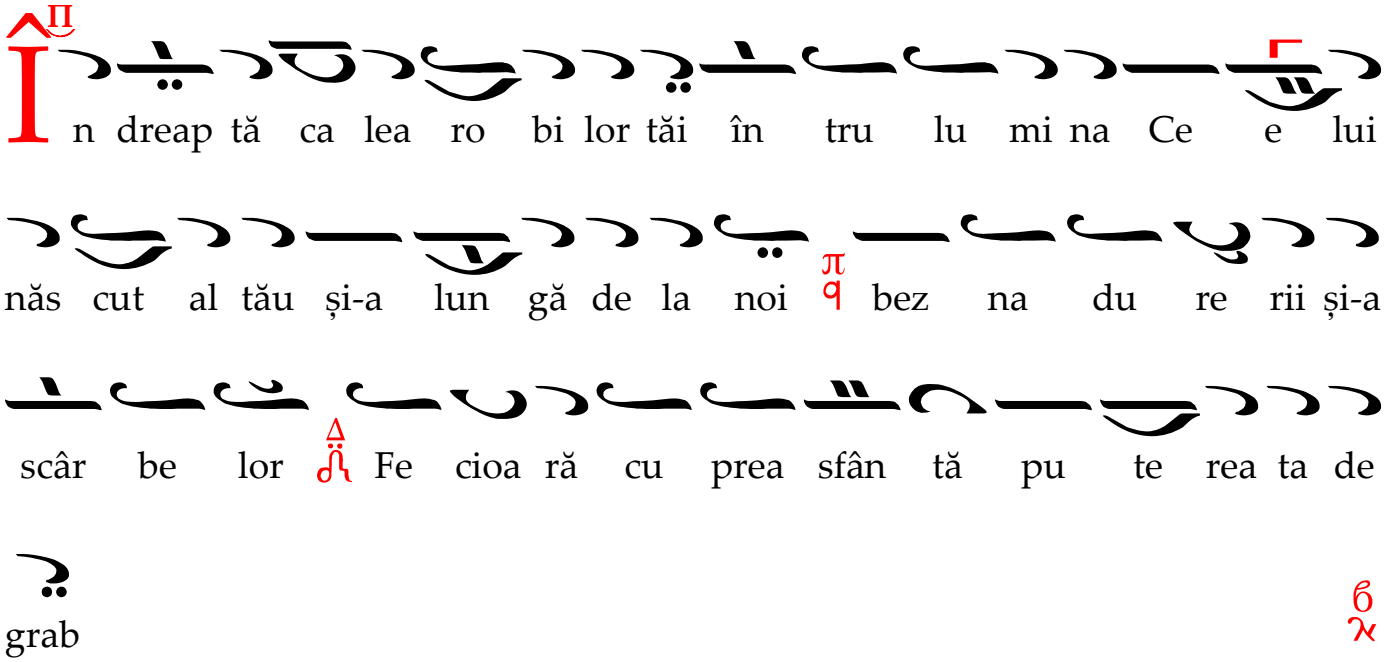

Peasna a VII-a: Οὐκ ἐλάτρευσαν.

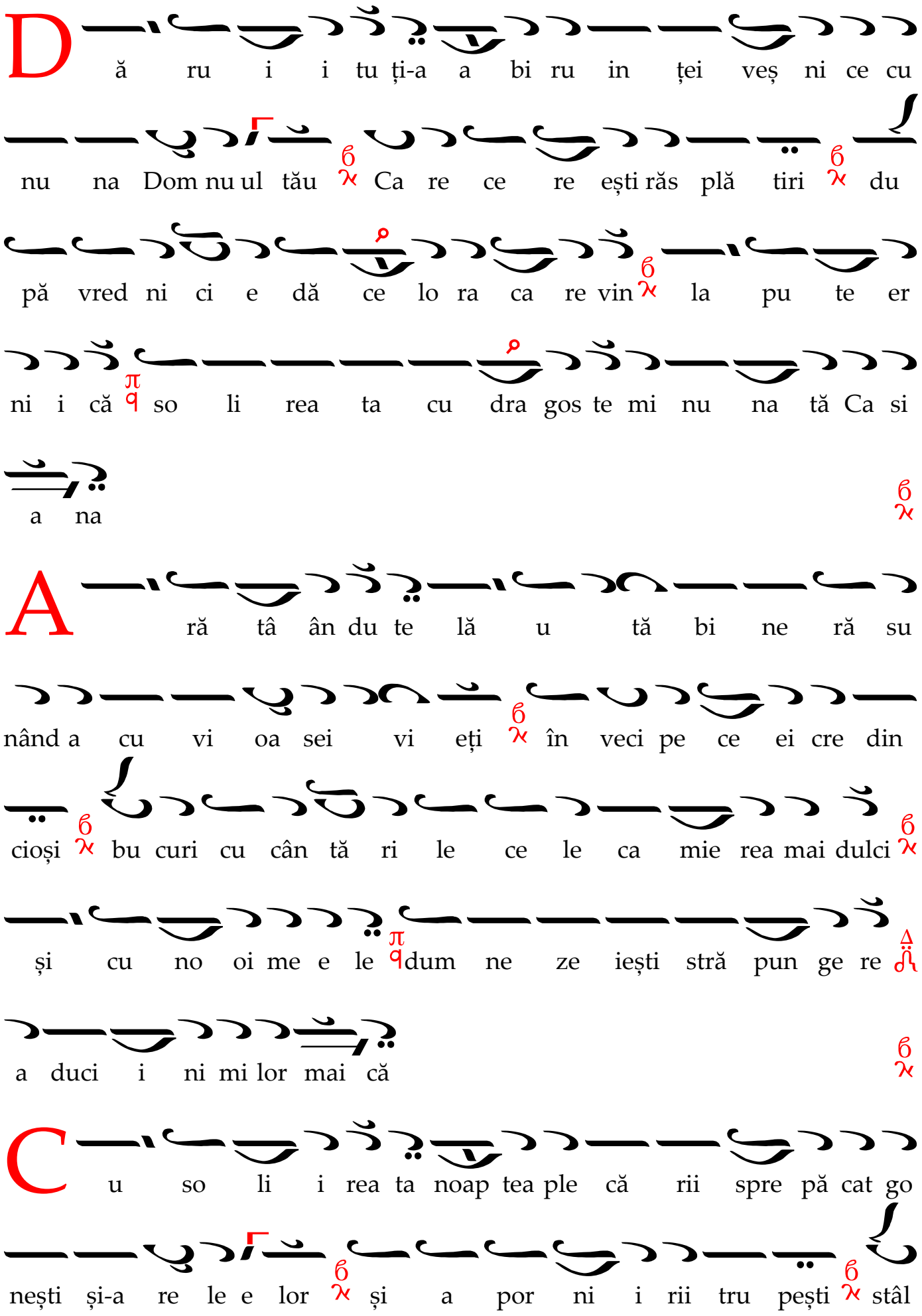

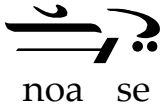

Bogorodișna:

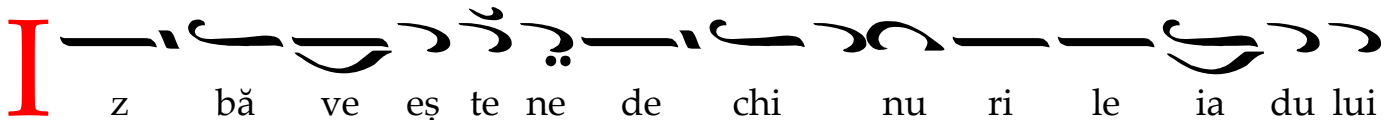

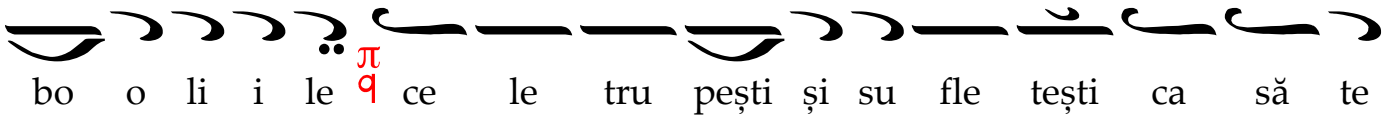

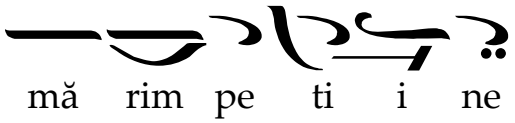

Peasna a VIII-a: Παῖδας εὐαγεῖς.

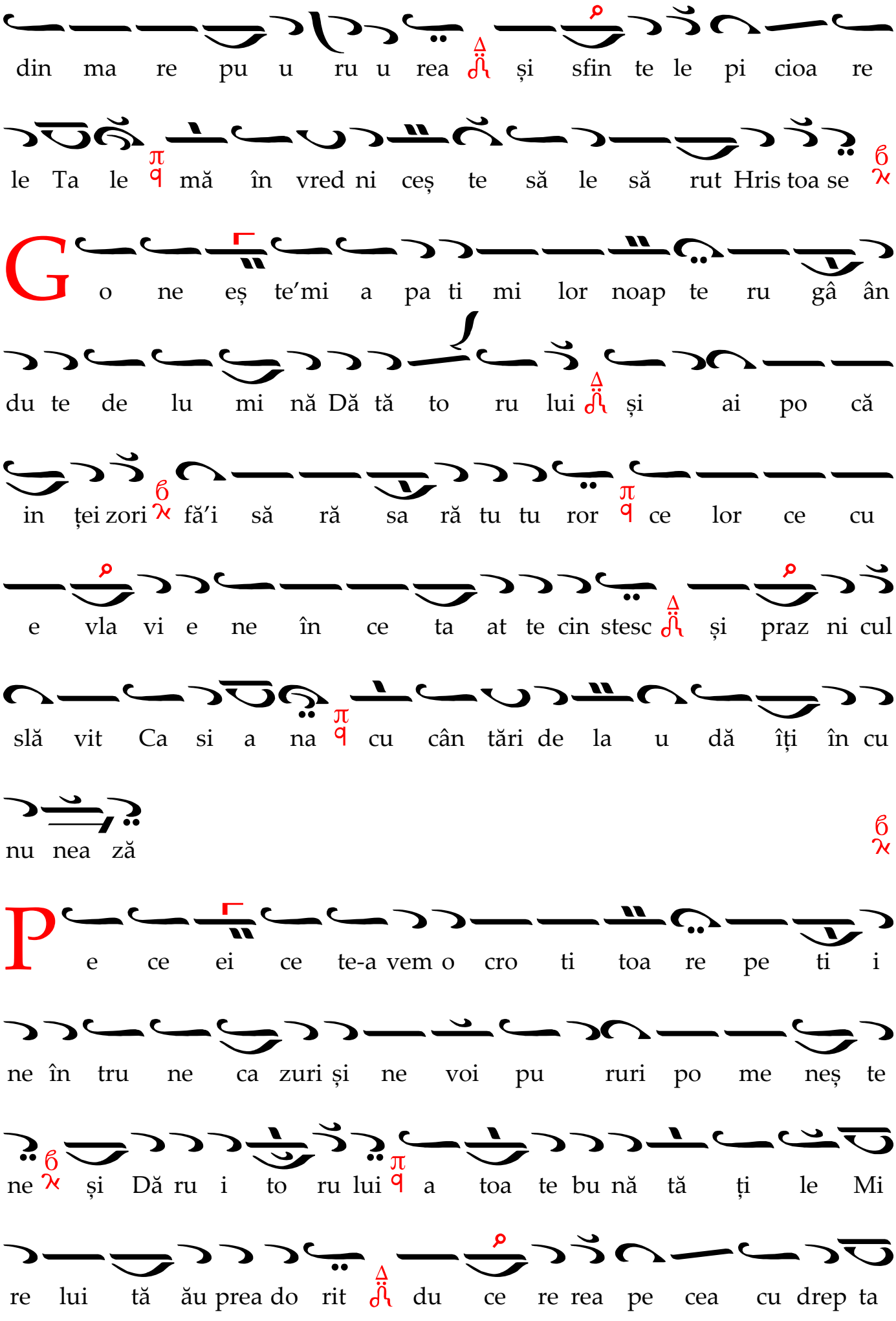
din ma re pu u ru u rea și sfin te le pi cioa re
le Ta le mă în vred ni ceș te să le să rut Hris toa se
Go ne eș te'mi a pa ti mi lor noap te ru gâ ân
du te de lu mi nă Dă tă to ru lui și ai po că
in ței zori fă'i să ră sa ră tu tu ror ce lor ce cu
e vla vi e ne în ce ta at te cin stesc și praz ni cul
slă vit Ca si a na cu cân tări de la u dă îți în cu
nu nea ză
Pe ce ei ce te-a vem o cro ti toa re pe ti i
ne în tru ne ca zuri și ne voi pu ruri po me neș te
ne și Dă ru i to ru lui a toa te bu nă tă ți le Mi
re lui tă ău prea do rit du ce re rea pe cea cu drep ta

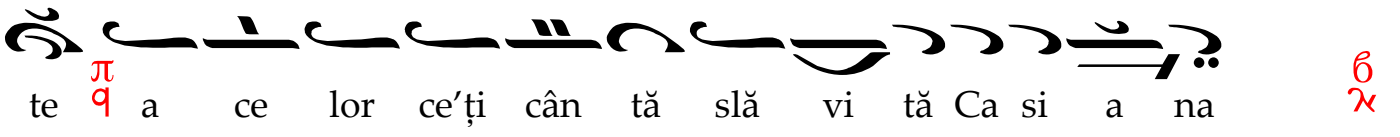

Bogorodișna:

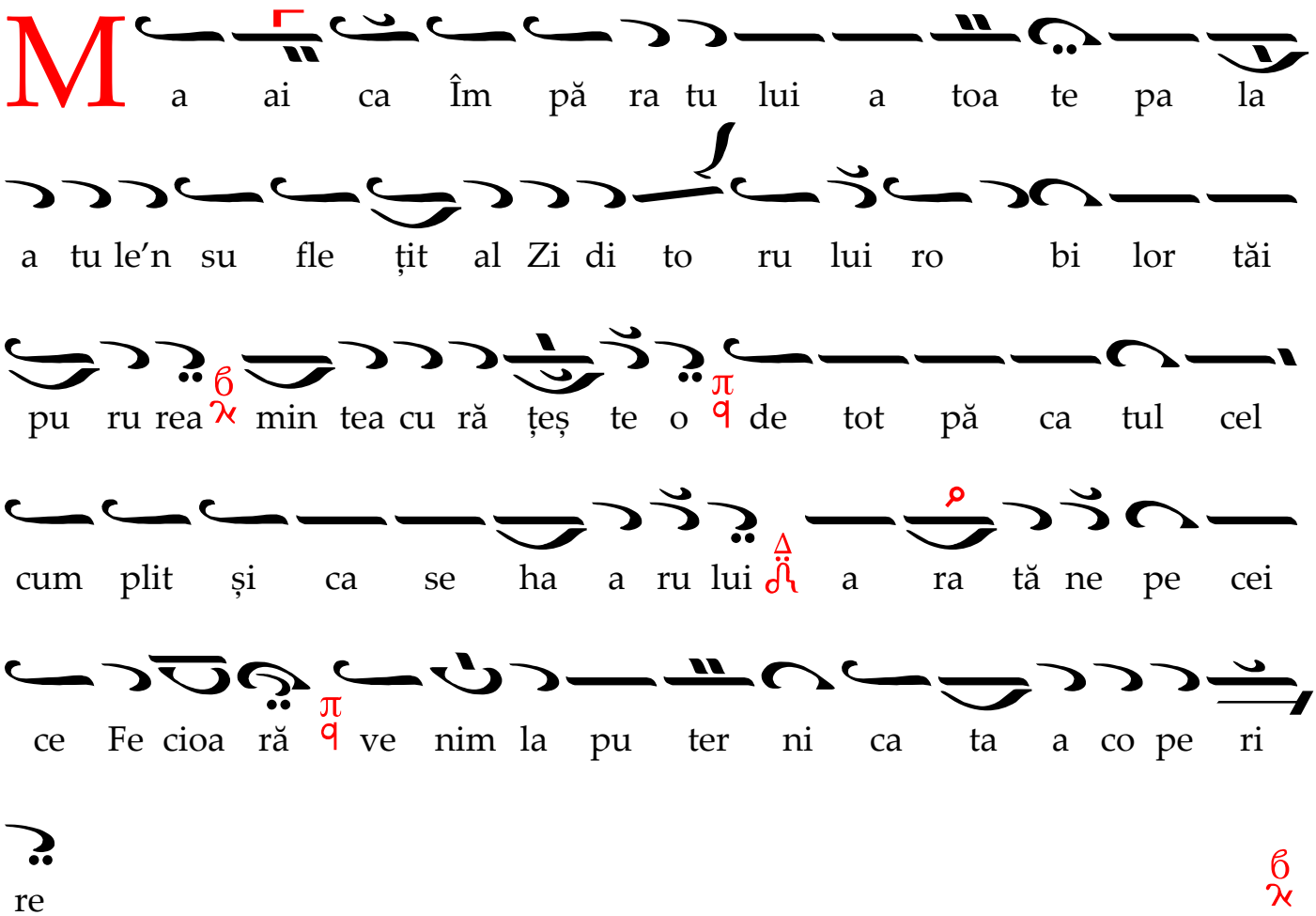

Peasna a IX-a: Ἅπας γηγενής.

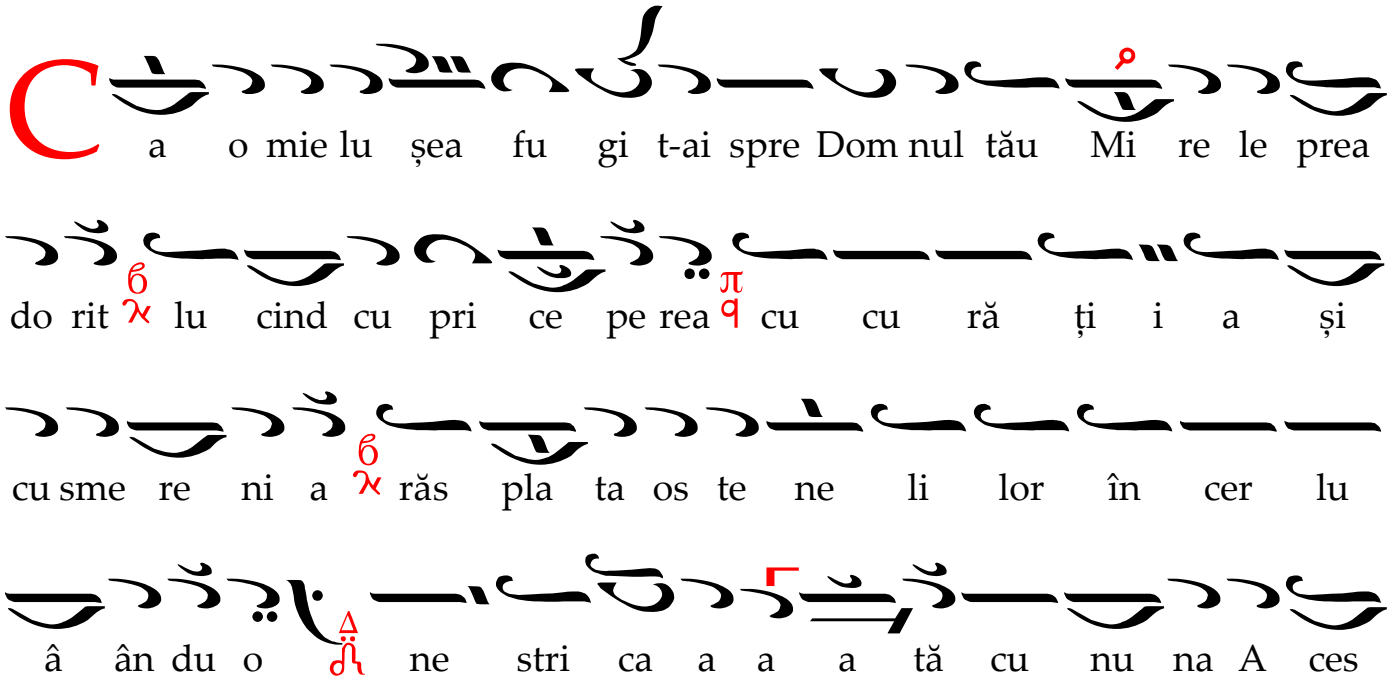

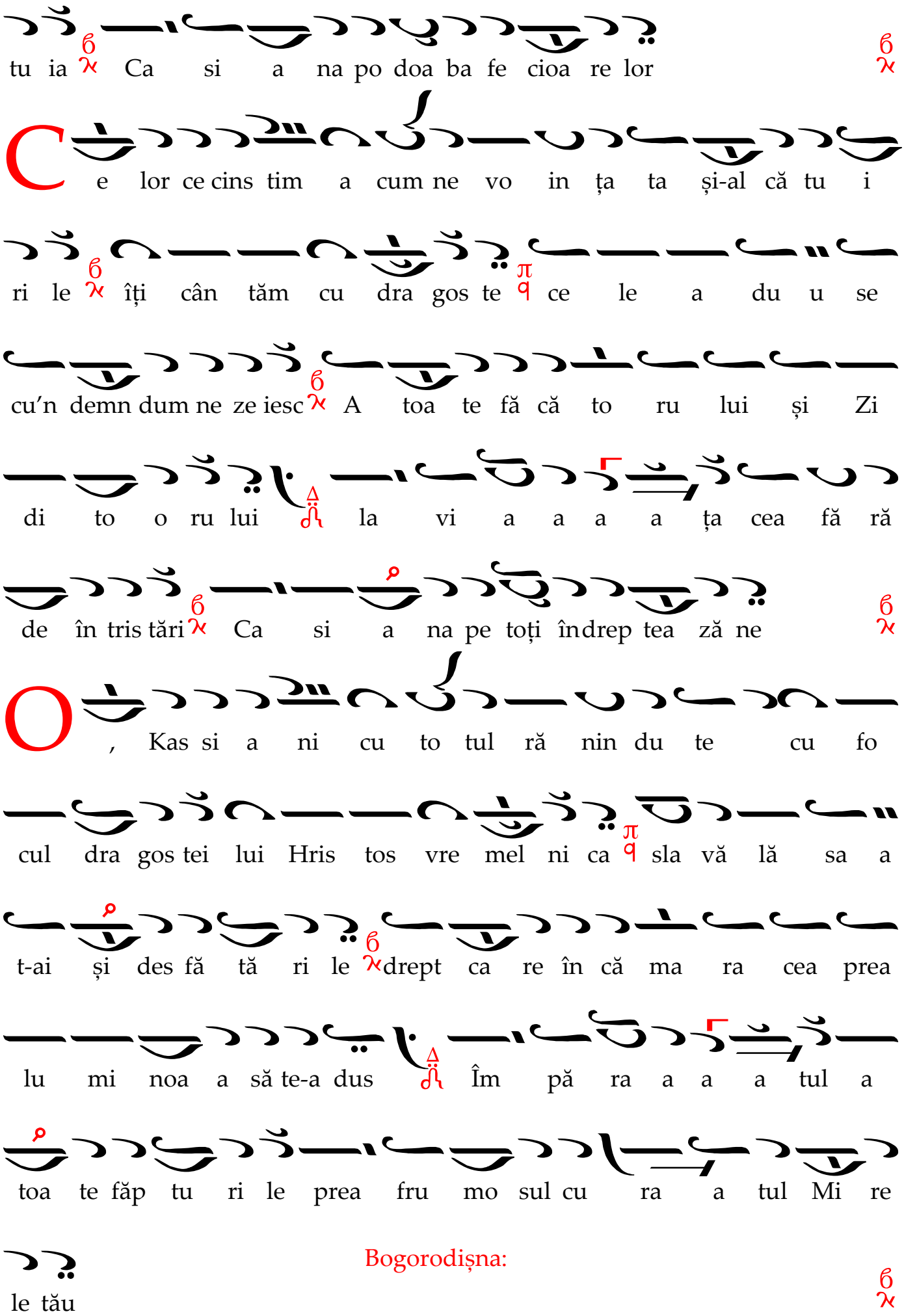

Bogorodișna:

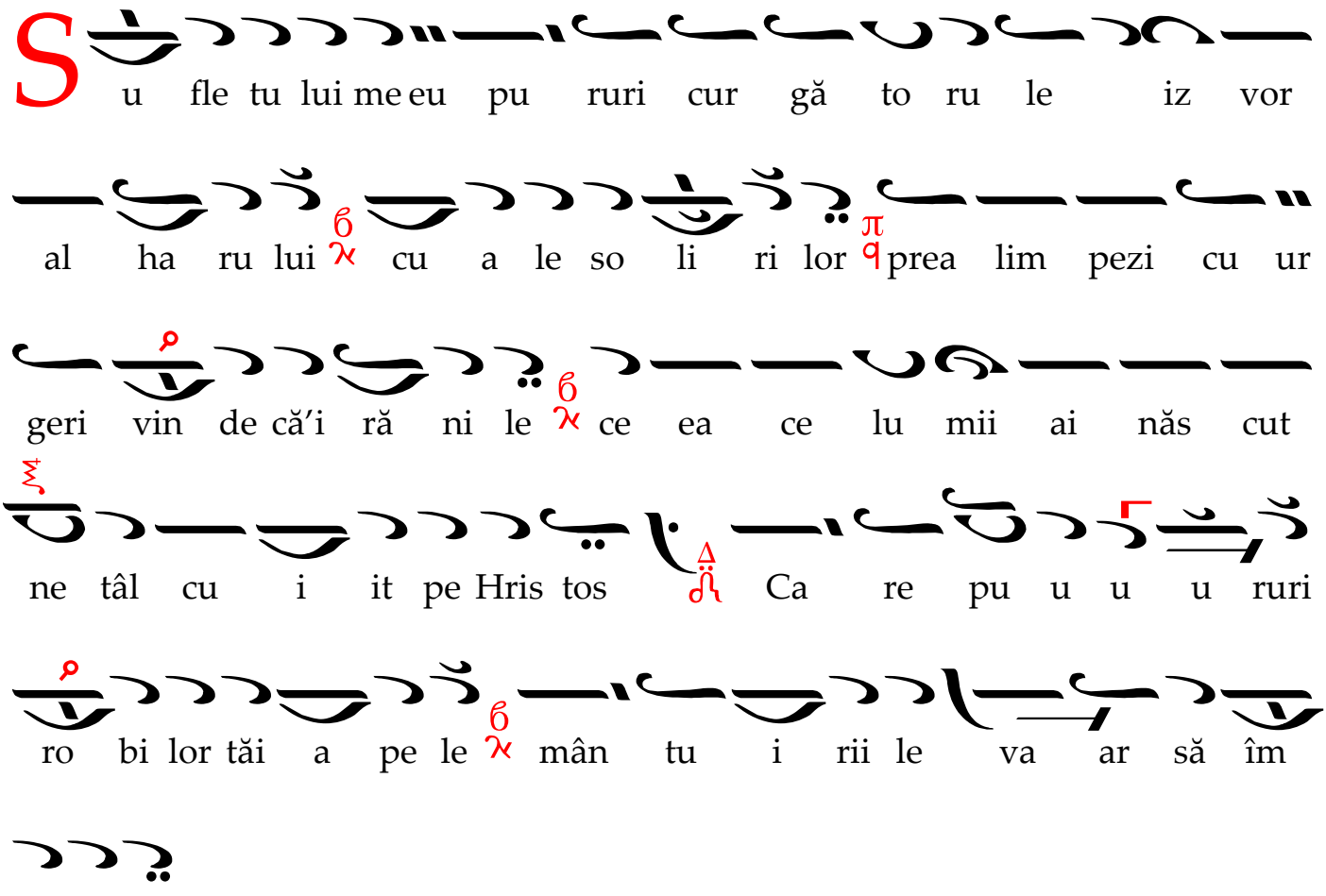

Luminânda

Ἦχος βαρὺ Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

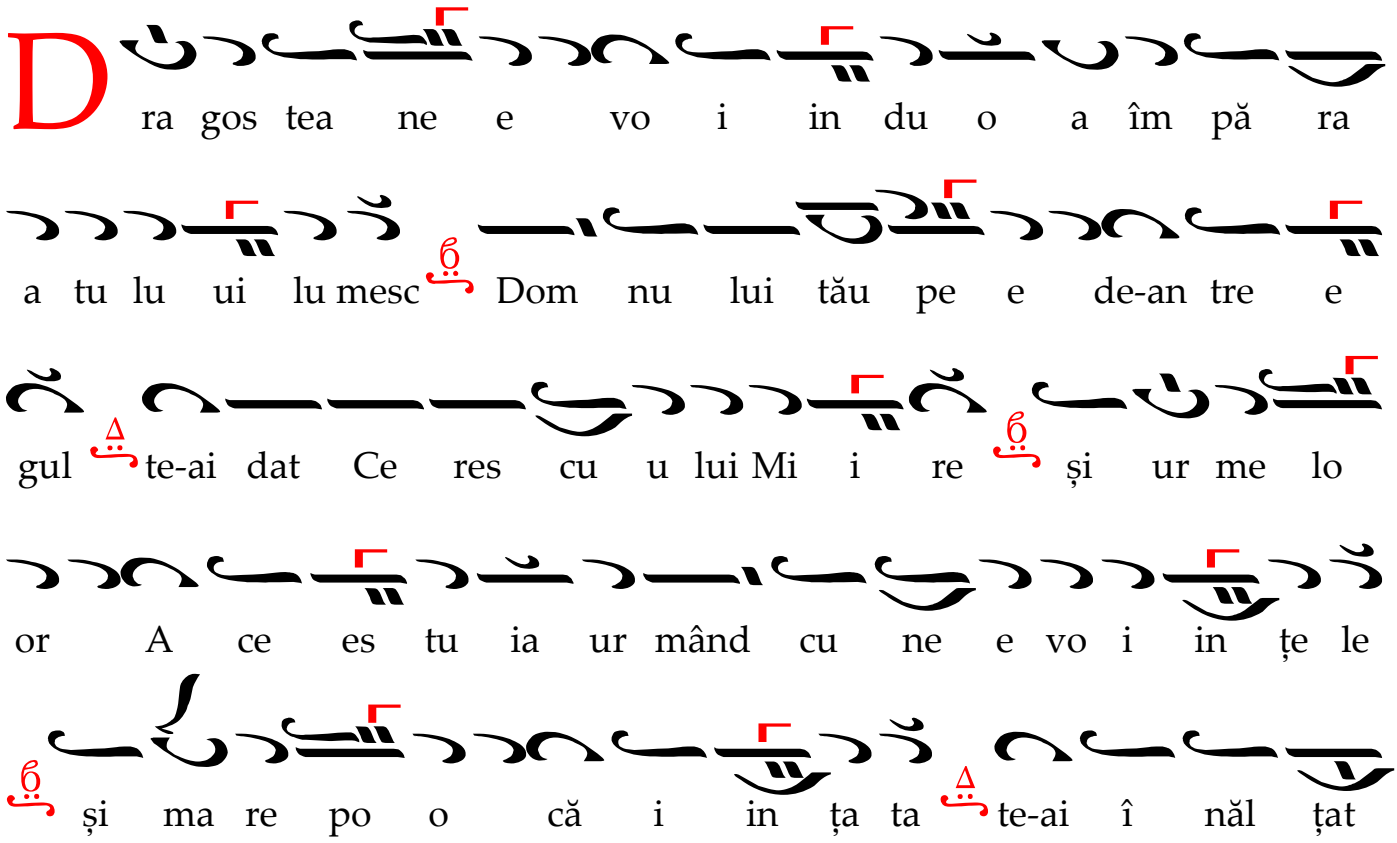

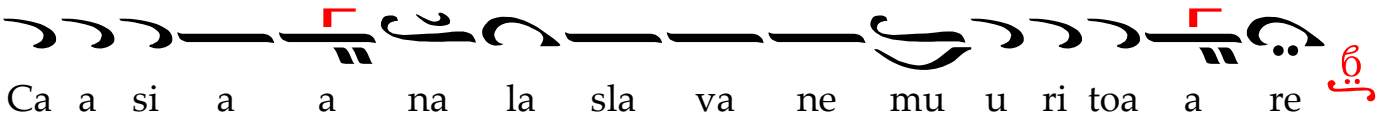

Bogorodișna Prazniculului. Asemeni..

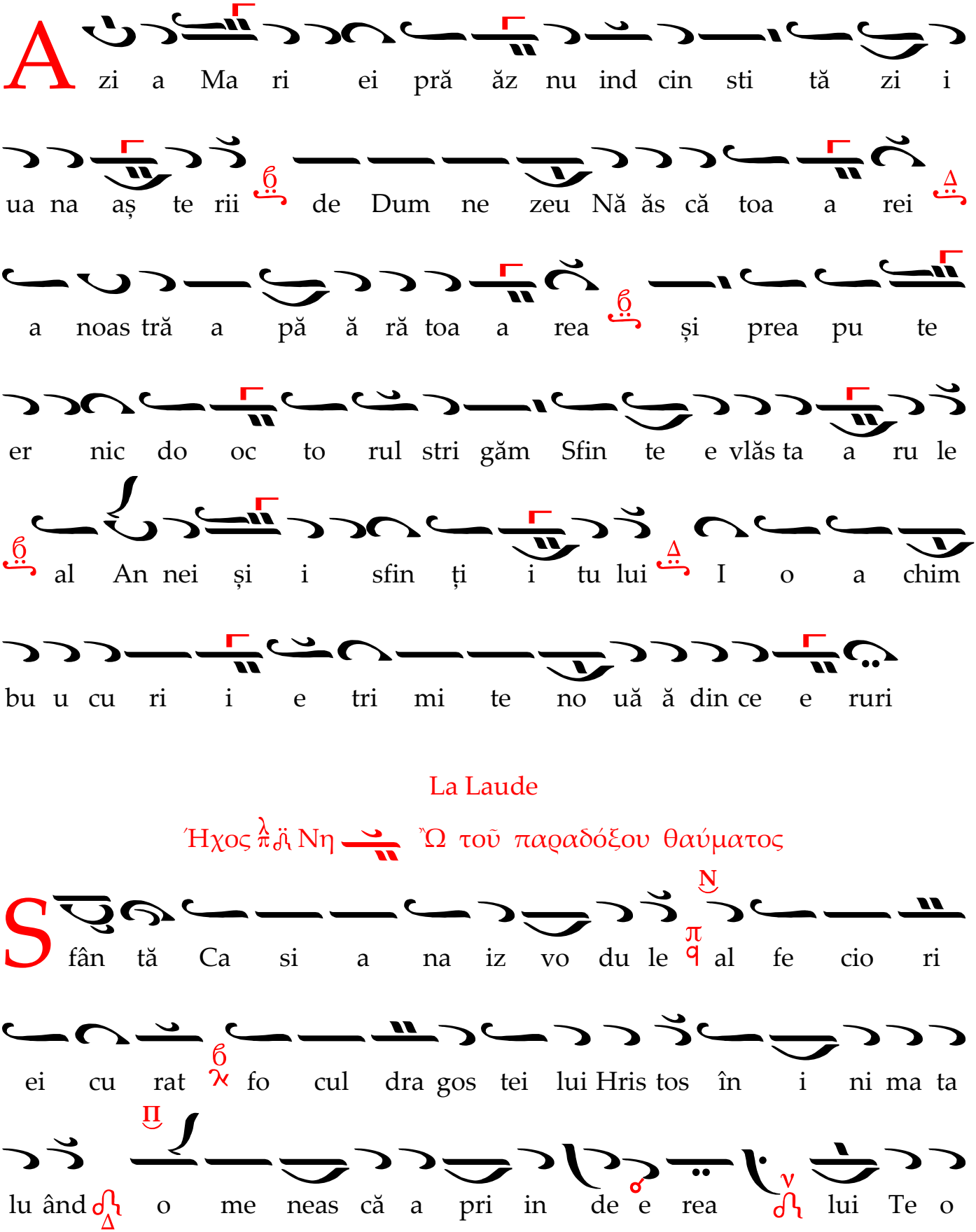

La Laude

Ἦχος πλ. Νη Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

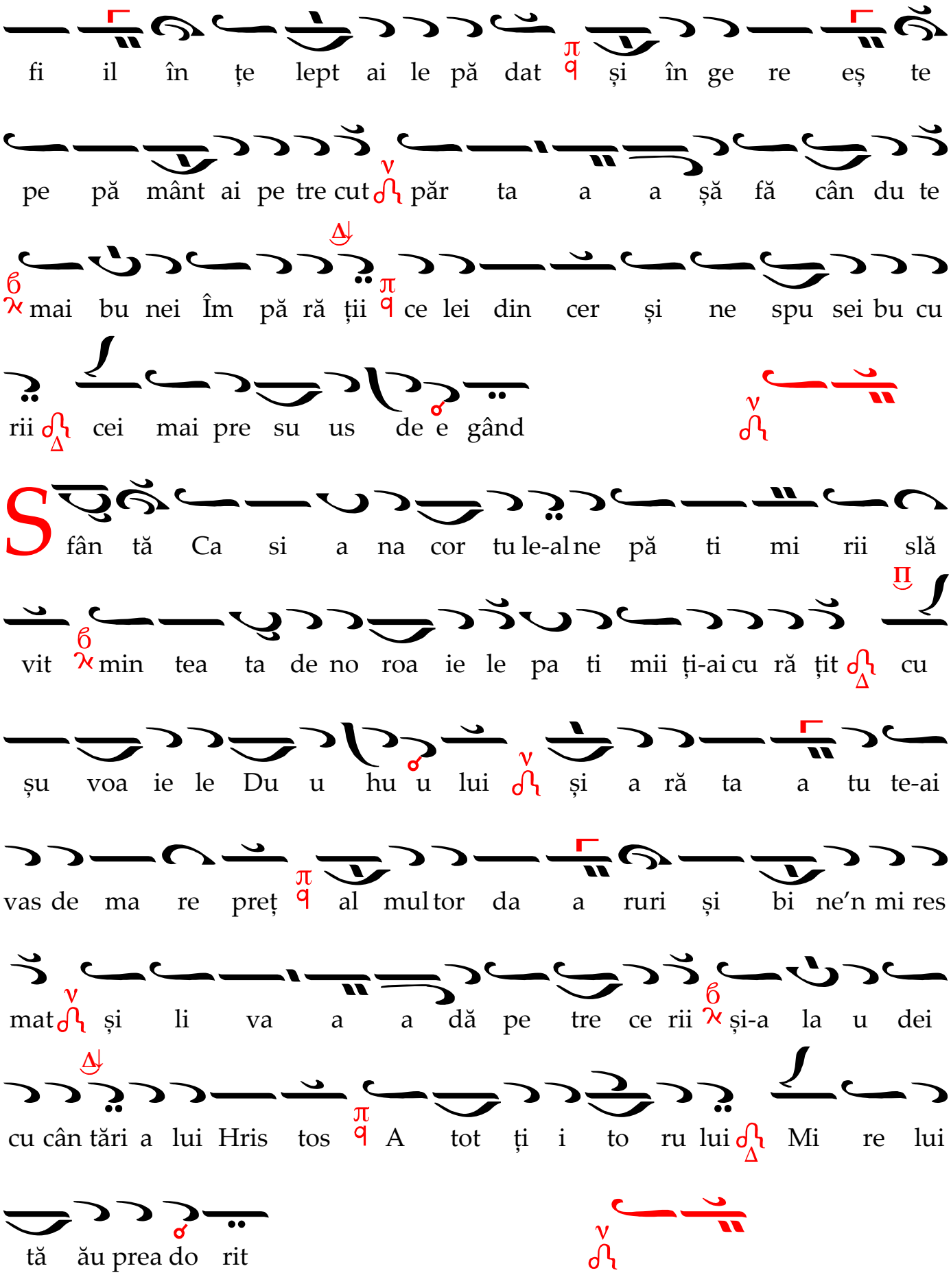
fi il în țe lept ai le pă dat și în ge re eș te
pe pă mânt ai pe tre cut păr ta a a șă fă cân du te
mai bu nei Îm pă ră ții ce lei din cer și ne spu sei bu cu
rii cei mai pre su us de e gând
Sfân tă Ca si a na cor tu le-al ne pă ti mi rii slă
vit min tea ta de no roa ie le pa ti mii ți-ai cu ră țit cu
șu voa ie le Du u hu u lui și a ră ta a tu te-ai
vas de ma re preț al mul tor da a ruri și bi ne'n mi res
mat și li va a a dă pe tre ce rii și-a la u dei
cu cân tări a lui Hris tos A tot ți i to ru lui Mi re lui
tă ău prea do rit
Mai că co moa ra vir tu ți lor stâl pul sme re

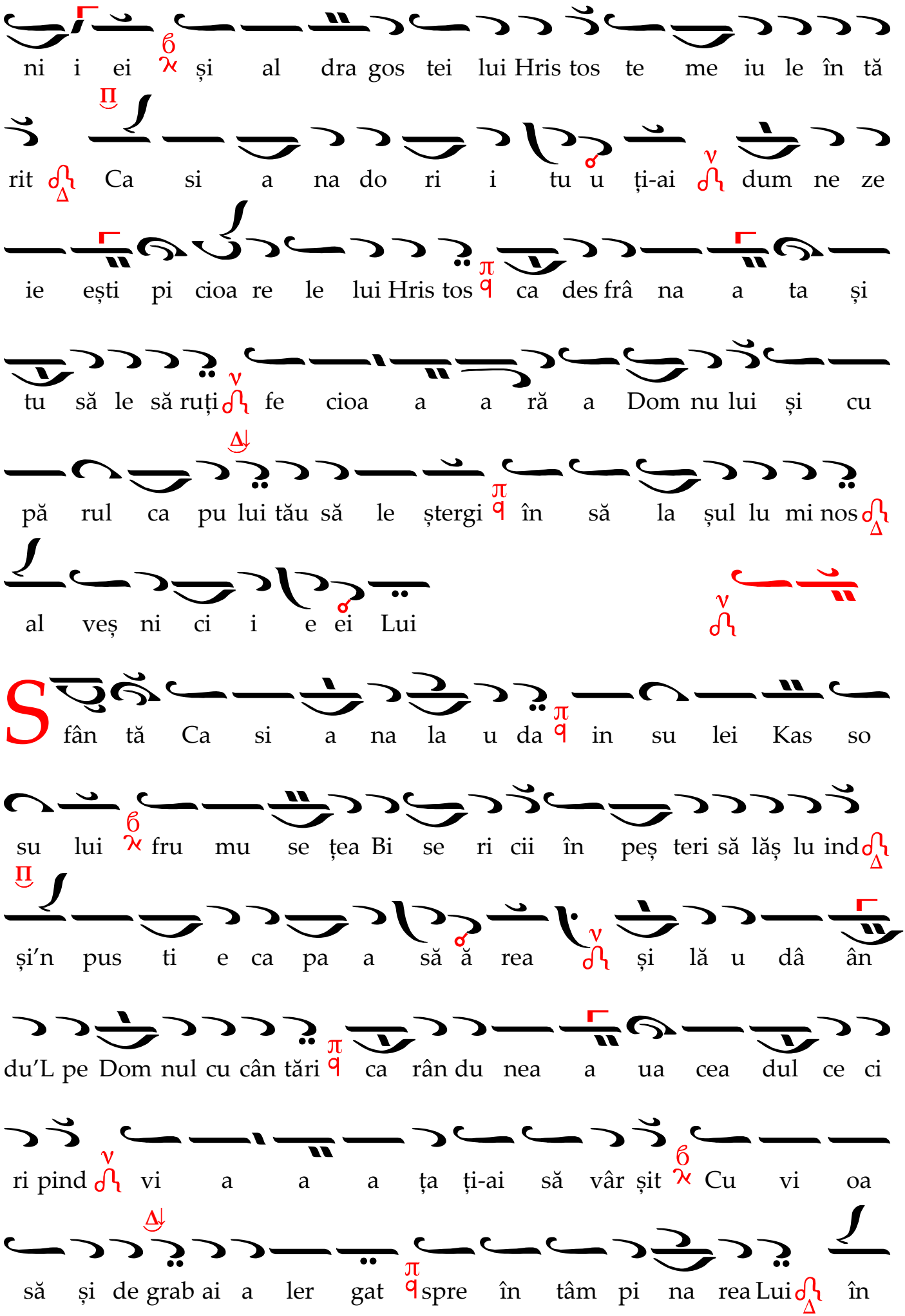
ni i ei și al dra gos tei lui Hris tos te me iu le în tă
rit Ca si a na do ri i tu u ți-ai dum ne ze
ie ești pi cioa re le lui Hris tos ca des frâ na a ta și
tu să le să ruți fe cioa a a ră a Dom nu lui și cu
pă rul ca pu lui tău să le ștergi în să la șul lu mi nos
al veș ni ci i e ei Lui
S fân tă Ca si a na la u da in su lei Kas so
su lui fru mu se țea Bi se ri cii în peș teri să lăș lu ind
și'n pus ti e ca pa a să ă rea și lă u dâ ân
du'L pe Dom nul cu cân tări ca rân du nea a ua cea dul ce ci
ri pind vi a a a ța ți-ai să vâr șit Cu vi oa
să și de grab ai a ler gat spre în tâm pi na rea Lui în

Slavă. Ἦχος πλ̈ Πα

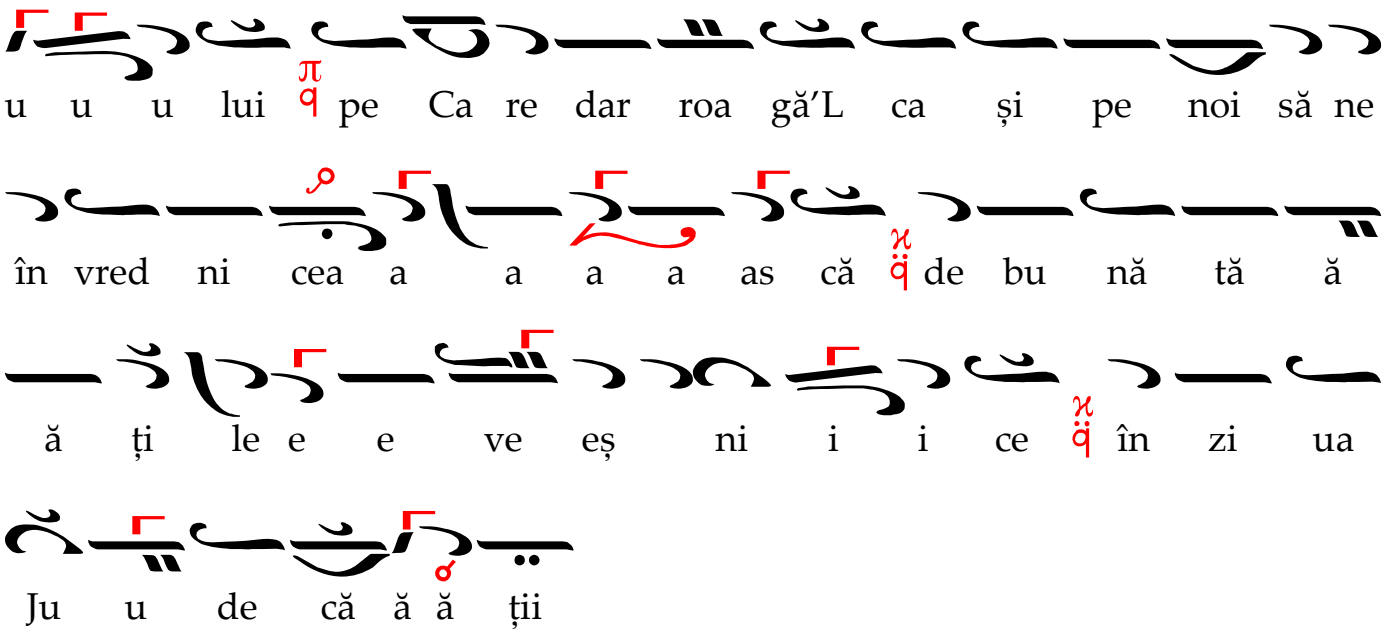

Și acum. Ἦχος πλ. Πα

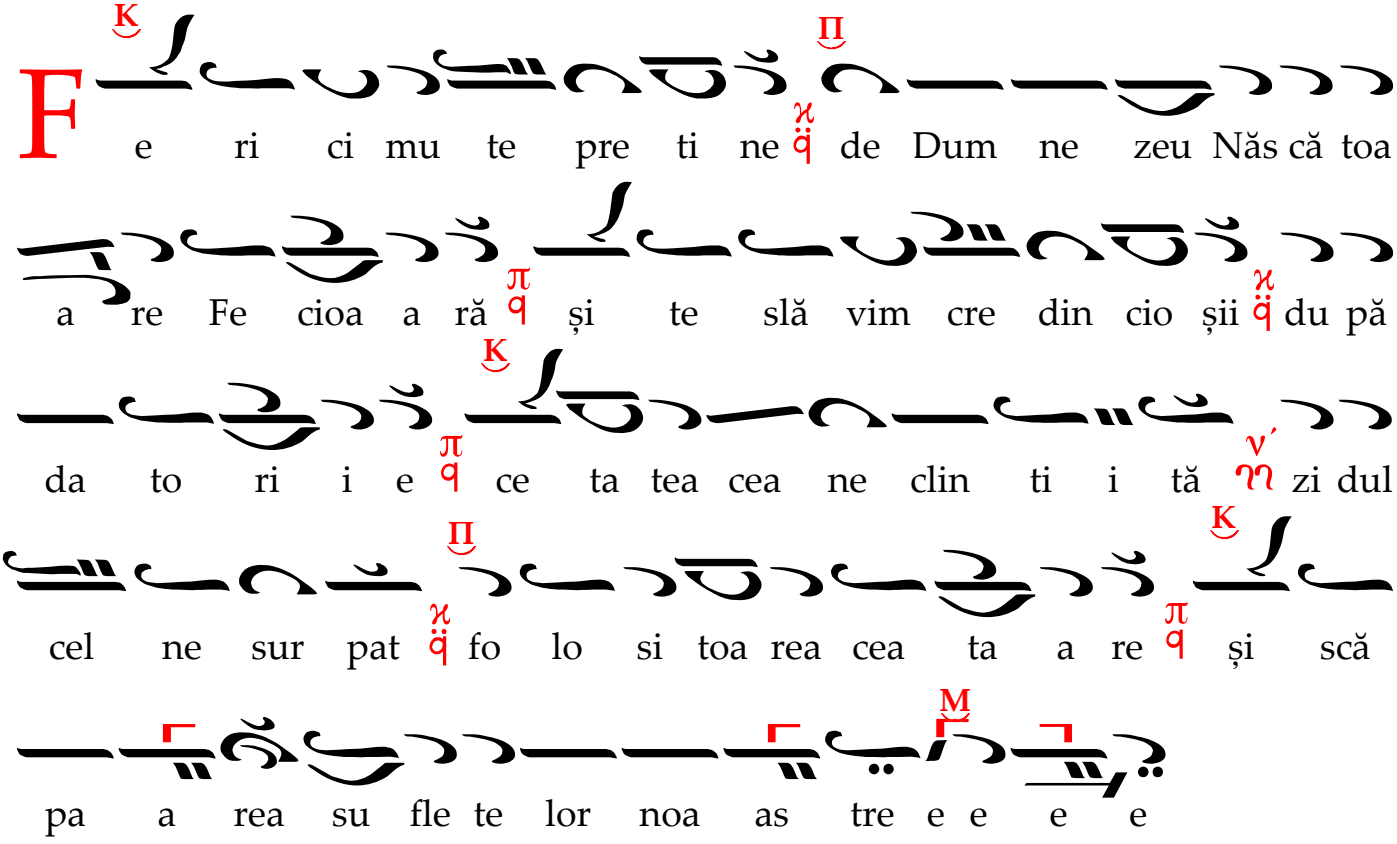

LA DUMNEZEIASCA LITURGHIE

Condacul. Ἦχος λ̈ Νη Τῇ ὑπερμάχῳ.

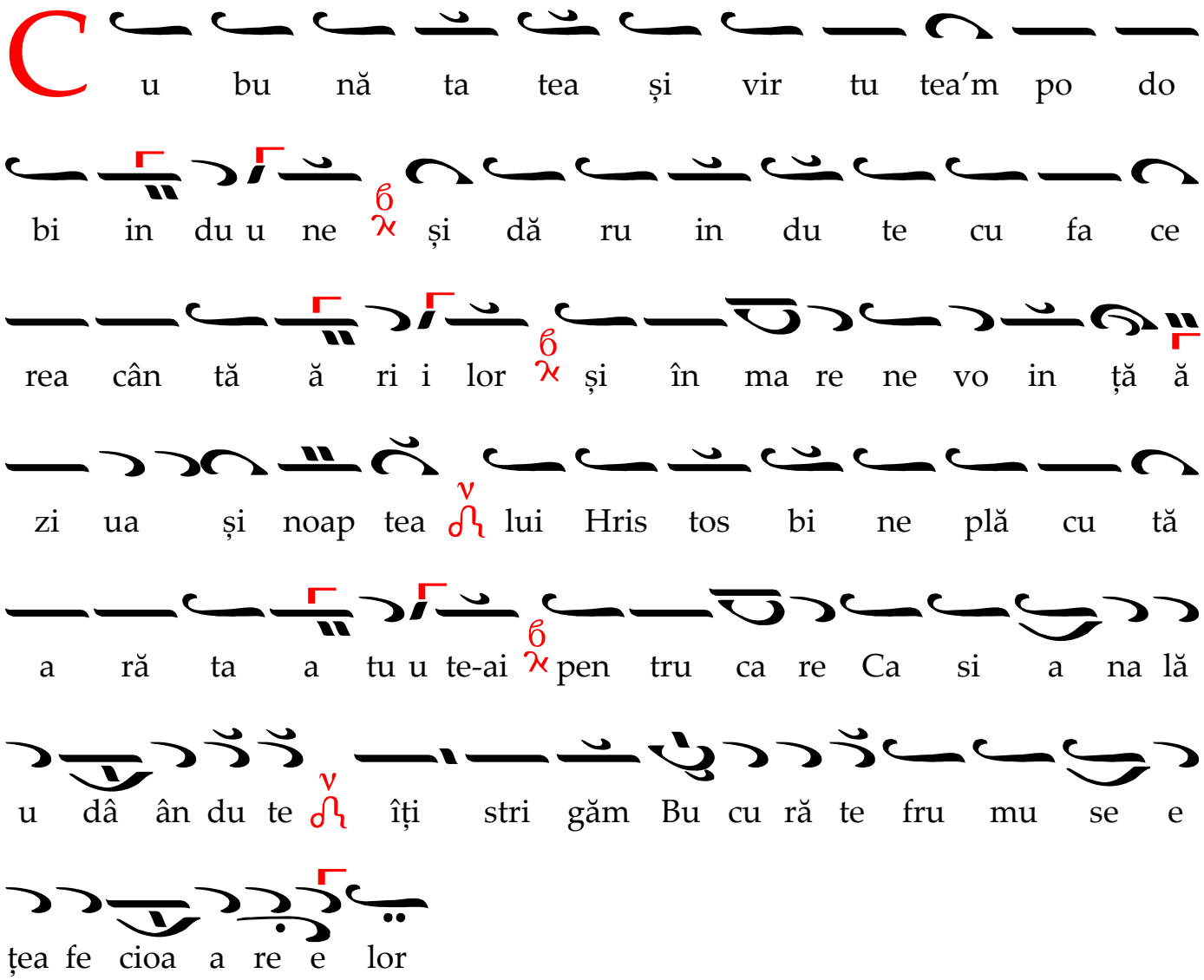

SLUJBA CUVIOASEI
ȘI DE-DUMNEZEU-PURTĂTOAREI
MAICII NOASTRE
CASIANA

FĂCĂTOAREA DE CÂNTĂRI

a cărei prăznuire se face la 7 semptembrie

slujba a fost alcătuită de Haralambie Busias (Atena 1999)
și tradusă de Sabin cântărețul
pentru obștea mânăstirii Putna

La Vecernia Mare

După Psalm, Fericit bărbatul. Iar la Doamne strigat-am, punem stihurile pe 6 și cântăm următoarele stihiri Asemănânde.

Glas ı. Ceea ce ești bucuria (Τῶν οὐρανίων ταγμάτων).

Celei crescute de pruncă în legea Domnului,·
slăvitei Casiana· să-i aducem cântare,·
că pururea pe sine cu osteneli· sihăstrești curățindu-se,·
îmbelșugat a primit ale Duhului· preacurate luminările.

Pe mielușeaua curată a'mpărătești cetăți,
născută cu-a Fecioarei mare bunăvoire,
pe sfânta Casiana să o cinstim, cea frumoasă și de bun neam,
că strălucit-a în lume cu pustnicești nevoințe și cu harul de sus.

În crăpături și în peșteri fecioara Domnului,
porumba curăției și tăblița'nfrânării,
cinstita Casiana s'a nevoit, și făclie preaminunat
de-Dumnezeu-luminată s'a arătat tuturor nevoitoarelor.

Dragostea cea pământească a împăratului
pentru cerescul Mire, Împăratul a toate,
slăvită Casiana, ai lepădat și vioară a Duhului
și de-cântări-făcătoare te-ai arătat și lăută a virtuților.

Frum'sețea cea stricăcioasă, maică, a trupului
ai trecut cu vederea pentru nestricăcioasa
și neasemuita cu-adevărat frumusețe a lui Hristos;
pentru aceasta, cântându'ți, te lăudăm, mijlocirea ta cerându-o.

Întru chilia ta, maică, împărătești pași
în urechi auzindu-i răsunând, Casiana,
ascunsu-te-ai ca Eva întru Eden de 'mpăratul zidirilor
nu pentru frica călcării poruncilor, ci vădindu'ți curăția ta.

Slavă. Glas 6.

Pe ceea ce din multa smerenie pe sine asemuitu-s-a cu ceea ce căzuse în păcate multe și care mila Domnului cerea, pe Casiana cuvioasa să o cinstim. Că aceasta neprimind mărul de aur al împărăției cele pământești, Împărăția cerurilor a dobândit prin nevoința cea mai bună și prin petrecerea de-Dumnezeu-iubitoare și înțelepțească; iară acum cu Cel ce a plecat cerurile cu negrăita Lui deșertare veselindu-se, neîncetat solește să ne trimită nouă bogată și mare mila Lui.

Și acum. A Înaintepăznurii.

Astăzi Dumnezeu, Cel ce se odihnește pe scaune înțelegătoare, scaun sfânt pe pământ Luișsi mai dinainte și-a gătit; Cel ce a întărit cu înțelepciune cerurilor cer însuflețit cu iubire de oameni și-a făcut; că din rădăcin neroditoare, sad de viață purtător ne-a odrăslit nouă pe Maica Sa; Dumnezeul minunilor și nădejdea celor fără nădejde, Doamne, slavă Ție.

Vohod. Lumină lină. Prochimenul zile și Paremiile

De la Pilde citire
(cap 25, 2-12)

Slava lui Dumnezeu ascunde cuvânt, slava împăratului cinstește lucruri. Cerul este înalt, iar pământul adânc, iar inima împăratului de nepătruns. Bate argint nelămurit și se va curăța curat tot. Ucide pe necinstitori din fața împăratului și va izbândi întru dreptate tronul lui. Nu te sumeți înaintea împăratului, nici în locuri ale puternicilor nu te așeza, că mai bine să ți se spună: Suie la mine, decât a fi smerit tu în fața celui puternic. Cele ce le-au văzut ochii tăi spune. Nu te arunca în luptă grabnic, ca să nu te căiești în cele din urmă, când te va ocărî prietenul tău. Trage-te înapoi, nu disprețui, nu cumva să te ocărască prietenul, iar dușmănia să nu se depărteze, ci să-ți fie ție deopotrivă cu moartea. Harul și prietenia slobozește, pe carii păzește-le ție însuți, ca nu cumva să te faci de ocară, ci păzește căile tale cu bună înțelegere. Măr de aur în salbă de sardiu, așa trebuie spus cuvântul. La cercel de aur și sardiu de mult preț se leagă; cuvânt înțelept – la ureche bine-ascultătoare.

De la Pilde citire
(31, 10-31)

Femeie bărbătoasă cine va găsi? Și mai de preț decât pietrele scumpe este una ca aceasta. Îndrăzni-va întru ea inima bărbatului ei, una ca aceasta de bune prăzi nu va duce lipsă. Că lucrează bărbatului bune, toată viața. Depănând ea lână și in, a făcut lucru folositor cu mâinile ei. Făcutu-s-a ca o corabie ce neguțătorește de departe, și adună ea avuția. Și se scoală de noapte, și a dat mâncăruri casei și lucruri slujnicelor. Văzând ogor, a cumpărat, și din roadele mâinilor ei a sădit moșie. Încingând vârtos mijlocul său, a ridicat brațele sale la lucru. Gustat-a că bine este a lucra, și nu se stinge toată noaptea candela ei. Coatele ei le întinde spre cele folositoare, iară mâinile ei le reazimă pe fus. Și mâinile ei le-a deschis sărmanului, și roadă întins-a săracului. Nu duce grija celor din casă bărbatul ei, când zăbovește undeva; că toți cei de pe lângă ea sunt îmbrăcați. Îndoite cămăși a făcut bărbatului ei, iar din vison și porfiră sieși veșminte. Și de seamă s-a făcut bărbatul ei în porți, când va să șadă în adunare cu bătrânii locuitorilor pământului. Pânze a făcut și a vădut Fenicienilor, și cingători Cananeilor. Gura ei a deschis-o cu luare-aminte și legiuit, și cu rânduială și-a ținut limba ei. Cu vârtute și bună-cuviință s-a îmbrăcat, și s-a veselit în zilele din urmă.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire
(cap. 7, 7)

Dreptul, de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Că bătrâneţile sînt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor. Şi căruntеţile sunt înţelepciunea oamenilor, şi vârsta bătrâneţilor viaţă nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, iubit făcutu-s-a Lui; şi vieţuind între păcătoşi, mutatu-s-a. Răpitu-s-a, ca răutatea să nu schimbe mintea lui sau înşelăciunea să înşele sufletul lui. Că pizmuirea răutăţii întunecă cele bune, şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu-se peste puţin, a plinit ani îndelungaţi; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceea s-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţii. Şi popoarele văzând şi necunoscând, nici punând în gând una ca aceasta, că har şi milă este întru cuvioşii lui şi cercetare întru aleşii lui.

La Litie

stihirile idiomele. Glas 1

Cu petrecere pustnicească strălucind, de daruri duhovnicești te-ai învrednicit de la Dătătorul celor bune și Mirele tău, Casiana prealăudată. Căci cu osârdie Lui ai urmat, lepădându-te de tine, și, pe cărarea cea strâmtă umblând, ca un înger în Bizanț și Kassos cu nevoință ai viețuit. Pentru aceasta cu îngerii împreună-petrecătoare în ceruri te-ai făcut, cununa fericirii celei netrecătoare luându-o, prin care la Domnul soliești pentru sufletele noastre.

Glas 2.

Al lui Teofil mărul de aur neluând, de mere cu preabună mireasmă în ceruri te-ai învrednicit a te desfăta, cele ale vieții nesfârșite, Cuvioasă Casiana. Căci lui Dumnezeu din tinerețe afierosindu-te și de iubirea împăratului scârbindu-te, dar Împăratului a toate Hristos viața ta o ai adus. Pentru aceasta cu împărătesc veșmânt îmbrăcându-te în cer și de împărătească cămară învrednicindu-te, neîncetat soliești pentru cei ce te cinstesc.

Glas 3.

Domnului întru liniștire slujind și cu El ziua și noaptea vorbind, darul facerii de cântări ai luat, Casiana, vasule al Harului. Căci cu condeiul tău de-Dumnezeu-mișcat cântări de-miere-picurătoare ai alcătuit, fericită, care în veci zdrobire de inimă aduc celor drept-cugetători. Și acum roadele secerând ale ostenelilor tale, neîncetat roagă-te doritului tău Mire să miluiască și să mântuiască pe cei ce te fericesc pe tine.

Slavă. Glas 4.

Cântările cele dintru adâncul sufletului ridicate spre Mirele tău cu lacrimi pururea-curgătoare le-ai însoțit, care ca un izvor țâșneau din ochii tăi, preaînțeleaptă Casiana. Că mintea ta în cer având-o pironită și către Domnul în chip gândit privind, putere ai luat și îndrăznire ca marea vieții fără de frică să o străbați. Deci, cu virtuți împodobindu-te, mers-ai la Domnul, pe Care din pruncie L-ai iubit și pentru Care slava împărtească ai lepădat-o, solind pentru cei ce cinstesc preacinstită pomenirea ta.

Și acum. A Înaintepăznuirii.

Bucuria cea a toată lumea din cei drepți nouă ne-a răsărit, din Ioachim și din Anna, prealăudata Fecioară; carea pentru preamulta curăție biserică a lui Dumnezeu însuflețită s-a făcut și singura după adevăr de-Dumnezeu-Născătoare se cunoaște. Cu ale ei rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, pace lumii Tale trimite și sufletelor noastre mare milă.

La Stihoavnă

Glas 5. Bucură-te cămara (Χαίροις ἀσκητικῶν).

Bucură-te, ceea ce praf și gunoi ai socotit ale vieții dulcețile și, jugul luând pe umeri, al lui Hristos Dumnezeu, urmelor Acestuia ai urmat cu dor, pecetea sihastrelor și al Harului vasule, carea pe Îngeri, Casiana, pildă dintâi în viața ta pământească avutu-i-ai; pentru aceasta pururea pe tine te fericim și cu cântări pomenirea ta cinstită o săvârșim, toți mijlocitoare la Hristos și solitoare înainte punându-te.

Stih: Așteptând am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine,
și a auzit glasul rugăciunii mele.

Milă nemăsurată având, Mântuitorule al lumii, pe roaba Ta, să nu mă treci cu vederea, – strigat-ai Domnului, Casiana, fala Cuvioaselor –; ci mulțimea păcatelor și-al

judecăților Tale-adânc știind, primește'mi suspinările inimii și-ale lacrimii nesecate izvoarele, Cel ce din mare apele cu norii scoți, Bunule, și izvorăști tuturora apa vieții cei veșnice, celor ce aleargă cu credință la slăvită fântâna Harului.

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.

Bucură-te, ceea ce Kássosului ocrotitoare ești slăvită și pavăză, pecete a isihiei, a fecioriei mielușea, într-ale pământului peșteri locuind; al postirii odorule, al virtuții sălașule și al culcării pe pământ sfânt temeiule, înălțimea cea de nespus a smereniei; Mirelui tău Celui dorit, lui Hristos, dară, roagă-te, să le trimită putere celor care te laudă, sfântă Casiana, să zdrobească toată cursa urâtorului binelui.

Slavă. Glas 8.

Cu focul nevoinței neîncetate mistuind spinii patimilor, te-ai îmbrăcat cu veșmântul luminos al nepătimirii, maică de-virtuți-iubitoare. Că făcând rob trupul tău pământesc, cu multe privegheri și pătimirea relelor, ale dumnezeiești Lumini lucirile primit-ai, curățindu-ți cugetul. Iar acum, Casiana de-Dumnezeu-purtătoare, cu îngerești cete fiind împreună și frumusețea lui Hristos văzându-o, solește, rugămu-te, pentru sufletele noastre.

Și acum. A Înainte-prăznuirii.

În ziua cea bine-însemnată a prăznuirii noastre să trâmbițăm cu duhovnicească lăută; că cea din sămânța lui David astăzi se naște, Maica vieții, stricând întunericul; a lui Adam iarăși-plăsmuirea și a Evei iarăși-chemarea, izvorul nestricăciunii și izbăvirea de stricăciune, prin care noi ne-am îndumnezeit și din moarte ne-am izbăvit; și să strigăm ei împreună cu Gavriil, credincioșii: Bucură-te, cu-har-dăruită, Domnul cu tine, prin tine dăruindu-ne nouă mare milă.

Troparul. Glas 5. Pe Cuvântul.

De pornirile dragostei împăratului celui de jos, Casiana, preaînțelept ai fugit
pentru dragostea A-toate-împăratului;
pentru care îți strigăm, făcătoare de cântări și chipule al virtuții:
Cu mijlocirile tale fă-ne părtași Împărăției cerești.

Și acum. A Înainte-prăznuirii. Spăimântatu-s-a Iosif.

Din rădăcina lui Iessei și din coapsa lui David dumnezeiasca fiică Mariam se naște astăzi nouă. Pentru aceasta se și bucură toate și se înnoiesc. Și împreună se bucură cerul și pământul. Lăudați-o pe ea părinții mile neamurilor; Ioachim se veselește și Anna prăznuiește strigând: Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... Troparul, ca la Vecernia Mare.
După întâia stihologie, Sedealna. Glas 1. Mormântul Tău, Mântuitorule.
De-a pururi strălucești ca o stea neapusă a pocăinței cei mântuitoare, slăvită,
prin Duhul luminându-le credincioșilor inima
și'ntunericul patimilor risipindu'l,
ceea ce petreci cu cei de sus, Casiana, făclie a harului.
Slavă. Și acum. A Înainte-prăznuirii.
Vlăstarule slăvit, cel din Anna'nțeleapta și sfântul Ioachim, Preacurată Fecioară,
cu nașterea ta umple-ne de bucurie pe robii tăi,
ceea ce-ai aprins a mântuirii nădejde
muritorilor care dormeau într-al morții ținutul cel preaamar.

După a doua stihologie, Sedealna. Glas 4. Degrab ne întâmpină.
Candela sufletului cu al trezviei curat untdelemn gătindu-o, la a gânditei cămări culme ridicatu-te-ai, unde te bucuri, maică, cu-a fecioarelor ceată, cu cele înțelepte, veselindu-te pururi de Cel dorit, Casiana, de Mirele tău Hristos.
Slavă. Și acum. A Înainte-prăznuirii.
Cetei pământenilor slăvită nașterea ta bucurie a vestit; pentru aceasta'ți strigăm cu râvnă: Bucură-te a mântuirii lumii mai'nainte vestirea și Început surpării morții noastre, Stăpână; bucură-te Fecioară și Maică a Domnului.

După Polieleu, Sedealna. Glas 3. De frumusețea.
Primește'mi, Bunule, izvorul lacrimii
și spre-ale inimii suspinuri pleacă-Te
Cela ce cerul ai plecat cu-a Ta nespusă golire
și învrednicește-mă preacurate picioarele
să'Ți sărut, Hristoase-al meu, ai strigat cu evlavie,
frum'sețea Cuvioaselor cea mare, maică slăvită Casiana.
Slavă. Și acum. Bogorodișna.
Cu raza harului Celui născut al tău
lucește'mi sufletul, Maică a Domnului,
nădejdea cea de neclintit a celor fără nădejde;
și negura greșalelor celor multe alungă-mi-o,
ca să aflu mila Lui la Venirea cea'nfricoșată
și ție să strig fără tăcere: Bucură-te Cu-har-dăruită.

Antifonul 1 al glasului al patrulea.
Prochimen. Glas 4.
Așteptând am așteptat pe Domnul și a căutat spremine, și a auzit rugăciunea mea.
Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele, și a îndreptat pașii mei.
Toată suflarea.
Evanghelia de Cuvios (a celor zece fecioare).
Psalmul 50.
Slavă.
Pentru rugăciunile Cuvioasei, Milostive,
șterge mulțimea greșalelor mele.

Și acum.
Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive,
șterge mulțimea greșalelor mele.

Apoi stihul: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea.
și Idiomela. Glas 6.

Pământeasca împărăție trecând-o cu vederea, spre lupte pustnicești te-ai dezbrăcat[1] cu suflet de-Dumnezeu-însuflat, Casiana pururea-pomenită, și bine luptându-te în Bizanț și în ostrovul Kassosului, lui Hristos ai bineplăcut, A-toate-împăratului și preafrumosului tău Mire ceresc. Și acum, întru sălașurile cerești Împărății preumblându-te, nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă pomenirea ta.

sau, de voiești, cea din ediția Sassos

Al înțelepciunii sălaș inima ta fiind, Casiana pururea-pomenită, dumnezeiești cântări izbucnit-a și țâșniri de dumnezeiești cântări ca un izvor de-Duhul-mișcat îmbelșugat a izvorât, din care adăpându-ne noi, cei crescuți în Biserică, după vrednicie cu sfințite cântări te lăudăm pe tine, ca pe o făcătoare de cântări de-Dumnezeu-însuflată și duhovnicească, și solitoare pentru sufletele noastre.

Canonul Cuvioasei, al cărui acrostih pe grecește este
Pe Kassiani, cuvioasa făcătoare de cântări, o cânt. [al lui] H[aralambie]

Peasna I. Deschide-voi gura mea
(*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*).

Pe ceea ce s'a rănit din tinerețe de dragostea A-toate'mpăratului, ca pe-o mireasă a Lui s'o cinstim acum, pe sfânta Casiana, sălașul virtuților și-al curăției temei.

Cu dumnezeiești Scripturi deprinsă de tânără, și fală cunoașterii celei lumești te-ai vădit, cea cu îngerii de-o râvnă, Casiana, mlădița mai marelui curții împărătești.

Cămara priceperii și-al cumpătării palatule, de dorul după Hristos din tinereți te-ai străpuns, Care capul tău, cinstită Casiana, cu sfântă cununa Lui împodobitu-ți-a.

Bogorodișna.

Fecioară, prin Fiul tău dumnezeiesc mântuindu-ne din focul de nepurtat al iadului cumplit, mulțumire toți aducem, Preacurată, cântându'ți cu dragoste toate măririle.

Peasna a III-a. Pe ai tăi cântăreți.
(*Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους*).

Dorit-ai, slăvită Casiana, tărie'mbrăcând de la Hristos, petrecerea în liniște, cu rugăciuni și cu postiri, și cu'mpăratul tuturor cu minte'ntreagă a te uni.

Cu dorul Ziditorului rănită, de cele care se strică ai fugit, și-averile săracilor, slăvită, împărțindu-le, comoară ai aflat în cer nestricăcioasă și veșnică.

Lăcaș, cuvioasă Casiana, sfințit te-ai făcut lui Dumnezeu și la locașul cel ceresc și luminos mutatu-te-ai, cu Ziditorul tuturor neîncetat veslindu-te.

Bogorodișna.

---

[1] Imaginea este a atleților care se dezbrăcau de haine înainte de intrarea în arena luptelor.

Sfințit-a Cel Preaînalt, Fecioară, lăcașul tău cel dumnezeiesc, în pântecele tău curat preaminunat sălășluind, pe care arătatu-l-a palat de aur al slavei Lui.

După peasna a III-a,
Sedealna. Glas 3. Pentru mărturisirea
(*Θείας πίστεως*)

Întru picurii sudorii stins-ai ale trupului patimi aprinse și mireasă nepătată a Domnului te-ai arătat, Casiana; ci ca pe-un chip nepătimirii și trezviei cinstindu-te, cerem sfintele solirile tale la Hristos, Preasfântul Dumnezeul nostru, Mirele tău.

Slavă. Și acum. A Înainte-prăznuirii.

Sfântă nașterea ta prăznuind-o, cea din pântecele celei sterpe, cea cu harul Celui care alesu-te-a Maică să'I fii pe pământ, Celui ce în cer fără de maică din Tatăl născutu-S'a, ție toți strigăm: Ajută-ne celor ce venim, Fecioară, către acoperământul tău.

Peasna a IV-a. Cel ce șade întru slavă.
(*Ὁ καθήμενος ἔν δόξῃ*)

Cu trezvie răspunzând lui Teofil, celui ce zicea: 'Din femeie curs-au toate cele rele', strigatu-i-ai: 'Dară și cele mai bune izvorăsc din ea', purtătoare de Duh, al înțelepciunii sălașule.

Înțelept gonit-ai dorul împăratului Teofil cel fără de lună și întunecat al păcatului, întorși având, Casiana, ochii sufletești către Mirele tău și Împăratul zidirilor.

În urechi sunându'ți pașii împăratului Teofil, în chilie grabnic, sfântă Casiana, ascunsu-te-ai; și de-virtuți-iubitoare arătându-te, cu pricepere i-ai dovedit curăția ta.

Bogorodișna.

Dătătorului de lege ca o maică rugându-te, Singurului care poate da iertare păcatelor, fă'L îndurat, Preacurată, către robii tăi, la Venirea Lui milă s'aflăm cu solirea ta.

Peasna a V-a. Spăimântatu-s-au toate
(*Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.*).

Pe tine te lăudăm, pe făcătoarea de cântări, maică preacinstită Casiana, cea însoțită cu Domnul Domnilor, și stâlpul trezviei nestricat, și însuflețitul scris pe-stâlp-săpat al virtuților.

Rupând legăturile țintuitoare de pământ, celor pământești ai fost deasupra; și, Casiana, acum în cer dănțuiești cu îngerii cei fără de trup, îngerule pământesc și cerescule omule.

Cu lacrimi și cu postiri domnind asupra patimii, sfântă Casiana, îmbrăcat-ai haina de aur, cea a virtuților, pe care, purtându-o, ai intrat, maică, bucurându-te, în cămara cerurilor.

Bogorodișna.

Cu sfânta ta naștere preaminunat ai îndreptat firea muritorilor căzută și către raza vieții veșnice pe cei ce pe tine te cinstim, Maică a Cuvântului, dintr-a morții umbră ne-ai tras.

Peasna a VI-a. Pe ai tăi cântăreți (*Τὴν θείαν ταύτην*).

Cămării celei dumnezeiești ca o mireasă sfântă a Domnului învrednicitu-te-ai; pentru aceasta te lăudăm pe tine, Casiana, slăvind pe Dumnezeu.

Umblând cărările Sfinților și a desăvârșirii culme suind, a celei în Hristos, cu ceata celor fără de trup, slăvită Casiana, acum te veselești.

Cu raza facerii de cântări, maică, și a petrecerii îngerești pe toți i-ai luminat, ceea ce ești cu adevărat făclia curăției de-a pururi strălucind.

Bogorodișna.

Îndreaptă calea robilor tăi întru lumina Celui născut al tău, și-alungă de la noi bezna durerii și a scârbelor, Fecioară, cu preasfântă puterea ta degrab.

Condac. Glas 8. Apărătoare Doamnă.

Cu bunătatea și virtutea'mpodobindu-te și dăruindu-te cu facerea cântărilor, și în mare nevoință ziua și noaptea, lui Hristos bineplăcută arătatu-te-ai; pentru care, Casiana, lăudându-te, îți strigăm: Bucură-te, frumusețea fecioarelor.

Icosul.

Îngerii văzând chipurile pocăinței tale, cinstită Casiana, se minunau din ceruri, iar cei de pe pământ - curgerile lacrimilor tale, cu evlavie strigau ție, turnul curăției și al obiceiului neprefăcut, unele ca acestea:

Bucură-te, cea plină de dragoste dumnezeiască;
bucură-te, al înfrânării vârfule.
Bucură-te, al înțelepciunii prin fapte mai-înainte-însemnarea;
bucură-te, a priceperii celei vrednice arătarea.
Bucură-te, dulce cântare a îngerești viețuiri;
bucură-te, vestire cu totul luminoasă al mântuitoare pocăințe.
Bucură-te, ceea ce ai trecut cu vederea pământeasca'mpărăție;
bucură-te, ceea ce ai căutat Împărăția cerurilor.
Bucură-te, rază a părtășiei celei mai bune;
bucură-te, sipet al cugetării dumnezeiești.
Bucură-te, mielușea aleasă a Domnului;
bucură-te, strop al darurilor Mângâietorului.
Bucură-te, frumusețea fecioarelor.

SINAXAR

Sinaxarul din Minei, apoi zicem

În aceeași zi, pomenirea Cuvioasei și de-Dumnezeu-purtătoarei Maicii noastre Casiana, făcătoarea de cântări.

Stihuri

Mărul de aur, Casiana, Împăratul a toate
ți-a dat, al Împărăției neîmbătrânitoare.

Cu ale ei sfinte soliri, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Peasna a VII-a. N-au slujit zidirii
(*Οὐκ ἐλάτρευσαν*)

Dăruitu-ți-a a biruinței veșnice cununa Domnul tău, Care cerești răsplătiri după vrednicie dă celora care vin la puternică solirea ta cu dragoste, minunată Casiana.

Arătându-te lăută bine-răsunând a cuvioasei vieți, în veci pe cei credincioși bucuri cu cântările cele ca mierea mai dulci, și cu noimele dumnezeiești străpungere aduci inimilor, maică.

Cu solirea ta noaptea plecării spre păcat gonești, și-a relelor, și a pornirii trupești, stâlpule mult-luminos al bunătăților, tuturor lucind cu razele petrecerii tale celei luminoase.

Bogorodișna.

Izbăvește-ne de chinul iadului, Maică a Domnului, de osândirea de veci, de foc și de sabie și toate relele, și de bolile cele trupești și sufletești, ca să te mărim pe tine.

Peasna a VIII-a. Pe tinerii cei binecinstitori
(*Παῖδας εὐαγεῖς*).

Cinstind pocăința desfrânatei, curată nevoitoare, ai strigat și tu: Primește'mi izvoarele lacrimilor, Bunule, Cel ce cu norii ape scoți din mare pururea, și sfintele picioarele Tale mă învrednicește să le sărut, Hristoase.

Gonește'mi a patimilor noapte, rugându-te de-lumină-Dătătorului, și ai pocăinței zori fă'i să răsară tuturór celor ce cu evlavie neîncetat te cinstesc și praznicul slăvit, Casiana, cu cântări de laudă îți încununează.

Pe cei ce te-avem ocrotitoare pe tine întru necazuri și nevoi pururi pomenește-ne și Dăruitorului a toate bunătățile, Mirelui tău preadorit, du cererea, pe cea cu dreptate, a celor ce'ți cântă, slăvită Casiana.

Bogorodișna.

Maica Împăratului a toate, palatule'nsuflețit al Ziditorului, robilor tăi pururea mintea curățește-o de tot păcatul cel cumplit, și case harului arată-ne pe cei ce, Fecioară, venim la puternica ta acoperire.

Peasna a IX-a. Tot neamul pământesc.
(*Ἅπας γηγενής*).

Ca o mielușea fugit-ai spre Domnul tău, Mirele preadorit, lucind cu priceperea, cu curăția și cu smerenia, răsplata ostenelilor în cer luându-o nestricată cununa Acestuia, Casiana, podoaba fecioarelor.

Celor ce cinstim acum nevoința ta și-alcătuirile îți cântăm cu dragoste, cele aduse cu'ndemn dumnezeiesc Atoatefăcătorului și Ziditorului, la viața cea fără de întristări, Casiana, pe toți îndreptează-ne.

O, Kassianí, cu totul rănindu-te cu focul dragostei lui Hristos, vremelnica slavă lăsat-ai și desfătările, drept care în cămara cea prealuminoasă te-a dus Împăratul a toate făpturile, preafrumosul, curatul Mirele tău.

Bogorodișna.

Sufletului meu, pururi-curgătorule izvor al Harului, cu ale solirilor prealimpezi curgeri vindecă'i rănile, ceea ce lumii ai născut netâlcuit pe Hristos, Care pururi robilor tăi apele mântuirii le varsă îmbelșugat.

Exapostilaria. Femei auziți.

(Γυναῖκες ἀκουτίσθητε).

Dragostea nevoindu-o a împăratului lumesc, Domnului tău pe de-a'ntregul te-ai dat, Cerescului Mire; și urmelor Acestuia urmând cu nevoințele și mare pocăința ta, te-ai înălțat, Casiana, la slava nemuritoare.

Bogorodișna. A Înaintepăznuiri.

Azi a Mariei prăznuind cinstită ziua nașterii, de-Dumnezeu-Născătoarei, a noastră apărătoarea și preaputernic doctorul, strigăm: Sfinte vlăstarule al Annei și sfințitului Ioachim, bucurie trimite nouă din ceruri.

La Laude

Punem stihurile pe 4 și cântăm următoarele Stihiri asemănânde.

Glas 8. O, preaslăvită minune.

(Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος).

Sfântă Casiana, izvodule al fecioriei curat, focul dragostei lui Hristos în inima ta luând, omenească aprinderea lui Teofil înțelept ai lepădat și îngerește pe pământ ai petrecut, părtașă făcându-te mai bunei Împărății, celei din cer, și nespusei bucurii cei mai presus de gând.

Sfântă Casiana, cortule-al nepătimirii slăvit, mintea ta de noroaiele patimii ți-ai curățit cu șuvoaiele Duhului și arătatu-te-ai vas de mare preț al multor daruri și bine'nmiresmat, și livadă priceperii și-a laudei cu cântări a lui Hristos Atotțiitorului, Mirelui tău preadorit.

Maică, comoara virtuților, stâlpul smereniei, și al dragostei lui Hristos temeiule întărit, Casiana, doritu-ți-ai dumnezeiești picioarele lui Hristos ca desfrânata și tu să le săruți, fecioară a Domnului, și cu părul capului tău să le ștergi în sălașul luminos al veșniciei Lui.

Sfântă Casiana, lauda insulei Kassosului, frumusețea Bisericii, în peșteri sălășluind și'n pustie ca pasărea și lăudându'L pe Domnul cu cântări, ca rânduneaua cea dulce-ciripind, viața ți-ai săvârșit, Cuvioasă, și degrab ai alergat spre întâmpinarea Lui întru sălașuri cerești.

Slavă. Glas 5.

Cântare de laudă lui Dumnezeu plăcută și întru totul bine-întocmită se cuvine ție, cuvioasă Casiana, de-cântări-făcătoare întru tot slăvită; că împărăția cea pământească trecându-o cu vederea, cu Hristos învrednicitu-te-ai a împărăți împreună în casele Raiului; pe Care, dar, roagă'L ca și pe noi să ne învrednicească de veșnicele bunătăți în ziua Judecății.

Și acum. Bogorodișna.

Fericimu-te pe tine, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, și te slăvim credincioșii după datorie, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoare preatare și scăparea sufletelor noastre.

Doxologie mare și Apolis.

La Dumnezeiasca Liturghie

Tipicalele, Fericirile, și din Canonul Cuvioasei Peasna a III-a și a VI-a.

Apostolul de la Cuvioasă (Gal. 3, 23-29): Fraților, înainte să vină credința, noi eram păziți sub lege...
Evanghelia asemeni (Mt. 25, 1-13), adică a celor Zece Fecioare.

Chinonicul: Întru pomenire veșnică...

SFÂRȘIT
ȘI LUI DUMNEZEU SLAVĂ